

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دروژي فضائل

مؤلف

شیخ الحدیث مولانا محمد زکریا نور اللہ مرقدہ

ژباړونکی :

مولوي عبدالهادي (حماد)

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده و نصلي على رسوله الكريم حامدا و مصليا و مسلما

تمهيد

د الله ﷺ د ثنا او ستاينې او پر نبي ﷺ باندي تر درود او سلام وروسته دا يو څو حديثونه دي چې د روژې د مياشتې په فضيلت كې راغلي دي. د رسول الله رحمة اللعلمين ذات چې څومره فضيلتونه د مسلمانانو لپاره فرمايلي دي نو زموږ لپاره يې په شكره كې په كار دا وه چې ځانونه پرې قربان كړو، خو زموږ د دين سره مينه دومره كمزورې سوېده چې عمل كول خو لا پرېږده د دين و لوري ته بيخي پام نه اړوو آن تر دې چې خلگو ته يې پوهاوی ډېر كم سوی دی.

د دې پاڼو موخه دا ده چې د مسجدو او امامان صاحبان او د تراويحو حافظان او هغه كسان چې څه ناڅه مينه د دين سره لري نوموړې رساله د روژې په اولو ورځو كې و خلگو ته واوروي نو د الله ﷺ د رحمت څخه هيله دا ده چې د خپل محبوب د ويناوو په برکت سره د دې مياشت ارزښت او درنښت ته لږ تر لږه يو څه توجه پيدا سي او د نېكو عملونو د زياتوالي او د بدو عملونو د كموالي لامل جوړه سي. رسول الله ﷺ فرمايي: كه چيري الله ﷺ ستا په وجه يوه كس ته هدايت په برخه كړي نو ستا لپاره تر سرو او ښانو (چې غوره مال گڼل كېږي) بهتر دی. د روژې مياشت په حقيقت كې د الله ﷺ يو لوی انعام دی هغه وخت چې موږ يې د ارزښت څخه گټه واخلو كه نه نو موږ بهې برخو انسانانو ته د دې پرته چې د روژې، روژې ناري و هو نور څه په لاس نه راځي. په يو حديث كې راځي: كه چيري خلگو ته دا معلومه سي چې روژه څه شي ده نو زما امت به دا آرزو وكړي چې روژه دي په كلونو سي. كه څه هم په كلونو روژه نيول اسانه كار نه دی خو د روژې د مياشتې د ثواب په مقابله كې د نبي ﷺ ارشاد دی چې خلگ به د دې كار آرزو وكړي. په يو حديث كې راغلي دي چې د روژې د مياشتې روژې نيول او په هره مياشت كې درې ورځې روژې نيول د زړه خيره او وسوسې ليري كوي. لنډه دا چې په هر صورت يو څه سته كه نه اصحابو به د روژې په مياشت كې د جهاد په سفر تلل سره د دې چې نبي ﷺ په تکرار سره د روژې ماتولو اجازه وركړې وه خو بيا هم دوی مباركانو روژې نيولې آن تر دې چې بيا پر دوی باندي حكماً منع ولگېده. د مسلم شريف په يو حديث كې راغلي دي:

اصحابان د یوې غزا په سفر کې یو ځای تم سوه ډېره سخته گرمي وه دوی د ناداری له وجې دومره جامې هم نه درلودې چې د گرمۍ څخه ځان پرې وساتي ډېرو یې د لمر ساتنې په موخه لاسونه مخ ته نیولې وه په دغه وخت کې هم د ډېرو روژې وي دوی مبارکانو د ولاړې توان نه درلودی پر بوتل. د اصحابانو مبارکانو یوه ډله داسې وه لکه چه تل یې روژې وي د نبی ﷺ په بسوونه داسې روایتونه رانقل سوي دي، چې په هغه کې د روژې فضیلتونه بیان سوي دي. زما گنهگار لپاره د ټولو راجمع کول گران کار نه بلکې تروس وتلی کار دی که راجمع هم سي نو لوستونکي به ستړي سي ځکه په معاصر وخت کې د دین څخه بې پروایي دومره ډېره ده چې د بیان اړتیا نه لري. په علم او عمل دواړو کې چې څومره کمزوري روانه ده هر سړی چې فکر وکړي ځانته یې معلومولای سي. نو زه په دې ځای کې په یو ویشو حدیثونو باندې بسوالی کوم او دا پر درو فصلونو باندې وېشم.

لومړي فصل : په دې که به لس حدیثونه وي د روژې د مبارکي میاشتي په فضیلتونو کې به وي.

دوهم فصل : په دې فصل کې به اووه حدیثونه وي د شب قدر په بیان کې به وي.
درېم فصل : په دې کې به درې حدیثونه وي د اعتکاف بیان به پکښې وي تر دې وروسته به یو اوږد حدیث وي چې دغه رساله به پرې ختمه سي. الله ﷻ دي یې د خپل کریم ذات او د خپل محبوب په برکت د قبولیت په لورونه و نازوي او ما گنهگار بنده ته دي د دې برکتونو څخه د گټې اخیستلو توفیق را په برخه کړي.

فَا نَه بِرْ جَوَادِ كَرِيم

لومړی فصل

د روژې د میاشتي (رمضان) په فضیلتونو کې

ژباړه : سلمان ﷺ فرمایي: چې رسول الله ﷺ د برات د میاشتي په وروستۍ ورځ مورت ته وعظ وکړ او راته وې فرمایل: ای خلگو پر تاسو باندي یوه لویه میاشت راتلونکې ده مبارکه میاشت ده، په دې میاشت کې یوه شپه ده چې عبادت یې تر زرو میاشتو عبادت بهتر دی

۱. عن سلمان ﷺ قال خطبنا رسول الله ﷺ في آخر يوم من شعبان قال يا أيها الناس قد اظلكم شهر عظيم مبارك شهر فيه ليلة خير من الف شهر شهر جعل الله

داسي مياشت چې روژه پکښي نيول فرض دئ او د شپې عبادت (تراويح) پکښي کول نفل دي. دا يوه داسي مياشت ده چې څوک نفلي کار پکښي وکړي داسي ثواب لري لکه په نورو وختو کې چې اويا فرضونه ادا کړي دا مياشت د صبر ده او د صبر ثواب جنت دئ. دا مياشت د غمخواری ده په دې مياشت کې د مؤمن رزق زياتېږي څوک چې په دې مياشت کې د يوه روژاتي روژه ورماته کړي (يعني روژه مات ورکړي) نو د ده د گناهونو د بڅښلو او د اور څخه د خلاصون سبب به سي او دومره ثواب به ترلاسه کړي لکه د هغه روژاتي ثواب، بېله دې چې د هغه د ثواب څخه يوشی کم سي (يعني ده به هم پوره ثواب ورکول کېږي). اصحابو وپوښتل چې موږ ټوله داسي نه سو کولای چې روژاتي ته روژه مات ورکړو (يعني په موږ کې مسکينان سته)؟ رسول ﷺ وفرمايل : (روژه مات ورکول تر مړېدو نه دي بلکې) يوه خرما يو گيلاس اوبه يا شيدې ورکول هم دغه ثواب لري. دا يوه داسي مياشت ده چې اوله برخه يې رحمت ده، منځنۍ برخه يې مغفرت ده او وروستۍ برخه يې د اور د دوزخ څخه خلاصون دئ. څوک چې په دې مياشت کې پر خپل غلام (خادم) باندي اسانتيا راولي الله ﷻ به گناهونه ور وڅښي او د دوزخ څخه به يې خلاص کړي. په دې مياشت کې تاسو په څلورو شيانو کې ډېروالی کوئ په دغه څلورو شيانو کې دوه داسي شيان دي چې الله ﷻ په راضي کېږي او دوه داسي شيان دي چې د هغوی څخه ستاسو خلاصون نسته، هغه دوه شيان چې الله ﷻ په راضي کېږي د کلمې طيبيې او استغفار ويل دي او هغه دوه شيان

صيامه فريضة وقيام اليله تطوعا من تقرب فيه بخصلة من الخير كان كمن ادى فريضة فيما سواه ومن ادى فريضة فيه كان كمن ادى سبعين فريضة فيما سواه وهو شهر **الصبر والصبر ثوابه الجنة وشهر المواساة وشهر يزداد في رزق المؤمن فيه من فطر فيه صائما كان مغفرة لذنوبه وعتق رقبتة من النار وكان له مثل اجره من غير ان ينقص من اجره شئ قالوا يا رسول الله ليس كلنا يجد ما يفطر الصائم فقال رسول الله يعطي الله ﷻ هذا الثواب من فطر صائما علي تمرة او شربة ماء او مذقة لبن وهو شهر اوله رحمة وواسطه مغفرة وآخره عتق من النار من خفف عن مملوكه فيه غفرالله له واعتقه من النار فاستكثروا فيه من اربع خصال خصلتين ترضون بهما ربكم وخصلتين لاغناء بكم عنهما فاما الخصلتان اللتان ترضون بهما ربكم شهادة ان لا اله الا الله وتستغفرنه. واما الخصلتان اللتان لاغناء بكم عنهما فتستلون الله الجنة وتعوذون به من النار ومن سقى صائما سقاه**

الله من حوضي شربة لا يظماء حتى يدخل الجنة^(۱).
 چې ستاسو خلاصون ځني نسته يو د جنت غوښتل دي او بل د اور څخه د دوزخ پناه غوښتل دي. چا که روژاتي اوبه کړ الله ﷺ به يې (د قيامت په ورځ) زما د حوض په اوبو اوبه کړي چې د جنت تر داخلېدو پوري به تېري نه سي.

فايده : محدثينو د دې حديث په ځينو روايت کونکو کې بحث کړی دی. لومړی دا چې په فضائلو کې دومره اندازه بحث د زغملو وړ دی دوهم دا چې د زياتو مضامينو تائيد نورو روايتو کړی دی. د دې حديث څخه څو خبرې معلومېږي لومړی دا چې د نبی ﷺ د برات د مياشتې په وروستۍ ورځ په خصوصي ډول وعظ وکړ او خلکو ته يې وښودل چې د روژې په مياشت کې يوه لحظه غفلت نه دی په کار د ټولې مياشتې د فضيلت د بيانولو وروسته يې خلگ څو شيانو ته په خصوصي ډول متوجه کړل لومړی يې شب قدر ته (توجه وکړه) چې دا په حقيقت کې ډېره د ارزښته ډکه شپه ده، چې په دوهم فصل کې به يې مستقل بيان راسي. بيا نبی ﷺ وفرمايل چې د روژې نيول فرض دي او د تراويح کول سنت دي د دې څخه معلومه سوه چې تراويح هم د الله ﷻ د لوري څخه امر دی او په کومو روايتو کې چې نبی ﷺ و ځانته د تراويح نسبت کړی دی د هغه څخه مقصد دا دی چې نبی ﷺ د دې تائيد او پوځوالی کړی دی له همدې وجې څخه د څلورو امامانو پر دې خبره اتفاق دی چې تراويح کول سنت دي. په برهان نومي کتاب کې راغلي دي چې د روافضو پرته بل هيڅوک د تراويح څخه منکر نسته. حضرت مولانا شاه عبد الحق دهلوي په ما ثبت بالسنة نومي کتاب کې د فقهي د ځينو کتابونو څخه نقل کړی دی چې که د يو ښار خلگ ټوله تراويح پرېږدي نو د وخت پاچا دي جنگ ورسره وکړي. يوه خبره د يادونې وړ ده هغه دا چې ځيني خلگ په دې آند دي چې قرآنکريم به ژر، ژر په اتو يا لسو ورځو کې ختم کړو دستي به تراويح رخصت کړو دا صحيح فکر نه دی ځکه دلته دوه سنته دي يو سنت د قرآنکريم په تراويح کې ختمول دي او دوهم سنت په ټوله مياشت کې تراويح کول دي دلته نو يو سنت پر ځای سو چې قرآنکريم ختم سو او

(۱) رواه ابن خزيمة في صحيحه ثم قال صح الخبر ورواه من طريقه البيهقي ورواه ابوالشيبخ بن حبان في الثواب باختصار عنهما وفي اساندهم علي بن زيد جدعان ورواه ابن خزيمة ايضا والبيهقي باختصار عنه من حديث ابي هريرة وفي اسناده كثير بن زيد كذا في الترغيب صـ ۲۰۳ قلت علي بن زيد ضعفه جماعة وقال الترمذي صدوق وصح له حديثا في السلام وحسن له غير ما حديث وكذا كثير ضعفه النسائي وغيره وقال ابن معين ثقة وقال ابن عدي لم ار حديثه باسا واخرج بحديثه ابن خزيمة في صحيحه كذا في رجال المنذري صـ ۷۰۴ لكن قال العيني الخبر المنكر فتامل.

دوهم سنت پاته سو، چې په ټوله میاشت کې تراویح کول دي. البته کومو کسانو ته چې د سفر او یا د یو بل شي په وجه تراویح کول گران وي نو هغوی دي په یو مناسب وخت کې د تراویح پرته قران کریم ختم کړي بیا چې کله موقع پیدا کړي نو تراویح دي وکړي نو نه به یې په ختم کې نیمگړتیا راجي او نه به یې په تراویح کې نیمگړتیا راجي. نبي ﷺ تر روژې او تراویح وروسته و نفلې عبادت توجه وگرځول چې یو نفل کول په دې میاشت د نورو میاشتو د فرضو سره یې ثواب برابر دی او یو فرض په دې میاشت کې د نورو میاشتو د اويا فرضو سره په ثواب کې برابر دی. په دغه ځای کې زموږ خلگو ته یو څه فکر کول په کار دي هغه دا چې موږ په دې میاشت د فرضو څومره حق ادا کړی دی او د نفلو مو څومره اهتمام کړی دی. موږ خو چې کله پیشلمی وکړو بیا بیدېږو نو زیات وختونه د سهار لمونځ راڅخه قضا سي که قضا نه سي نو جماعت خو د زیاتو څخه تېر سي موږنو د پیشلمی دا حق ادا کړي چې د الله ﷻ حق يعني د سهار لمونځ مویخي قضا کړئ او یا مو په جماعت پرېښودلو سره نیمگړي کړ ځکه اهل اصول بې جماعته لمونځ نیمگړی بولي. نبي ﷺ فرمایي: کوم څوک چې مسجد ته نژدې وي (گویا) بېله جماعته یې لمونځ نه کېږي. مظاهرالحق نومي کتاب لیکلي دي چې څوک د عذر پرته بېله جماعته یوازې لمونځ کوي فرض یې د غاړې اوږې خو د لمانځه ثواب نه ورته رسېږي. د ماښام لمونځ په روژه مات کې ولاړ سي دا خولا پرېږده د ماخوستن لمونځ د تراویح د احسان په بدله کې تر وخت مخکې کوي دا درې لمونځونه خوزیاته برخه ده کله نو د ماښام لمونځ د غرمې تر خوب قربانول او د ماښام لمونځ د روژمات په تیاري کې قضا کول په سترگو لیدل سوي دي دا زموږ د فرضو حال دی د روژه مات په تیاري کې چې د یوه فرض په بدله کې درې یا پنځه د لاسه ورکولو په دغه ډول په نورو فرضو کې پخپله غور وکړئ چې څومره کونښن به د روژې په میاشت کې ورته کېږي. چه دا د فرضو حال وي نو د نفلو به یې څه پوښتنه کوي ځکه د اشراق او څانبت وخت خو په خوب کې تېر سي د اوایینو لمونځ (يعني د ماښام تر لمانځه وروسته شپږ رکعت نفل) دا به څنگه وکړي ځکه اوس یې روژه مات وکړ، ورپسې دستي د تراویح وېره ده او تهجد د لمانځه وخت خو د پیشلمی د خوراک وخت دی نو د نفلو لپاره خو یخي وخت پاته نه سو دا ټوله د بې پروایۍ او بې توجهۍ څخه کېږي.

توبی ارزځای توباتین هزارهین

يعني که یې ته نه غواړي نو خبري په زرگونو دي.

خومره د الله ﷻ بندگان دي دوی ټولو ته د هر شی لپاره وخت سته ځکه زما پیر او زما استاذ مولانا خلیل احمد رحمۃ اللہ علیہ په ډېرو د روژي په میاشتو کې ما لیدلی دی چې د ما بنام تر لمانځه وروسته به یې یو ساعت او پنځلس دقیقې په لمانځه تلاوت کاوه او یا به یې اورېدی ورسته به دېرش دقیقې په خوراک او نورو شیانو بوخت سو، بیا به یې دوه نیم ساعته په تراویح کې تیرولې چې په هندوستان کې به اوسېدی او چې په مدینه منوره کې به و بیا به یې درې ساعته په تراویح او لمانځه تېرولې بیا به د موسم د اختلاف په نظر کې نیولو سره دوه یا درې ساعته بیدې بیا به کښیناستی د تهجد لمونځ به یې کاوه تر سپېدو نیم ساعت مخکې به یې پېشلمې وکړ، تر پېشلمې وروسته به یې کله په یاد تلاوت کاوه کله به یې نور ذکر ونه کول چې رڼا به سوه د سهار لمونځ به یې ادا کړ بیا به تر اشراق پورې مراقبه و بیا به یې یو ساعت آرام کاوه وروسته به د ژمي په موسم کې تر دوولسو او د دوبي په موسم کې تر یوې بجې پورې به یې بذل المجهود (د ابو داود شریف مکمله شرحه) لیکله او راغلو خطونو ته به یې جواب وایه تر دې وروسته به یې تر ما پښین پورې آرام کاوه د ما پښین تر لمانځه وروسته به یې تر ما ځیگره پورې تلاوت کاوه. د ما ځیگره څخه تر ما بنام پورې به په تسیحاتو مشغول و او د حاضرینو سره به یې خبرې اترې کولې. د بذل المجهود تر خلاصېدو وروسته یې څه وخت په تلاوت او څه وخت د کتابو په مطالعه کې تیراوه په دغه وخت کې یې د بذل المجهود او وفاء الوفاء زیات مطالعه کاوه د روژې د میاشتي په عادت کې یې خاص توپیر نه و او پورتنی نفلونه یې سراو کال کول البته د روژې په میاشت کې یې رکعتونه اوږده کول خو د بزرگانو په څیر په روژه کې عبادت کول د هر سرې لپاره گران کار دی. حضرت شیخ الهند مولانا محمود الحسن رحمۃ اللہ علیہ به د تراویح وروسته د سهار تر لمانځه پورې په نفلو بوخت و او د بېلو بېلو حافظانو څخه به یې قرآن کریم اورېدی. حضرت مولانا شاه عبدالرحیم رائپوري رحمۃ اللہ علیہ به د روژې په میاشت کې شپه او ورځ تلاوت کاوه ډاک به یې بند و یعنې د چا لیکونه به یې نه منل او د هیچا سره یې لږ ملاقات هم نه کاوه یوازې د تراویح وروسته یې دوې پیالي ساده چای چینلې په دغه وخت کې د ده خاص خادمان د ده حضور ته ورتلل د بزرگانو د عادتونو د بیان څخه مقصد دا نه دی چې یوازې دې سرې ځغلنده نظر پرې تېر کړي ورپسې دې د تفریح الفاظ پسې ووايي بلکې مقصد ځني دادی چې د توان سره سم عمل پرې وکړي او توان سره سم یې د کولو اهتمام وکړي. ځکه هره طریقه پر نورو باندي د خاصو امتیازاتو په وجه لوړه ده. کوم کسان چې د دنیا په لانجو کې بنکيل نه دي خومره به ښه وي چې د یوولسو میاشتو د بې ځایه تېرېدو وروسته یوه میاشت قرباني ورکړي.

کوم کسان چي رسمي دنده د نهو بجو څخه تر څلورو بجو پوري لري څومره به ښه وي چي تر نهو بجو پوري د روژي په مياشت کي په عبادت بوخت و اوسي يا په تلاوت اخته وي دا نو څه گران کار دئ لڼده دا چي د دفتر دباندې وختو کي دي د عبادت لپاره څه وخت وباسي او بزگران خو نه د چا نوکران دي او نه د رسمي وخت پابندي لري او نه د وخت د بدلېدو پروا لري دوی خو کولاي سي چي په ناسته ناسته په محکه کي تلاوت وکړي په همدې ډول تجارانو ته هم هيڅ تکليف نسته چي په دغه مياشت کي د دوکان وخت يو څه کم کړي او يا لږ تر لږه په دوکان کي د تجارت تر څنگ تلاوت هم کوي ځکه د دې مياشتي د تلاوت سره خاص مناسبت دئ. هم دغه وجه ده چي اسماني کتابونه په دغه مياشت کي نازل سوي دي لکه قران کریم چي د روژي په مياشت کي پريوه ځاي باندې د لوح محفوظ څخه د دنيا اسمان ته نازل سو او بيا د دغه ځای څخه د اړتيا سره سم لږ، لږ د درويشتو کلونو په موده کي نازل سو د قران څخه علاوه و ابراهيم عليه السلام ته هم د روژي په اوله يا دريمه ورځ صحيفې ورکړل سوي. حضرت داود عليه السلام ته زبور پر دولسم يا اتلسم د روژي ورکړل سوی دئ. حضرت موسی عليه السلام ته توراة پر شپږم د روژي ورکړل سوی دئ حضرت عيسى عليه السلام ته انجيل پر دوولسم يا ديارلسم د روژي ورکړل سوی دئ همدا وجه ده چي د دې مياشتي د الله ﷻ د کلام سره خاص مناسبت دئ نو ځکه بايد په دې مياشت کي ډير تلاوت وسي او بزگرانو هم داسي عمل کړي دئ. حضرت جبرائيل عليه السلام به هر کال د روژي په مياشت کي نبي عليه السلام ته قران کریم اورو او په يو روايت کي راغلي دي چي نبي عليه السلام به ورته اورو. علماو د دې دواړو حديثونو څخه دا را ايستلي چي يو د بله قران کریم اورېدل مستحب کار دئ. لڼده دا چي څومره چي د قران کریم د تلاوت اهتمام کولای سي کوه يې او کوم وخت چي د تلاوت څخه پاته سئ هغه هم مه ضايع کوئ ځکه نبي ﷺ د پورتنې حديث په پای کي ويلي دي چي په دې مياشت کي د څلورو شيانو ډېروالی کوئ: کلمه طيبة، استغفار، د جنت غوښتل او د دوزخ څخه د پناه غوښتلو دعا کول نو څومره وخت چي په لاس درسي په دغه څلورو شيانو يې لگول د ځان لپاره ښه بختي وگڼه. او هم دا د نبي عليه السلام د ارشاد درنښت دئ. په دې کي نو څه تکليف دئ چي د دنيايي کار د بوختيا تر څنگ په ژبه درود شريف او يا کلمه طيبة وايي چي صبا درته لويه گټه وي.

من گورده بن ستمانی روزگار

لیکن تماری یادسی غافل نہیں رہا

يعني که څه هم زه په روزگار کې بند ومه خو ستا د ياد څخه غافل نه ومه.

تر پورتنیو خبرو وروسته نبي ﷺ د روژې د مياشتې ځینې خصوصيات بيان کړل، لومړی دا چې دا د صبر مياشت ده په کار ده چې د لوړې تندي سره په ښه شوق او خوند سره ونيول سي نه دا چې نارې او سورې وي لکه د ځينو خلگو چې د گرمۍ په روژه کې عادت دی او که پېشلمې نابره ځني پاته سي نو د سهار څخه د روژې فرياد شروع سي دا نه دی په کار بايد صبر پرې وسي. همدا ډول که په تراويح کې څه تکليف وي بايد وزغمل سي آفت او مصيبت ونه گڼل سي. دا بېخي د تاسف خبره ده چې موږ د دنيا د کمزوري خبرې لپاره خوړل، چڼل، خوب او آرام پرېږدو او د دين لپاره هيڅ نه کوو په حقيقت کې پورتنی کارونه د الله ﷻ د رضا په مقابل کې هيڅ نه دي.

ورپسې رسول الله ﷺ فرمايي چې دا د غمخواری مياشت ده يعني د غريبانو او مسکينانو سره مرسته کوئ نو څوک چې د خپل روژه مات لپاره لس شيان برابر وي نو دوه شيان مسکينانو ته ورکول په کار دي که نه نو اصلي خبره خو دا ده چې مسکين ته که تر ځان زيات شي ورنه کړي برابر خو بايد خامخا وي. غرض دا چې څومره چه دي همت وي د پېشلمې او روژه مات په خوراک کې د غريبانو برخه خامخا ورکوه.

اصحابان مبارکان د دې امت لپاره عملي نمونه ده دوی مبارکانو د دين د هري خبرې لپاره عمل پرې ايښی دی د دوی د هر نېک کار د تابعداري کولو لاره خلاصه ده. د قربانۍ او غمخواری په لاره کې د بزرگانو تابعداري کول هم د لوی زړه د خاوندانو کار دی په سوونو او زرگونو داسې واقعات دي چې په هغه د حيرانتيا پرته بل هيڅ نه سي کېدلای. د مثال په ډول يوه قصه ليکم: د یرموک په غذا کې ابو جهم ﷺ فرمايي چه زه د خپل اکا د زوی په لټه کې روان وم د ابو يولونبی مي د ځان سره واخيستي په دې فکروم که چيري لږ ساه پکښې وه نو اوبه به يې کړم او مخ او لاس به يې ورپرېولم نابره مي هغه وليدی چې زخمي پروت و، ما د اوبو ورته وويل د اکا زوی مي په اشاره د اوبو غوښتنه راڅخه وکړه په دغه وخت کې يوه بل زخمي آه وکړ د اکا زوی مي و هغه ته د اوبو ورکولو اشاره وکړه زه و هغه ته ورغلم پوښتنه مي ځني وکړه معلومه سوه چې هغه هم تېری دی اوبه غواړي په دغه وخت کې د ده يوه بل ملگري د اوبو غوښتنه وکړه دغه زخمي ما ته اشاره وکړه چې هغه ته يې وروړه زه چې هغه ته ورسېدم د هغه مبارک روح وتلی و، زه چې بيرته دوهم ملگري ته راغلم دی هم په حق رسېدلی و، بيا د اکا زوی ته راغلم د اکا زوی مي هم په حق رسېدلی و. دا زمور د مشرانو قرباني وه چې خپله تېري مړه سوه خو د خپل مسلمان ورور مخکې يې اوبه څښل خوښ نه کړل. رضي الله

عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ آمِينَ

روح البيان د سيوطي رحمته عليه د جامع صغير او د سخاوي د مقاصد خنخه د ابن عمر رضي الله عنهما په روايت د رسول الله صلى الله عليه وسلم خنخه ارشاد رانقل كړې دى چې نبي صلى الله عليه وسلم فرمايي: زما په امت كې به هر وخت پنځه سوه خاص بندگان وي او څلوېښت ابداله به وي كله چې د دوى خنخه يو مړ سي نو دستي به يې پر ځاى بل يو راځي. اصحابو كرامو پوښتنه وكړه چې د دغه خاصو بندگانو خصوصي عمل څه شي دى؟ رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: دوى به ظالمانو ته بڅښه كوي او د بد عملو سره به احسان كوي د الله صلى الله عليه وسلم په وركړل سوي رزق كې به د خلكو سره مرسته كوي. په يو بل حديث كې راغلي دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: څوك چې وږي ته ډوډۍ وركړي، يا لوڅ سړي ته جامې وركړي او يا مسافر ته د شپې تېرولو ځاى وركړي الله صلى الله عليه وسلم به يې د قيامت د سختيو خنخه وژغوري. يحيى برمكي رحمته عليه هره مېاشت و سفیان الثوري رحمته عليه ته زردرهمه په خيرات كې وركول. سفیان الثوري رحمته عليه به پر سجده پرېوتى او دعا به يې وكړه چې اې الله صلى الله عليه وسلم يحيى برمكي زما ضرورتونه پوره كړل ده د آخرت ضرورتونه پخپله مهربانى سره پوره كړې، كله چې يحيى برمكي رحمته عليه وفات سو يو چا په خوب وليدى چې الله صلى الله عليه وسلم څه معامله درسره وكړه؟ ده ورته وويل چې الله صلى الله عليه وسلم د سفیان الثوري رحمته عليه د دعا په برکت بڅښه راته وكړه. رسول الله صلى الله عليه وسلم د حديث په اوږدو كې و بل روژاتي ته د روژه مات وركولو فضيلت بيان كړې. په حديث كې راغلي دي چې څوك د حلالې گټې خنخه و روژاتي ته د روژه مات لپاره يوشى وركړي نو د روژې په مياشت كې ملائكي ده ته رحمت لېږي او قدر په شپه به جبرائيل عليه السلام ورمصافحه (لاس په لاس) سي. د كوم چا سره چې جبرائيل عليه السلام مصافحه وكړي د هغه په زړه كې نرمي پيداسي او تر سترگو يې اوبنكي بهېږي حماد بن سلمه رحمته عليه به د ورځي وپنځوسو روژاتيانو ته روژه مات وركاوه^(۱).

بيا رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل چې د روژې اوله برخه رحمت دى، يعنې دغه برخه د عامو مسلمانانو لپاره عمومي رحمت دى بيا نو كوم چا چې د دې شكره ادا كړه نو رحمت باندي زياتېږي ځكه الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: لئن شكرتم لازيدنكم. د دغه روژې د منحنۍ برخي خنخه مغفرت شروع كېږي ځكه د دې مياشتي يوه برخه تېره سوېده نو د دې بدله او اكرام په مغفرت سره شروع كېږي او آخري حصه خو بېخي د اور خنخه خلاصون دى. په نورو ډېرو روايتونو كې هم د اور خنخه د خلاصون زېرى د روژې په مياشت كې راغلى دى. د پورتنې مضمون خنخه

معلومه سوه چي د روژې مياشت درې برخي سوي ده: رحمت، مغفرت او د اور څخه خلاصون د عاجز بنده (مولانا زکريا صاحب) په آند د دغه درو برخو ترمنځ توپير د ادې چي خلگ پر درو برخو وپشل سوي دي يو هغه خلگ دي چه هيڅ گناه نه لري د دوی لپاره د روژې د اول څخه رحمت شروع سي دوهم هغه خلگ دي چي لږ گناه لري د دوی لپاره د لږ روژو نيولو څخه وروسته مغفرت شروع سي دريم هغه خلگ دي چي ډېري گناوي پر اوږو لري د دوی لپاره تر يو څه ډېرو روژو وروسته د اور څخه خلاصون راځي. کوم کسان چي د پيل څخه رحمت پرې شروع سوي دي د هغه به نو څه پوښتنه کوي چي څومره لوږي مرتبې به يې وي چي د ډېرو گناهو والا د اور څخه خلاصېږي. والله اعلم وعلمه اتم.

د دې څخه وروسته نبي ﷺ يوه بله خبره کړېده، هغه دا چي تاسو په دې مياشت کي پر خپلو نوکرانو باندي د کار کموالي او اساني کوي ځکه هغه خو هم روژاتيان دي د کار په زياتوالي کي پر هغوی هم تکليف راځي په دې کي هيڅ تکليف نسته، چي د روژې د مياشتي لپاره سپري عارضي نوکرونيسي خو دا هغه وخت چي نوکر روژاتي وي او که روژاتي نه وي نو بيا پر ده باندي د روژې مياشت او بله مياشت هيڅ فرق نه لري او د هغه ظلم او بې غيرتۍ به نو څه بيان کوي چي دومره ظلم کوي چي خپله روژه نه نيسي او پر روژه داره نوکرانو باندي ظلم کوي هغه خواران که د لمانځه يا روژې په وجه سستي وکړي نو دی غصه پرې کوي ﷻ فرمايي: وسيعلم الذين ظلموا اي منقلب ينقلبون.

ژباړه: ژر دي چي ظالمانو خلگو ته به معلومه سي چي څنگه د (غم ځای) ته لېږدول کېږي (چي مراد ځني دوزخ دي). بيا نبي ﷺ د څلورو شيانو د ډېروالي امر وکړي چي يو ځني کلمه طيبه ده. په حديثونو کي دې ته غوره د ذکر وويل سوېده. مشکوة شريف د ابو سعيد خدري ﷺ په روايت نقل کوي چي يو ځل حضرت موسی ﷺ الله ﷻ ته خواست وکړ، چي اي الله ﷻ! ما ته يوه داسي دعا او ذکر وښيه چي زه په هغه سره تا ته دعا کوم او تا په يادوم الله ﷻ ورته وفرمايل: چي لا اله الا الله وايه. ده مبارک ورته وويل چي دا خو ستا ټوله بندگان وايي ما ته يوه خاصه دعا وښيه چي زه تا خاص په يادوم د الله ﷻ له خوا ورته وفرمايل سوه چي که چيري زما پرته اووه اسمانونه او ابادوونکي يې (ملائکي) او اووه سره مخکي د ترازو په يوه پله کي کښېښودل سي او کلمه طيبه په بله پله کي کښېښودل سي نو بيا به هم د کلمې طيبې پله درنه سي. په يو حديث کي راغلي دي چي که څوک په اخلاص سره کلمه طيبه ووايي نو دستي د اسمان اووه دروازې ورته خلاصي سي د ده و عرش ته د رسېدو لاره هيڅ بنده نه وي خو په دې شرط چي ويونکی د کبيره گناهو څخه پاک وي. د الله ﷻ عادت داسي

دئ چې په دنیا کې یې ډېر شیان پیدا کړي دي هر شی چې څومره اړتیا ورته ډېره وي په هغه پیمانې هغه شی هم ډېر وي لکه اوبه چې څومره ضرورشی دي په دغه اندازه ډېري او عامي هم دي او کیمیا چې فضول او بېکاره شی ده نایابه هم ده.

هم دا ډول کلمه طیبه چې په زیاتو حدیثونو سره ثابته ده چې غوره د ذکر و نو ده په دغه اندازه ډېره او عامه ده چې هیڅوک ځني محرومه نه سي. بیا هم که څوک محرومه ځني پاته سي نو دا د هغه بدبختي ده. لنډه دا چې د دې فضیلت په ډېرو حدیثونو کې راغلی دی چې د مختصر والي په وجه پاته سوی دی. دوهم شی چې په پورته حدیث کې یې د ډیر والي امر سوی دی استغفار دی د استغفار هم ډېر فضیلتونه په حدیثونو کې راغلي دي. په یو حدیث کې راغلي دي چې څوک ډېر استغفار وایي الله ﷻ د تنگسیا په وخت کې لاره ورته پیدا کوي او د غم څخه یې خلاصوي او د داسې لارې څخه رزق کوي چې دده به هیڅ فکر نه وي.

په یوه حدیث کې راغلي دي چې بنده خو گنهگار وي خو بهترین گنهگار هغه څوک دی چې پر گناه باندي توبه و باسي په یوه حدیث کې راغلي دي چې نژدې به دغه حدیث راسي چې کوم څوک چې گناه وکړي نو پر زړه یې تور ټکی پیدا سي کله چې توبه و باسي نو هغه ټکی لیري سي که نه نو پاته وي.

په آخر کې رسول الله ﷺ د دوو شیانو امر وکړ، چې د هغو شیانو پرته خلاصون نسته یو دا چې د دوزخ څخه به پنا غواړئ، دوهم دا چې د جنت غوښتنه به کوئ الله ﷻ دي زما او ستاسو نصیب وکړي.

محمدي امت ته روژه کې پنځه شیان ورکړل سوي دي چې بل چاته

نه وه وکړل سوي

ژباړه: د ابو هريرة ؓ څخه روایت سوی دی چې نبی ﷺ فرمایي: زما امت ته پنځه شیان په خصوصي ډول ورکړل سوي دي، چې پخوانیو امتونو ته نه دي ورکړل سوي لومړي دا چې د روژاتي د خولې بد بوی و الله ﷻ ته د مشکو تر خوشبویی بهتر دی دوهم دا چې د دریاب ماهیان و روژاتي ته د مغفرت دعا کوي دریم دا چې هره ورځ جنت بنایسته کړل کېږي او بیا الله ﷻ و جنت ته وفرمایي: نژدې دی چې زما نیک بندگان به د دنیا تکلیفونه وغورځوي او

۲ : عن ابي هريرة ؓ قال قال رسول الله ﷺ اعطيت امتي خمس خصال في رمضان لم تعطهن امة قبلهم حلوف فم الصائم اطيب عندالله من ريح المسك وتستغفرهم الحيتان حتى يفطروا ويزين الله عز وجل كل يوم جنته ثم يقول يوشك عبادي الصالحون ان يلقوا عنهم

المؤنه ويصبروا اليك وتصفد فيه
 مردة الشياطين فلا يخلصوا فيه الى
 ما كانوا يخلصون اليه في غيره
 ويغفرهم في آخر ليله قيل يا رسول
 الله ﷺ! اهي ليلة القدر قال لا
 ولكن العامل انما يوفي اجره
 اذا قضى عمله^(۱).

ستا لوري ته به راسي خلورم دا چي د روژې په مياشت کي
 به سرکښه شيطانان وتړل سي هغه ناروا کارونو ته به
 رسيدگي نه سي کولای کوم چي د روژې پرته به يې کول.
 پنځم دا چي د روژې په آخره شپه به روژاتيانو ته مغفرت
 کېږي. اصحابو کرامو وپوښتل چي يا رسول الله ﷺ! دغه د
 مغفرت شپه د قدر شپه ده؟ رسول الله ﷺ ورته وفرمايل: چي
 يا بلکي قانون داسي دی چي مزدور ته د مزدورۍ په آخره
 شپه مزدوري ورکول کېږي.

فايده: رسول الله ﷺ په پورتنی حديث کي پنځه داسي خاص انعامات بنودلي دي، چي
 نورو امتوته نه دي ورکړل سوي يوازي دې امت ته ورکړل سوي دي. ارمان! چي زمور سره د
 دې نعمت قدر او ارزښت وای. لومړی دا چي د روژاتي د خولې بد بوی چي د لوږي له امله
 پيدا کېږي د الله ﷻ په نزد د مشکو تر خوشبویۍ خوښ دی. د حديثو شرحه کونکو په دې
 لفظ کي اته قوله رانقل کړي دي، چي ما د مؤطا په شرحه کي رانقل کړي دي خو زما په آند په
 دغه اتو قولو کي درې قوله قوي دي:

لومړی دا چي الله ﷻ به د دې بدبویۍ په ثواب او بدله کي د آخرت په ورځ داسي
 خوشبويي ورکړي چي د مشکو تر بوی به خوشبويه او دماغ تازه کونکي وي. دا مطلب خو
 ښکاره دی په دې کي خوڅه ليري والی هم نسته. د دې سره په درمنثور کي هم د دې وضاحت
 سته چي هم دا مطلب ترې مراد دی. دوهم دا چي د قيامت په ورځ چي خلگ د قبرو څخه
 راوړي د روژاتي تر خولې به داسي ښه بوی راوړي چي د مشکو تر بوی به ښه وي.
 درېم دا چي زما په آند تر دواړو قولو ښه دی هغه دا چي په دنيا کي د روژې د خولې بوی
 و الله ﷻ ته د مشکو تر بوی ښه دی او دغه کار د زړه د میني پوري اړه لري يو څوک چي پر چا
 عاشق وي نو د هغه بد بوی ده ته تر زرگونو خوشبويو بهتر دی.

ای حافظ مسکین چرکني مشک متن را

از گویي احمد بنان عطر عدن را

ای حافظ مسکینه! د ختن مشک څه کوي د احمد د زلفو عطر د عدن واخله.

(۱) رواه احمد والبخاري ورواه ابوالشيخ بن حبان في كتاب الثواب الا ان عنده تستغفر لهم الملائكة بدل
 الحيتان كذا في الترغيب.

د کامل روژاتي مقصود و با دار ته نژديکت دئ. روژه و الله ﷻ ته ډېر خوښ عبادت دئ
 ځکه الله ﷻ فرمايي د ټولو عبادتونو مزدوري ملائکي ورکوي خو د روژې مزدوري زه خپله
 ورکوم ځکه روژه خالص زما لپاره ده. ځينو عالمانو ليکلي دي چي د الله ﷻ د ډې لفظ څخه
 مطلب چي (اجزئ به) دا دئ چي زه خپل ځان په مزدوري کي ورکوم د محبوب تر لاسته
 راوړلو بڼه مزدوري نسته.

په يو حديث کي راغلي دي چي د ټولو عبادتونو دروازه روژه ده. يعنې په روژه سره زړه
 روښانه کېږي نو له امله يې و هر عبادت ته شوق پيدا کېږي. خو دا هغه وخت چي روژه روژه
 وي يعنې يوازي وږی اوسېدل روژه نه ده بلکي د روژې د ټولو ادابو رعايت به يې کړی وي
 چي د نهمي شمېرې حديث په تفصيل کي به راسي. په دې ځاي کي يوه اړينه مسئله د يادوني
 وړ ده هغه دا چي د روژه لپاره ځينو امامانو د ماښام په وخت کي مسواک منعه کړی دئ د دې
 لپاره چي هغه بوی له منځه ولاړ نه سي خو د حنفيانو پر مذهب باندي مسواک هر وخت
 مستحب دئ، ځکه په مسواک سره د غاښو بد بويي له منځه ځي او کومه بد بويي چي د
 ماښام په وخت کي د روژاتي د خولې څخه پورته کېږي هغه د معدې د خالي والي په وجه دئ
 د غاښونو نه دئ. د حنفيانو دليلونه پر خپل ځای باندي د فقهي او حديثو په کتابونو کي
 موجود دي.

دوهم خصوصيت نبي ﷺ دا بيان کړی دئ چه ماهيان به ده ته د مغفرت دعا کوي يعنې
 ډېري دعاوي به ورته کوي نوموړي مضمون په ډېرو روايتونو کي راغلی دئ په ځينو
 روايتونو کي راغلي دي چي ملائکي به د بخښي دعاوي ورته کوي. زما اکا يعنې مولانا
 الياس رحمته الله عليه وايي چي د ماهيانو خصوصيت په دې وجه ښکاره دئ ځکه چي الله ﷻ
 فرمايي: ان الذين آمنوا وعملوا الصلحت سيجعل لهم الرحمن ودا ط

ژباړه: بېشکه کوم کسان چي ايمان يې راوړی دئ او نېک عملونه کوي دوی ته الله ﷻ
 په (دنيا کي) محبوبيت ورکوي. په حديث کي راغلي دي چي کله يو بنده د الله ﷻ خوښ وي
 نو جبرائيل عليه السلام ته وفرمايي چي زما فلانکی بنده خوښ دئ ته هم مينه ورسره کوه نو
 جبرائيل عليه السلام د هغه بنده سره محبت کوي او په اسمان کي اواز وکړي چي فلانکی بنده د الله ﷻ
 خوښ دئ تاسو هم محبت ورسره کوی نو ټول اسمان والا محبت ورسره کوي بيا د هغه کس
 لپاره په مځکه کي محبوبيت کېښېښودل سي. دا يوه عامه قاعده ده چي د يو چا سره چي
 محبت کېږي نو د هغه سره شا وخوا اوسېدونکي خلگ هم محبت ورسره کوي خو د ده سره
 محبت دومره عام سي چي د درياب حيوانان هم محبت ورسره کوي يعنې په وچه او لنده کي د

ده محبوبیت وي او کله چي د درياب ماهيان ده ته د مغفرت دعا کوي نو د ځنگله حيوانان خو بيخي دعا ورته کوي.

درېم خصوصیت چي نبي ﷺ بنودلی دی د جنت بنايسته کېدل دي دغه خبره هم په ډېرو روايتو کي راغلي ده په يوه روايت کي راغلي دي چي د کال د سر څخه د روژې د مياشتي لپاره د جنت بنايسته کېدل شروع سي. دا عمومي خبره ده څومره چي د يو چا لپاره د انتظام اهتمام کېږي نو په هغه اندازه د مخکي څخه انتظام نيول شروع کېږي د واده لپاره خو په مياشتو مياشتو انتظام کېدل شروع سي.

څلورم خصوصیت چي نبي ﷺ بنودلي دی د سرکښو شيطانانو بندېدل دي، د دې لپاره چي د گناه زور کم سي. د روژې په مياشت کي د زيات رحمت او د عبادت د ډېروالي تقاضا دا وه چي شيطانانو د خلگو د غولولو لپاره زيات کوبښن کولای او خپل پوره زوريې وهلاي د دې لپاره چي په خلگو گناهونه وکړي خو د دې ليدلي سوي او ثابتي سوي خبري سره سره په عمومي ډول په دې مياشت کي گناهونه کم کېږي ډېر شرايبان او کبايبان په دغه مياشت کي په خصوصیت سره شراب نه څښي دا ډول نور گناهونه هم کم کېږي خو بيا هم څه ناڅه گناهونه خو کېږي مگر د دغه گناهو په وجه په حديث کي شک نه پيدا کېږي ځکه چي حديث کي د سرکښه شيطانانو تړل راغلي دي که دغه گناهونه د کوچنيو شيطانانو اثر وي نو بيا خبره ښکاره ده، البته په ځينو روايتو کي د عامو شيطانانو بندېدل هم راغلي دي خو په هغه ځای کي سرکښه شيطانان مراد دي ځکه ډېر وخت يو لفظ عام ذکر سي خو بل ځای بيا د هغه څرنگوالي په خاص لفظ سره وسي او که سرکښه شيطانان ځني مراد نه سي بلکي ټول شيطانان ځني مراد سي بيا هم ليري خبره نه ده، ځکه يو خو دا چي شيطانان د ده سره ډېري مياشتي ملگري دی هغه اثرات د ده سره ملگري وي زهر يې پکښي ايله کړي وي د ده نفس دومره ورسره بلد سوی وي او په گناهونو عادت سوی وي چي د شيطان غيرحاضري بيخي نه محسوسوي خو دغه کار د هغه چا لپاره چي د روژې د مياشتي پرته نور هم ډېر گناهونه کوي نو په روژه کي چي کوم گناهونه کېږي هغه هم د دغي وجي څخه کېږي. دوهمه خبره دا ده چي نبي ﷺ فرمايي: کوم څوک چي گناه وکړي نو د ده پر زړه باندي تور ټکی پيدا سي که په رښتيا توبه وباسي هغه ټکی ورک سي او که يې ونه باسي هغه ټکی پاته وي بيا چي دوهم واري گناه وکړي بل ټکی يې پر زړه پيدا سي آن تردې چي آخريې د ډېرو گناهو څخه زړه تک تور سي و همدې خبري ته الله ﷻ اشاره کړې ده او فرمايي: کلا بل ران علی قلوبهم. يعني د دوی زړونه زنگ و هلي سوه. په دغه وخت کي چي زړونه زنگ و هلي يا تک تور وي نو خپله د

گناه و لوري ته متوجه کېږي. همدا وجه ده چې يو سپری په بېباکي سره يوه گناه کوي کله چې بله گناه مخ ته ورته راسي نو زړه يې نه غواړي د مثال په ډول يو سپری شراب څښي کله چې د خنزير غوښي د خوړلو لپاره ورته وړاندي سي نو د ده طبيعت نفرت ځني کوي حال دا چې د دواړو گناه سره برابره ده او د شرابو سره چې عادت دی نو په دلاوري يې خوري کوم څوک چې د گناه سره عادت وي نو که شيطان هم ورسره نه وي بيا يې هم کوي.

خلاصه دا چې که په روژه کې د ټولو شيطانانو بندېدل مراد وي بيا هم په دې کې شک نسته چې گناهونه به کېږي او که د سرکښو شيطانانو بنديدل مراد وي نو بيا خو بيخي په دې کې شک نسته چې څه نا څه گناهونه به کېږي. زما په آند دغه وجه بهتره ده. هر څوک تجربه کولای سي چې د روژې په مياشت کې نېکي کول او د گناهونو څخه ځان خلاص کول دومره زور نه غواړي لکه په نورو مياشتو کې چې يې غواړي بلکې لږ همت کول هم بس دي حضرت مولانا شاه محمد اسحاق رحمته الله عليه فرمايي چې دغه دواړه حديثونه د خلکو په اعتبار سره دي يعني دا چې د فاسقانو څخه لوی او سرکښه شيطانان تړل کېږي او د نيکانو څخه ټوله شيطانان تړل کېږي.

پنځم خصوصيت چې نبي صلى الله عليه وسلم فرمايلي دی هغه دا دی چې د روژې په آخره شپه به ټولو روژاتيانو ته بخښه کېږي. دغه مضمون په تېر حديث کې هم راغلی و. څرنگه چې د روژې په مياشت کې د قدر شپه سته اصحابو فکر وکړ، چې کېدلای سي چې دا به د قدر شپه وي خو رسول الله صلى الله عليه وسلم ونبودل چې د قدر شپه ځاته جلاشي ده دا يوازې د روژې د خلاصېدو انعام دی.

دري کسان به د الله صلى الله عليه وسلم د رحمت څخه ليري وي

۳ : عن كعب بن عجرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم احضروا المنبر فحضرتنا فلما ارتقى درجة قال آمين فلما ارتقى الدرجة الثانية قال آمين فلما ارتقى الدرجة الثالثة قال آمين فلما نزل قلنا يا رسول الله صلى الله عليه وسلم! لقد

ژباړه: حضرت كعب بن عجرة رضي الله عنه وايي چې نبي صلى الله عليه وسلم مور ته وفرمايل چې منبر ته رانژدې سئ. نو مور منبر ته رانژدې سوو. نبي صلى الله عليه وسلم منبر ته وختی پر اوله ځينه چې يې پښه كښېښودل آمين يې ووايه بيا چې يې پر دوهمه ځينه پښه كښېښودل آمين يې ووايه بيا چې يې پر دريمه ځينه پښه كښېښوده آمين يې ووايه كله. چې نبي صلى الله عليه وسلم د منبر څخه راكښته مور پوښتنه ځني وکړه چې يا رسول الله صلى الله عليه وسلم! نن مور ستا څخه (د منبر ختلو په وخت کې) داسې څه واورېدل چې نور وخت مو نه وه

سمعا منك اليوم شيئا ماكناسمعه قال ان جبرائيل عرض لي بعد من ادرك رمضان فلم يغفرله قلت آمين فلما رقيت الثانية قال بعد من ذكرت عنده فلم يصل عليك قلت آمين فلما رقيت الثالثة قال بعد من ادرك ابويه الكبر عنده او احدهما فلم يدخلا الجنة قلت آمين^(۱).

اوريدلني؟ رسول الله ﷺ راته وويل چي جبرائيل ﷺ زما مخته راغلي (ما چي د منبر پر اوله عيڼه پښه کښېښوده) ده راته وويل چي هغه شوک دي هلاک وي چي د روژي مياشت راسي او ده ته مغفرت نه وسي ما ورته وويل آمين. کله چي ما پر دوهمه عيڼه پښه کښېښوده جبرائيل ﷺ راته وويل چي هغه سپړي دي هلاک وي چي ستا نوم د ده په وړاندي ذکر سي او دی پرتا باندي درود ونه وايي ما ورته وويل آمين، کله چي ما پر دريمه عيڼه باندي پښه کښېښوده جبرائيل ﷺ راته وويل چي هغه شوک دي هلاک وي چي مور او پلار دواړه او يا يو د دوی څخه د سپين ږيروالي په وخت کي ولري او دی په دوی باندي جنت ته داخل نه سي ما ورته وويل آمين.

فايده: په دې حديث کي جبرائيل ﷺ درې ښراوي کړي دي او نبي ﷺ آمين پرويلي دی. لومړی خو د جبرائيل ﷺ ښراوي څه اسانه خبره نه ده بيا چي نبي ﷺ آمين پرويلي دی نو څه حال به يې وي نو سختی يې ښکاره دي. الله ﷻ دي پنخپل فضل سره مورت ته د دې درو ښراوو څخه د ساتني توفيق راکړي او د دې بدو کارو څخه دي مو الله ﷻ وساتي که نه نو بيا زمور په هلاکېدو کي هيڅ شک نسته.

د درالمنثور په عيڼو روايتو کي راغلي دي چي خپله جبرائيل ﷺ و نبي ﷺ ته وويل چي آمين ووايه د دې څخه نور زيات ټينگار معلومېږي.

لومړی: هغه شوک چي د روژي مياشت پرې تېره سي او د ده بڅښنه ونه سي يعنې د روژي د مياشتي په څيرد خير او برکت وختونه په غفلت او گناهونو سره تېر کړي حال دا چي د روژي په مياشت کي د مغفرت او د الله ﷻ د رحمت باران اورېږي نو چي د دومره پراخ خير او برکت په وخت کي د دې گناهونو او غفلت په وجه د مغفرت څخه بې برخي سي نو بيا دی څه وخت مغفرت لاسته راوړي او د ده په هلاکېدو کي نو بيا څه شک دی. که شوک د روژي په مياشت کي مغفرت غواړي نو ډول يې داسي دی چي روژه او تراويح په پابندی سره کوي او د الله ﷻ څخه ډېر - ډېر د خپلو گناهونو بڅښنه غواړي او توبه وباسي.

(۱) رواه الحاكم و قال صحيح الاسناد كذا في الترغيب وقال السخاوي رواه ابن حبان في ثقافته وصححه والطبراني في الكبير والبخاري في بر الوالدين له والبيهقي في شعب وغيرهم ورجاله ثقة وبسط طرقه وروي الترمذي عن ابي هريرة وقال ابن حجر طرقه كثير كما في المرقاة

دوهم : د هغه چا لپاره بڼرا سوې ده چې په وړاندي يې د نبی ﷺ مبارک نوم ذکر سي او دی درود شریف نه ووايي دغه مضمون په نورو روايتو کي هم راغلی دی. په همدې وجه ځينو علماوو ويلي دي چه کله د نبی ﷺ نوم مبارک ذکر سي نو درود ويل واجب دي.

د پورتنی حدیث پرته په نورو روايتو کي هم د هغه چا لپاره ډېري سزاگاني راغلي دي چې په وړاندي يې د نبی ﷺ نوم ذکر سي او دی درود ونه وایي. په ځينو حدیثو کي دغه کس د بخیلانو په ډله کي داخل بلل سوی دی. همدا ډول بې وفا، د جنت د لاري هېرېدونکي آن تر دې چې په دوزخ کي داخل او بي دینه ورته ويل سوي دي او دا هم راغلي دي چې دغه کس به د نبی ﷺ مخ ونه ويني. تحقیق کوونکو عالمانو که څه هم د دې حدیثونو تاویل کړی دی خو پر نبی ﷺ باندي د درود پرېښودونکي چا لپاره نبی ﷺ کوم ښکاره سختي بیان کړېده د دې زغمل گران کار دی ولي به نه وي ځکه چې د نبی ﷺ احسانات د خپل امت لپاره تردې هم زیات دي چې په لیکلو او ویلو کي نه راځي د دې څخه علاوه رسول الله ﷺ پر امت باندي دومره حقونه لري چې و درود نه ویونکي ته هر څومره سزاوي وویل سي ورسره مناسبې دي. او درود شریف دومره فضائل لري چې د هغو څخه بې برخي کیدل ځانته بدبختي ده تردې به نولوی فضیلت چيري وي چې څوک پر نبی ﷺ باندي یو وار درود شریف ووايي الله ﷻ پر هغه باندي لس واره رحمت نازلوي. د دې سره سره د ملائکو دعا، د گناهونو بڅښنه، د درجو لوړېدل، د احد د غره په څېر ثواب پیدا کول، شفاعت ورته واجبېدل او داسي نور هم د درود ویلو پایله ده هم دا ډول د الله ﷻ رحمت تر لاسه کول، د الله ﷻ د غصې څخه خلاصون، د قیامت د سختیو څخه خلاصون، د مرگ په وخت کي په جنت کي خپل ځان لیدل او داسي نور د درود شریف ویلو ځانگړي خصوصیتونه دي.

هم دا ډول په درود شریف ویلو سره مسکنت ليري کېږي د الله ﷻ او د رسول ﷺ په دربار کي نژدېکت پیدا کېږي، پر دښمنانو باندي برلاسي پیدا کېږي، د زړه څخه نفاق او زنگ ليري کېږي د خلگو محبت ورسره پیدا کېږي. همدا ډول په ډېرو حدیثونو کي د درود شریف نور فضائل هم راغلي دي. د فقهي شریفی عالمان په دې خبره په اتفاق دي چې په ټول عمر کي یو ځل عملاً درود شریف ويل واجب دی او ځينو علماوو اختلاف کړی دی، وایي چې د نبی ﷺ د هر ځلي نامه ذکر کېدو سره درود شریف ويل واجب دي او ځينو بیا ويلي دي چې مستحب دي.

دریم : مور او پلار چې سپی لري او سپین ږيري وي دی يې دومره خدمت ونه کړي چې د جنت حقدار سي دغه کس ته هم جبرائیل علیه السلام بڼرا کړې ده. په ډېرو حدیثونو کي د مور او

پلار د حقوقو په اړه ټينگار سوی دی. عالمانو ليکلي دي چې د مور او پلار اطاعت کول په روا کارو کې ضروري دی او دا يې هم وييلې دي چې بي ادبي به نه ورسره کوي د کبر سلوک به نه ورسره کوي که څه هم مشرکان وي، خپل ښځه به تر هغو نه لوروي، په نامه به يې نه بولي، په کار کې به تر دوی نه مخکې کېږي، امر بالمعروف او نهی عن المنکر به په نرمۍ سره ورته کوي که يې ونه مني د هدايت دعا به ورته کوي او ښه سلوک به ورسره کوي. لنډه دا چې بهترين عزت به د مور او پلار کوي په يو حديث کې راغلي دي چې بهترينه دروازه د جنت پلار دی نو که دي زړه غواړي وې ساته او که دي زړه غواړي ضائع يې کړه. يو صحابي د نبی ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې د مور او پلار حق څه شي دی؟ رسول الله ﷺ ورته وويل: چې مور او پلار ستا جنت او دوزخ دی يعني که دي راضي ساتلي وه جنت دی او که دي ناراضه کړي وه دوزخ به ستا وي. په يو حديث کې راغلي دي چې د فرمانبردار زوی يو نظر وپلار ته د حج ثواب لري. په يو حديث کې راغلي دي چې الله ﷻ د شرک پرته نور ټول گناهونه که يې خوبه سوه معافوي يې خود مور او پلار نافرمانه زوی ته تر مرگ مخکې تاوان رسوي.

يوه صحابي نبی ﷺ ته وويل: چې زه و جهاد ته د تلو اراده لرم. رسول الله ﷺ ورته وويل چې مور لرې؟ صحابي ورته وويل: هو رسول ﷺ ورته وويل چې ورسره د هغې خدمت وکړه جنت د مور تر پښو لاندې دی. په يو حديث کې راغلي دي چې د الله ﷻ رضا د پلار په رضا کې ده او د الله ﷻ ناراضي د پلار په ناراضي کې ده. هم دا ډول نور هم ډېر روايتونه د مور او پلار د حقوقو په اړه راغلي دي.

کوم خلگ چې د مور او پلار نافرمانه پاته سوي دي او اوس يې مور او پلار مړه سوي دي د دوی لپاره اوس هم لاره سته ځکه په يوه حديث کې راغلي دي، چې نبی ﷺ فرمايي: که د چا پلار په داسې حالت کې مړ وي چې د ده څخه ناراضه و نو د پلار لپاره دي ډېره دعا او استغفار وايي په فرمانبرداره زامنو کې به حساب سي. په يو حديث کې راغلي دي چې بهترينه ښکې د پلار تر وفات وروسته دهغه د دوستانو سره ښه سلوک دی.

د مسلمانانو په روژه نیولو سره الله ﷻ پر ملائکو باندي فخر کوي

۴ : عن عبادة بن صامت رضي الله عنه ان رسول الله قال يوما وحضرنا رمضان اتاكم رمضان شهر بركة يغشكم الله فيه فينزل الرحمة ويحط الخطايا ويستجيب فيه الدعاء ينظر الله تعالى الي تنافسكم فيه ويباهي بكم ملئكته فاروا الله من انفسكم خيرا فان الشقي من حرم فيه رحمة الله عزوجل^(۱).

ژباړه: عبادة بن صامت رضي الله عنه فرمايي: يوه ورځ نبي صلى الله عليه وسلم د روژې مياشتې ته نژدې وفرمايل: تاسو ته د روژې مياشت راغله ډېره د برکت مياشت ده، په دې مياشت کې الله تعالى ستاسو و لوري ته متوجه کېږي، رحمت نازلوي، ستاسو دعاوي قبلوي، ستاسو گناهونه بخښي، ستاسو تنافس سيالي ته گوري او پر ملائکو باندي فخر کوي. نو تاسو خپله نېکي د الله تعالى په وړاندي وښايست. بدبخته هغه څوک دی چې په دې مياشت کې هم د الله تعالى د رحمت څخه محروم سي.

فايده: تنافس و دې ته ويل کېږي چې په نېکو کارو کې يو د بل سره سيالي وکړي او هر يو د دې کوښښ کوي چې تر هغه بل زيات د خير کار وکړي او خپل فخر وښيي، د فخر دعوه کوونکي دي راسي خپل جوهر دي وښيي د فخر خبره نه ده بلکې د نعمت د شکرې خبره ده زه که څه هم د خپل نااهليت په وجه څه نه سم کولای خو د کور يوه ښځه ووينم چې د دې کار ډېر اهتمام کوي زه ډېر خوشحاله سم د کور د کارونو سره بيا هم د ورځې پنځلس شل سپارې د ورځې تلاوت کوي الله تعالى دي يې پخپل فضل سره قبول کړي او د زيات عبادت توفيق دي ورکړي.

د هر روژاتي يوه دعا په شپه او ورځ کې قبلېږي

۵ : عن ابي سعيد خدرى رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان الله تبارك تعالى عتقاء في كل يوم وليلة يعني في رمضان وان لكل مسلم في كل يوم

ژباړه: حضرت ابي سعيد خدرى رضي الله عنه فرمايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: د روژې په مياشت کې هر ورځ او شپه کې د الله تعالى د لوري څخه د دوزخ څخه بنديان پرېښودل کېږي او هر مسلمان ته په دې مياشت کې په هر ورځ او

(۱) رواه الطبراني ورواته ثقة الا ان محمد بن قيس لا يحضرنى فيه جرح ولا تعديل كذا في الترغيب.

وليلة دعوة مستجابة^(۱). شپه کي يوه دعا قبلېږي.

فايده: په ډېرو روایتو کي د روژاتي دعا قبلېدل راغلي دي په ځينو روایتو کي راغلي دي چي د روژه مات په وخت کي دعا قبلېږي خو زموږ خلگ د روژه مات په وخت کي پر خوراک داسي پرېوزي چي دعا څه کوي بلکي د روژه مات دعا لاهم راڅخه هېره سي. د روژه مات مشهوره دعا داده:

اللهم لك صمت وبك آمنت و عليك توكلت و على رزقك افطرت.

ژباړه: اې خدايه! زه ستا لپاره روژه نيسم پر تا ايمان لرم او پر تا باندي توکل لرم. د حديثو په کتابو کي دا دعا لنډه راغلي ده. حضرت عبدالله بن عمرو بن العاص^{رضي الله عنه} به د روژه مات په وخت کي دا دعا ويل: اللهم اني اسئلك برحمتك التي وسعت كل شيء ان تغفري.

ژباړه: اې الله! ستا د رحمت په صدقه کي هر شی شامل دی زه ستا څخه بخښنه غواړم په ځينو کتابو کي د نبي^{صلى الله عليه وسلم} څخه دا دعا رانقل سوېده: يا واسع الفضل اغفري. ترجمه: اې د لوی فضل خاوند! ما ته مغفرت وکړې. په ځينو روایتو کي نوري دعاوي رانقل سوي دي خو د يوې دعا خاصوالی نسته دا دعا قبلېدو وخت دی هره دعا چه دي زړه وي کوه يې خو کله چي دعا کوي ما کنهگار بنده مه هېره ځکه چي سوال گريم سوال گړ حق لري.

چشمه فیض سی الکریم اشاره بوجائی

لطف بواجپ اور کام بهارا بوجائی

ژباړه: د فیض د چيني څخه که يوه اشاره وسي مهرباني به ستا وي او کار به زموږ وسي.

د درو کسانو دعا الله^{صلى الله عليه وسلم} نه ردوي بلکي قبلوي يې

ژباړه: ابو هريرة^{رضي الله عنه} فرمايي چي نبي^{صلى الله عليه وسلم} فرمايلي دي: درې کسان دي چي الله^{صلى الله عليه وسلم} يې دعا نه ردوي روژاتي چي د روژه مات په وخت کي دعا وکړي، دوهم عادل پاچا دی دريم مظلوم دی چي الله^{صلى الله عليه وسلم} يې دعا تر ورېځو پورته کړي د اسمان دروازې ورته خلاصي سي او الله^{صلى الله عليه وسلم} ورته ووايي

۶: عن ابي هريرة^{رضي الله عنه} قال قال رسول الله^{صلى الله عليه وسلم} ثلاثة لا ترد دعوتهم الصائم حتى يفطر والامام العادل و دعوة المظلوم يرفعها الله فوق الغمام ويفتح لها ابواب السماء ويقول الرب

(۱) رواه البزار كذا في الترغيب

وعزتي لا نصرنك ولو بعد حين^(۱). چي زما دي پخپل عزت سره قسم وي چي زه به ستا مرسته كوم كه څه هم تريو وخت وروسته وي.

فايده: درمنثور د عائشې رضي الله عنها په روايت نقل كړي دي چي كله به روژه راغله د نبې صلى الله عليه وسلم رنگ به بدل سو په لمانځه كي به يې ډېروالي كاوه، دعا به يې په عاجزۍ سره كول وپره به پرې غالبه سوه. په دوهم روايت كي راغلي دي چي د روژې د مياشتي ترپايه پوري به بستري ته نه راتلي. په يوه حديث كي راغلي دي چي د روژې په مياشت كي الله عز وجل و عرش پورته كوونكو ملائكو ته ووايي چي خپل عبادتونه پرېږدي د روژاتيانو پر دعاوو باندي آمين وياست. په ډېرو روايتو كي په روژه كي د دعا قبلدلو خاص اهميت بيان سوي دي. كله چي الله عز وجل وعده وكړي او دهغه د رښتيني رسول صلى الله عليه وسلم څخه رانقل سي نو په پوره كېدو كي يې هېڅ شك نسته. ځيني خلك د يوه خاص غرض لپاره دعا كوي او دده غرض پوره نه سي نو د دې دا معني نه ده چي دعا يې نه سوه قبوله بلكي د دعا په معني ځان پوه كول په كار دي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: كله چي مسلمان دعا وكړي په دې شرط چي د خپلوي پرېښودو يا د گناه كولو دعا نه وي نو الله عز وجل يو د درو شيانو څخه وركوي يا پخپله هغه شي ورته رسېږي، يا يې په بدل كي د يوه شره څخه خلاص سي او يا يې په بدله كي دده لپاره په آخرت كي ثواب وليكل سي. په يو حديث كي راغلي دي چي د قيامت په ورځ به الله عز وجل يو بنده راوغواړي او ورته و به ووايي چي ما تاته د دعا كولو امر كړي او قبولولو وعده مي دركړې وه ايا تاته دعا وكړه؟ بنده به ورته ووايي چي هو ما كړې وه الله عز وجل به ورته ووايي چه تاهيڅ دعا نه ده كړې چه ما نه وي قبوله كړې، تاهي فلاني دعا غوښتې وه ما فلاني تكليف درڅخه ليري كړ، ستاهغه دعا مي قبوله كړه او د فلاني تكليف دعا دي غوښتې وه دهغه دعا اثر دي په دنيا كي نه وليدي په بدله كي مي دغه ثواب په آخرت كي دركړ. نبې صلى الله عليه وسلم وفرمايل چي بنده ته به ټولي دعاوي ورياد كړي او بدله به يې په دنيا او يا په آخرت كي وروښودل سي. بنده چي په آخرت كي د دعا بدلي ثوابونه وويني نو ووايي چي كاشكي په دنيا كي زما يوه دعا هم نه وای قبوله سوې د ټولو دعاوو بدلي دلته په آخرت كي راکړل سوي وای. لنډه دا چي دعا ډېر مهم شي دي د دعا څخه غافله كېدل د لوی تاوان خبره ده. كه په ښكاره د دعا قبلدو نښي ونه ويني نو فكر دي نه خرابوي. د دې رسالې په پای كي يو اوږد حديث راوان دي دهغه حديث څخه معلومېږي چي الله عز وجل د بنده مصلحتونو ته نظر كوي كوم

(۱) رواه احمد في حديث والترمذي وحسنه وابن خزيمة وابن حبان في صحيحهما كذا في الترغيب.

شی چې د بنده لپاره خیر وي هغه ورکوي او کوم شی چه ورته خیر نه وي هغه نه ورکوي دا هم د الله ﷺ لوی احسان دی چې موږ یو شی غواړو او موږ نه پوهېږو چې هغه شی زموږ لپاره تاوان دی نو الله ﷺ هغه شی موږ ته نه راکوي او کوم شی چې زموږ لپاره خیر وي هغه شی راکوي. یوه اړینه خبره د یادوني وړ ده چې ډېر نارینه یا نسختي د درد په حالت کې اولادو ته بڼراوي کوي او حال دا چې د الله ﷺ په دربار کې ځیني داسې وختونه سته چې په هغه کې هره غوښتنه قبلېږي نو کله چې یې اولادو ته غم، مرگ او یا بل تکلیف ورسېږي بیا نو ژاړې او دا یې په فکر کې نه راځي چې دا د خپل لاس څخه ورته پېښ دی. رسول الله ﷺ فرمایي: تاسو خپلو اولادو او خادمانو ته بڼراوي مه کوئ داسې نه چې ستاسو بڼراوي په داسې وخت کې وسي چې د قبلېدو وخت وي په ځانگړي توگه د روژې میاشت چې ډېره مهمه ده د دعا په قبلېدو کې په داسې وختو کې بڼراو و څخه ځانونه وژغورئ. حضرت عمر ؓ د رسول الله ﷺ څخه نقل کوي چې د روژې په میاشت کې د الله ﷺ یادوونکي خلگ بڅښل کېږي او نه یادوونکي نامراده پاته کېږي. ترغیب نومي کتاب د ابن مسعود ؓ په روایت یو حدیث را نقل کړی دی چې د روژې په میاشت کې هره ورځ یو اواز کوونکی ښغ کوي: ای د خیر لټوونکې! متوجه سه او رامخکي سه ای د بدی غوښتونکې! بس کره سترگي وغوروه. بیا دغه ملائکه ووايي: څوک د بڅښي غوښتونکی سته چه بڅښه یې وسي؟ څوک توبه ایستونکی سته چې توبه یې قبوله سي؟ څوک دعا کوونکی سته چې دعا یې قبوله سي؟ څوک غوښتونکی سته چې سوال یې قبول سي.

د یادوني وړ ده چې د دعا د قبلېدو لپاره ځیني شرطونه سته چې د نه موجودیت په صورت کې یې ډېر وخت دعا نه قبلېږي یو له دغو څخه حرام خوراک نه کول دي په دغه وخت کې هم دعا نه قبلېږي چې خوراک یې حرام وي ځکه رسول الله ﷺ فرمایي: ډېر وخت یو بد حاله د الله ﷺ و لوري ته لاسونه پورته کړي او وایي: ای ربه! ای ربه! خو د ده خوراک حرام وي چېښاک یې حرام وي او جامه یې حرامه وي په داسې وخت کې نو د ده دعا چیري قبلېږي.

د تاریخ کتابونو لیکلي دي چې په کوفه کې یوه ډله وه چې دعا یې قبلېدل هر ظالم چې به پر دوی باندي مقرر سو دوی به بڼراوي ورته کولې هغه به هلاک سو کله چې حجاج پر دوی باندي مقرر سو نو یوه مېلمستیا یې جوړه کړه دوی ته یې خاصه بلنه ورکړه دوی هم پکښي شریک سو کله چې دوی ډوډی و خوړه حجاج وویل چې زه اوس د دوی د بڼراو و څخه وساتل سوم. اوس نو زموږ د زمانې په روزیو باندي نظر اچول په کار دي چې د سود کولو د لارې پیدا کولو لپاره څومره هڅي رواني دي رسمي دندی لرونکي رشوت اخلي او تجاران

دوکې کوي.

پر پېشلمې کوونکو باندي د الله ﷻ رحم وي

۷ : عن ابن عمر رضي الله عنهما قال قال رسول الله ان
 الله وملائكته يصلون على المتسحرين^(۱).
 يې پر پېشلمې کوونکو باندي درود وايي.

فايده: د الله ﷻ خومره لوی احسان دئ چې د روژې د نيولو مخکې خوراک چې پېشلمې ورته وايي الله ﷻ ثواب باندي ورکوي په ډېرو حديثونو کې د پېشلمې فضيلت راغلي دي. علامه عيني رحمه الله عليه د اوولس اصحابو څخه د پېشلمې پر فضيلت باندي حديثونه رانقل کړي دي او د پېشلمې پر مستحب بللو باندي يې د عالمانو اتفاق رانقل کړی دی. ډېر خلگ د سستيا له وجې د دې ثواب څخه بې برخي سي او ډېر خلگ د تراويح وروسته خوراک کوي بيا بيده سي د دې ثواب څخه بې برخي سي.

په عربي ژبه کې پېشلمې ته سحر وايي سحر په لغت کې هغه خوراک ته ويل کېږي چې سهار ته نژدې وي ځينو ويلي دي چې د پېشلمې وخت د نيمې شپې څخه شروع کېږي^(۱). صاحب کشف بيا د شپې وروستۍ شپږمه برخه بنودلي ده يعني شپه چې پر شپږو برخو ووېشې وروستۍ شپږمه برخه د پېشلمې وخت دئ د مثال په ډول که د لمر لوېدو څخه تر سپېدو پوري دوولس ساعته وخت وي نو آخري دوه ساعته د پېشلمې وخت دئ خو په دغه کې هم آخري وخت بهتر دئ داسې آخري وخت نه چې په روژه کې شک پيدا سي (نو د پورتنۍ خبرې په نظر کې نيولو سره هغه سړی د پېشلمې ثواب لاسته نه سي راوړلای چې د تراويح وروسته دستي خوراک وکړي بيا بيده سي) د پېشلمې ډير فضاييل په حديثو کې راغلي دي.

رسول الله ﷻ فرمايي: زمور او د يهوديانو او د نصاراوو تر منځ فرق په روژه کې په پېشلمې سره دئ. يعني مور پېشلمې کوو دوی يې نه کوي. په يو حديث کې راغلي دي چې تاسو پېشلمې کوئ په پېشلمې کې برکت دی.

په بل حديث کې راغلي دي چې په درو شيانو کې برکت دئ:

۱. جماعت، ۲. بنور او ۳. پېشلمې کې. په دې ځای کې د جماعت څخه عامه معنی

(۱) رواه الطبراني في الاوسط وابن حبان في صحيحه كذا في الترغيب.

(۱)مرقاة

مراد ده په لمانځه کې وي او که داغسي د مسلمان سره يو ځای سي د الله ﷻ مرسته د دوی سره وي.

نور واده ته وايي چې غوښي په اوبو کې پخې کړي او په هغه اوبو کې بيا ډوډۍ ورپه کړي. دريم پېشلمې دئ. نبی ﷺ چې به کله يو صحابي ته د پېشلمې لپاره بلنه ورکول نو ورته ويل به يې چې راسه د برکت خوراک وکړه.

په يو حديث کې راغلي دي چې د پېشلمې په خوراک سره پر روژه باندي قوت حاصل کړئ او د غرمې په خوب سره په آخره شپه کې د پورته کېدو لپاره قوت لاسته راوړئ. حضرت عبدالله بن حارث ؓ د يو صحابي څخه نقل کړي دئ چې زه د رسول الله ﷺ حضور ته په داسې وخت کې ورغلم چې ده پېشلمې کاوه نبی ﷺ و فرمايل پېشلمې کوئ دا د برکت شی دئ چې الله ﷻ تاسو ته درکړی دئ. په ډېرو حديثونو کې د رسول الله ﷺ څخه د پېشلمې په اړه ترغيب (هڅونه) راغلي دي چې په يو حديث کې راغلي دي چې تاسو پېشلمې کوئ که څه هم يوه خرما وي او يا يو گيلاس او به چينبل وي له همدې وجې څخه د روژاتي لپاره د چا پر چم هم خدای او هم خرما ده يعنې هم د بدن راحت دئ او هم ثواب دئ خو په دې کې يوه خبره ضروري ده هغه دا چې په پېشلمې کولو کې منځنۍ حالت په کار دئ يعنې نه به دومره لږ خوراک کوي چې د عبادت کولو توانايي نه سي ورته پاته او نه به دومره ډېر خوراک کوي چې ټوله ورځ کهاله او دروند وي. ځکه دا خبره و دې ته اشاره ده چې که څه هم يوه خرما او يا يو گيلاس او به وي همدا ډول بيا په ډېرو حديثو کې د ډېر خوراک څخه منعه هم راغلي ده. حافظ ابن حجر د بخاري په شرحه کې ليکلي دي چې د پېشلمې ډېر برکتونه دي لکه د سنتو تابعداري او د اهل کتابو څخه مخالفت چې موږ ته په کار دئ ځکه موږ ته د دوی څخه د مخالفت کولو امر سوی دئ.

همدا ډول پر عبادتونو باندي برلاسي د عبادتونو سره د ميني زياتوالی. د دې تر څنګ د زياتي لورې څخه زيات وخت بد اخلاقي پيدا کېږي د دې څخه د ساتلو لاره دا ده که يو اړ سوال گر درته راسي مرسته يې کوه او د مسکين همسايه مرسته کوه. همدا ډول په دغه وخت کې په خصوصي ډول سره دعا قبلېږي د پېشلمې په برکت دعا کول نصيب کېږي، د ذکر کولو توفيق هم پيدا کېږي او داسې نورې گټې هم پکښې سته.

ابن دقيق العيد رحمته الله عليه فرمايي چې صوفيانو په پېشلمې کولو کې بحث کړی دئ دوی وايي چې پېشلمې د روژې د مقصد څخه مخالفت دئ ځکه د روژې څخه مقصد د نفس او شهوت ماتوالی دئ د پېشلمې په کولو سره دغه مقصد لاسته نه راځي نو صحيح خبره داده

چې دومره خوراک کول نه دئ پکار چې دغه مقصد بیخي فوت سي. خو زما په ناقص فکر په دې کې د پرېکړې خبره داده چې په پیشلې او روژه مات کې اصولي شی د خوراک کموالی دی خو د ضرورتونو په وخت کې په دې کې بدلېدل راتلای سي مثلاً که طالب العلمان (زده کونکي) خوراک کم کړي نو د روژې مقصد به یې لاسته راوړی وي خو د دین زده کړه چې زیات اهمیت لري هغه به ځنې پاته وي نو د دوی لپاره لږ خوراک نه دی پکار بلکې مناسب خوراک په کار دئ همدا ډول ذکر کونکي خلگ که خوراک کم کړي نو ذکر ځنې پاتېږي او څوک چې هیڅ ډول بوختیا نه لري نو دده لپاره لږ خوراک په کار دئ.

رسول الله ﷺ یو وار جهاد ته تشریف وړی نو اعلان یې وکړ، چې په سفر کې روژه نیول نیکي نه ده حال دا چې د روژې د میاشتي روژې وي خو دلته د روژې د جهاد سره مقابله راغلې وه. که چیرې یو دیني کار تر روژې مهم وي او په دغه کار کې سستی نه راځي نو په دغه وخت کې د خوراک کموالی مناسب دئ.

په شرح اقناع کې علامه شعراني رحمته الله علیه لیکلي دي چې موږ پر دې وعده وکړه چې په ماږه نس به ډوډۍ نه خورو د روژې په میاشت کې به یې بیخي نه خورو بڼه خبره داده چې د روژې په میاشت کې د نورو میاشتو په پرتله خوراک کم کړئ ځکه چې څوک د روژې په میاشت کې په پیشلې او روژمات ډیره ډوډۍ وخورې دده به څه روژه وي. عالمانو ویلي دي چې څوک د روژې په میاشت کې د لوږې عادت پیدا کړي نو د راتلونکي کال تر روژې پورې به د شیطانانو د حملو څخه ساتلي وي. د نورو علماو څخه هم په دې اړه سختي نقل سوې ده په شرح احیاء کې د عوارف نومي کتاب څخه نقل سوی دئ چې سهل بن عبدالله تستري رحمته الله علیه به د روژې په میاشت کې په پنځلسو ورځو کې یو وار خوراک کاوه د روژې په میاشت کې به یې یوه گوله خوراک کاوه، دستتو د تابعدارۍ په موخه به یې په ساده اوبو روژه ماتول.

حضرت جنید بغدادی رحمته الله علیه به تل روژې نیولې که به ځیني نیکان خلگ ورته راغلل نو د هغوی په وجه به یې روژه ماته کړه او ویل به یې د داسې نیکانو سره خوراک کول تر روژې نیولو کم نه دئ. نور هم د بزرگانو ډیرې قصې ددې شاهدي ورکوي چې دوی به په لږ خوراک کولو سره د خپل نفس تربیه کول خو شرط دادئ چې په دغه کم خوراک سره به د دین نورو مهمو کارو ته تاوان نه رسیږي.

ډیر وخت دروژاتي روژه هیڅ فایده نه لري

۸ : عن ابی هريرة رضی الله عنه قال قال رسول الله ﷺ رب الصائم ليس له من صيامه الا الجوع ورب قائم ليس له من قيامه الا السهر. (۱)

ژباړه : رسول الله ﷺ فرمایي : ډیر وخت یو روژه نیونکی وي خو د لوږې پرته نور څه په لاس نه ورځي او ډېر وخت د شپې عبادت کونکی وي خو د شپې روڼولو پرته نور څه په لاس نه ورځي .

فایده : عالمانو د پورتنی حدیث په شرحه کې څو ویناوي کړي دي .
 لومړي : دا چې څوک ټوله ورځ روژه ونیسي ماښام یې په حرام مال ماته کړي نو د روژې تر ثواب یې د حرام خوړلو گناه ډیره سي نو د لوږې پرته ده ته هیڅ ثواب نه پاتېږي .
 دوهم : دا چې ددغه سړي څخه هغه څوک مراد دی چې روژه نیسي بیا په غیبت اخته وي .
 دریم : قول دادی چې دغه کس هغه څوک دی چې په روژه کې ځان د گناه څخه نه ساتي .
 د نبی ﷺ جامع قول دی چې ټولي ویناوي پکښې داخلي دي او داسې نوري ویناوي هم پکښې داخلي دي . همدا ډول هغه څوک چې ټوله شپه په عبادت روڼه کړي مگر لږ غیبت وکړي یا بله بي عقلي وکړي لکه د سهار لمونځ چې قضا کړي او داسې نور دده شپه روڼول هیڅ گټه نه لري .

روژه دمسلان لپاره ډال دی ترڅو چې خیري یې نه کړي

۹ : عن عبيدة قال سمعت رسول الله ﷺ يقول لپاره سپر (ډال) دی ترڅو چې خیري نسي .
 الصيام جنة ما لم يخرقها. (۲)

فایده : د سپر (ډال) څخه مطلب دادی چې لکه څرنګه چې انسان په ډال سره د ځان حفاظت کوي په دغه ډول روژاتي هم په روژه سره د خپل ځان حفاظت ددښمن څخه یعنې د شیطان څخه کوي په یوه حدیث کې راغلي دي چې روژه د الله ﷻ د عذاب څخه حفاظت دی . په

(۱) رواه ابن ماجه واللفظ له والنسائي وابن خزيمة في صحيحه والحاكم وقال صحيح على شرط البخاري ذكر لفظهما المنذري في الترغيب بمعناه

(۲) رواه النسائي باسناد حسن وابن ماجه وابن خزيمة والحاكم وصححه على شرط البخاري والفاظهم مختلفة حكاها المنذري في الترغيب

بل روایت کي راغلي دي چي روژه ددوڅخه حفظت دی.

په یو حدیث کي راغلي دي چي د رسول الله ﷺ څخه چا پوښتنه وکړه چي روژه په څشي شکېږي؟ رسول الله ﷺ وفرمايل: په درواغو او په غيبت شکېږي. ددې دوو روایتو ترڅنګ په نورو زیاتو روایتو کي هم راغلي دي چي د دغسي کارو څخه ځان ساتل ضروري دی.

گویا د روژې ضائع کېدل ورته ویل سوي دي. زموږ په زمانه کي د روژي لنډول دیوه او بل خبري شروع کول مشغله ګرځول سوي ده. د ځينو علماو په آند په درواغو او غيبت سره روژه ماتېږي يعني لکه څرنګه چي په خوړلو او چيښلو سره روژه ماتېږي په دغه ډول په درواغو او غيبت سره هم روژه ماتېږي.

ځينو علماوو بیا ویلي دي چي روژه نه په ماتېږي خو د روژې برکتونه د ټولو په اتفاق سره له منځه په ځي. عالمانو د روژاتي لپاره شپږ ادبونه لیکلي دي چي د روژاتي لپاره یې اهتمام ضروري دی.

لومړي: دا چي د نظر حفاظت به کوي چي بې ځايه یې نظر ونه لګيږي آن تردې چي خپلي بي بي ته به هم د شهوت په سترګه نه ګوري پردی ښځه خولا څه کوي. همدا ډول د بې ګټو شيانو وکولو او ناجائزه لوبو ته به نه ګوري. رسول الله ﷺ فرمايي چي نظر د شیطان د غشو څخه یو غشی دی څوک د الله ﷻ د ویري له وجهي ځان ځني وساتي الله ﷻ به داسي ايمان ورنصیب کړي چي خوند به یې په زړه کي محسوسوي صوفيانو بې ځايه کتل داسي تعريف کړي دي چي هر کار چي زړه د الله ﷻ د لوري څخه بل لوري ته مشغولوي.

دوهم: د ژبې حفاظت دی درواغ ویل، چغلي کول، بې ځايه مناقشه کول، غيبت، بده وینا او داسي نور ټوله په دې کي داخل دي چي ژبه به سړي ځني ساتي.

د بخاري شريف په یو روایت کي دي چي روژه د روژاتي لپاره ډال دی په همدې وجه روژاتي لره پکار ده چي ژبه د هر ډول غلطۍ څخه وساتي لکه په چا پوري ټوکي کول، درواغ ویل، مسخري کول او داسي نور که څوک جګړه ورسره کوي دی به ورته ووايي چي زما روژه ده که هغه د پوهي څښتن و او که نا پوه و نو په زړه کي دي ووايي چي ته خو روژاتي یې دداسي بې عقل جواب ستا لپاره مناسب نه دی. د ښکښلو، غيبت او درواغو څخه دي بيخي ځان وساتي ځکه د ځينو علماوو په آند بيخي روژه په ماتېږي لکه مخکي چي تیره سوه.

د رسول الله ﷺ په زمانه کي دوو ښځو روژه نیول داسي لور ورته پېښه سوه چي بيخي یې نه سواي زغملای آخر مرګ ته نژدې سوي اصحابو رضي الله عنهم د رسول الله ﷺ څخه پوښتنه وکړه

رسول الله ﷺ دوى ته يوه پيالو وليږدول او ورته وې ويل چې په دې كې دي قې ووهي . اصحابو ﷺ چې پيالو راوپه دوى قې پكېني وواوه دوى په قې كې د غوښو كوچنې كوچنې ټوټې وې او تازه خوړل سوي وينې وې خلك ورتو حيران سوه رسول الله ﷺ ورته وفرمايل چې دوى په حلاله روزي روژه ونيول خو په حرام شي يې مات كړه يعنې غيبت يې وكړې . ددې حديث څخه يوه بله خبره هم معلومېږي هغه دا چې د غيبت كولو سره روژه ډيره اوږده معلومېږي ځكه پر هغه بنځو باندي دومره اوږده سوه چې د لوږې څخه مرگ ته نژدې سوې هم دا ډول د نورو گناهونو حال هم داسې دى . تجربه هم ددې خبرې تاكيد كوي ځكه روژه پرنيكو خلكو باندي هيڅ اثر نه كوي او پر بدو خلكو باندي ډيره سخته وي له همدې وجهي كه څوك غواړي چې روژه ځاتته اسانه كړي نو د گناهونو څخه دي ځان خلاص كړي په ځانگړي ډول د غيبت څخه ځكه الله ﷻ غيبت په خپل كلام د خپل مسلمان ورور د غوښو خوړلو سره برابر كړې دى او حال دا چې خلك اوس روژه پرې لندوي په حديثو كې هم داسې ډيري واقعاتي راغلي دي چې څوك د چا غيبت كوي په حقيقت كې د هغه غوښي خوري رسول الله ﷺ يو ورغ يو څو كسانو ته وويل چې په غاښونو كې غاښ ټومبي ووهئ هغو ورته وويل چې موږ خو نن بيخي د غوښو څكه هم نه ده كړې رسول الله ﷺ ورته وويل چې تاسو د فلاني سړي غوښي خوړلي دي . معلومه سوه چې دوى د هغه سړي غيبت كړي و ، الله ﷻ دي زموږ ساتنه وكړي زموږ خلك ددې څخه ډېر غافل دي . عام خلك لا څه كوي خاص خلك هم په اخته دي شتمن او دنيا خو ښه خلك خو پرېږده ددينداره خلكو هم كم مجلسونه د غيبت څخه خالي وي . لويه خبره داده چې غيبت نه ورته وايي كه په زړه كې څه وپوهېږه ورته پيداسي نو د حقيقت څرگندتيا ورته وايي (او يا زموږ دافغانستان په جنوب لوېديځه حوضه كې چې داشى دود دى هغه دا چې كله غيبت كوي نو وايي چې غيبت يې نه كوم سړي و ايم او يا وايي دازه داسې خبري كوم كه مخامخ سم هم دا خبري ورته كوم . دشيخ صاحب مطلوب دادى چې داهسي بهانې دي په دې خبرو څوك نه خلاصېږي) . د رسول الله ﷺ څخه يو چا پوښتنه وكړه چې غيبت څشي دى؟ رسول الله ﷺ ورته وويل په يو چا پسې د شالخوا داسې خبره كول چې هغه يې بده گڼي هغه سړى ورته وويل كه په هغه سړي كې دا خبره موجوده وه (هم غيبت دى؟) رسول الله ﷺ ورته وويل : هو ، ځكه كه پكېني موجوده نه وي نو بيا خو بهتان ورته ويل كېږي .

يو ځلي نبي ﷺ پر دوو قبرونو تيريدى نو وې فرمايل چې دغه دوو كسانو ته عذاب وركول كېږي يوه ته د غيبت له وجهي او بل ته د بولو څخه د ځان نه ساتلو له وجهي . رسول

الله ﷺ فرمایلي دي چې د سود تر اويا ډيري درجې دي تر ټولو کمه درجه يې د مور سره زنا کول دي او د سود يو درهم تر پنځه ډيرشو زناوو بدتر دی. او تر ټولو بد او سخت سود د مسلمان بې عزتي کول دي په حديثونو کې د غيبت او د مسلمان د بې عزتۍ لپاره ډيري سختي سزاوي راغلي دي زما زړه غوښتل چې ښه ډير حديثونه رانقل کړم ځکه زموږ ډير مجلسونه په دغه کار اخته دي خو څرنگه چې موضوع جلاده نو ځکه په دغه اندازه بسنه کوم الله ﷺ دي موږ په خپل فضل سره ددې بلاوو څخه وساتي په ځانگړي ډول دي الله ﷺ پر ما گنهگار بنده باندي رحم وکړي چې په ډيرو باطني مرضو باندي اخته يم. شعر

کبر و نخوت جهل و غفلت حد و کينه و بدبختي
کذب و بد عمدي ربا و بغض و غيبت دشمني

کون يماري بي يارب جو نسين مجمين هوئي عافى من كل داء واقضى عنى حاجتى

ان لى قلبا سقيما انت شاف للعليل

ژباړه : کبر ، لويي ، ناپوهي ، غفلت ، حسد ، کينه ، بدگماني ، درواغ ، وعده خلافي ، ربا بغض ، غيبت ، دښمني کوم مرض دي چې په ما کې نسته د هر مرض څخه صحت را کړي او زما حاجت پوره کړي زما زړه ناروغه دى ته د ناروغيو شفا ورکونکي يې .
درېم شى چې د روژاتي لپاره ضروري دى د غوږونو حفاظت دى د هر مکروه شي څخه او د هغه شي څخه چې ويل او د ژبي څخه يې ايستل نا جائز وي . رسول الله ﷺ فرمايي : غيبت کونکي او اوريدونکي په گناه کې سره شريکان دي .

خلورم : د پاته غړو حفاظت د ناروا شيانو څخه لکه لاس او پښه د ناروا شيانو څخه ساتل همدا ډول پاته نور غړي هم د ناروا شيانو څخه ساتل او خپل نس د شکمن شيانو څخه ساتل . څوک چې روژه نيسي بيا يې په حرامو شيانو ماتوي داسي مثال لري لکه ناروغ چې د ناروغۍ دوا و خوري خو په دوا باندي لږ زهر گډه کړي نو دوا که يې جوړ کړي خو زهري يې د هلاکېدو تر بريده رسوي

پنځم : روژاتي لره پکار ده چې د حلال شيانو څخه هم دومره ونه خوري چې نس يې په ډک سي ځکه چې د روژې مقصد لمنځه ځي . د روژې څخه مقصد د شهوت او حيوانيت د قوت کمول دي نوراني او د ملائکو د صفت زياتول دي . دا يو ولس مياشتي چې مو پوره خوراک وکړي که دا يوه مياشت کم خوراک وکړو څه به وسي ولي زموږ د خلگو دا حالت دى چې د روژې په مياشت کې د روژه مات په وخت کې زيات خوراک کوي چې د ورځې د لوږې کمې پوره کړي او په پيشلمي زيات خوراک کوي چې د راتلونکې لوږې مخه ونيسي داسي

خوراک کوي چې په نورو مياشتو کي يې نه کوي رمضان خو زموږ لپاره د گياڼه کار راکوي. علامه غزالي رحمۃ اللہ علیہ فرمايي: کله به په داسي روژه باندي د روژې مقصد يعني د نفس ماتوالي او د شيطان خوابدتيا لاسته راسي چې په روژه مات دومره خوراک کوي چې د ورځي کسر پکښي وباسي. موږ نو په روژه کي نور هيڅ نه دي کړي يوازي ډاکوو چې د خوراک وختو نه مو وربدل کړه. او بل لا دا چې په نورو مياشتو کي داسي ډول ډول خوراکونه نه پيدا کېږي لکه په روژه کي چې پيدا کېږي يوبنه شی چې وي خلگ يې د روژې مياشتي ته ساتي. د ورځي د لوږي څخه وروسته ماښام پر خوراکونو ورپريوزي ددې پر ځای چې شهوت يې کمزوري سي نور هم زورور سي يعني د مقصد خلاف کاروسي. د روژې ډول، ډول گتتي دي او په فرض کېدو کي يې ډير مطلبونه دي خو دا هغه وخت کېدای سي چې لږ تر لږه يو څه لوږه پر ځان تېره کړي. لويه گټه يې داده چې د شهوتونو کمزوري راسي د شهوت کمزوري د خوراک په کموالي کي کېدای سي.

رسول الله ﷺ فرمايي: شيطان د انسان په رگو کي د وينې په څېر گرځي تاسو دده گرځېدل په لوږه سره بند کړی. ټول اندامونه هغه وخت مړېږي چې نفس وږي سي (نه بيا شهوت غواړي نه لويي غواړي او نه بل شی غواړي) کله چې نفس موږ سي ټول اندامونه وږي سي يعني داچي د ټولو غړو موږ والی او لوږه په نفس کي حصر ده. د روژې دوهم مقصد د مسکينانو سره مشابهت دی او ددوی په حال باندي ځان خبرول دي دا هم هغه وخت کېدای سي چې سپری په پيشلمي دومره خوراک ونه کړي چې تر ماښامه وږي نه سي د مسکينانو په حال هغه وخت خبرېدای سي چې يو څه لوږه پر ځان تېره کړي.

بشر حافي رحمۃ اللہ علیہ يو سپري ته ورغلی هغه سپري د يخ څخه رپېدی، او جامې هم ورته پرته وي ده پوښتنه ځني وکړه چې ولي جامې نه اغوندي هغه سپری ورته وويل چې مسکينان ډير دي د هغوی سره مرسته کول زما په توان کي نسته دومره مرسته کولای سم چې زه هم ددوی په څېر ځان کړم، مشائخو، صوفيانو او د فقهي علماوو په ښکاره ويلي دي چې په روژه کي به خوراک کموی. د مراقي الفلاح مؤلف ليکي: په پيشلمي کي بايد کم خوراک وسي ډير خوراک به نه کوي لکه چې د شتمنو خلگو داسي عادت دی ځکه د روژې مقصد لمنځه ځي. طحاوي رحمۃ اللہ علیہ د پورتنني خبري په شرحه کي ليکي چې د روژې مقصد دادی چې لوږه پر ځان تېره کړي لوږه به محسوس کړي او د مسکينانو پر حال باندي يې رحم راسي نبي ﷺ فرمايي: الله ﷻ ته د هيڅ داسي لوبني ډکېدل ناخوښه نه دي لکه د نس مړېدل. رسول الله ﷺ فرمايي: د انسان لپاره يو څو گولې خوراک بسنه کوي چې محض ملايي په سيده سي او که د خوراک

څخه لاس نه اړوي نو د نس يوه دريمه دي په خوراک ډکه کړي ، يوه دريمه دي د چينلو لپاره کړي او يوه دريمه دي خالي پرېږدي په هر صورت يو څه خو خامخاسته چې نبی ﷺ به څو ورځې پر لپسې روژې نيولې په منځ کي به يې هيڅ خوراک نه کاوه ما خپل شيخ استاد حضرت مولانا خليل احمد (نورالله مرقده) د روژې په مياشت کي ليدلي دي چې په روژه مات او پيشلمي دواړو به يې يوه نيمه کوچنۍ او نازکه ډوډۍ خوړله نورشی به يې نه خوړی خادمانو چې به چا عرض ورته وکړی ده به ورته وويل چې وري نه يم خو د ملگرو په وجه کينېم .

د مولانا شاه عبدالرحيم رائپوري رحمۃ اللہ علیہ په اړه مي ډير اوربډلي دي چې څو ورځې به داسي و چې په روژه کي به يې د پيشلمي او روژمات دواړو خوراک يو څو پيالې د شيدو چای وي . يو ځلي دده مبارک خاص خادم مولانا شاه عبدالقادر رحمۃ اللہ علیہ په ډيره عاجزي سره ورته وويل چې يو څه خوراک خو کوه بيخي به کمزوری سي ده مبارک ورته وويل : الحمد لله د جنت خوند راته حاصلېږي . که الله ﷻ د داسي مبارکو هستو تابعداري را نصيب کړي دابه زموږ لويه نيکبختي وي مولانا سعدي رحمۃ اللہ علیہ وايي :

نډارون پروران اگمی که پر معده باشد ز حکمت تہی

يعني نس ور کسان په دې ناخبره دي چې ډکه معده د حکمت څخه خالي وي . شپږم شی چې د روژاتي لپاره ضروري دی هغه دا دی چې روژاتي به د روژې وروسته په دې فکر کي وي چې دا روژه به د قبلیدو وي که يا . هم دا ډول د هر عبادت وروسته فکر پکار دی چې داسي نه چې په دې عبادت کي په بې فکری سره يو داسي کار راڅخه سوی وي چې له امله يې په دې عبادت سره پر مخ وويشتل سم . رسول الله ﷺ فرمايي : ډير ځلي به يو څوک قرآن وايي قرآن کریم به پرده باندي لعنت وايي رسول ﷺ فرمايي : اول سړی چې د قیامت په ورځ به حساب ورسره کېږي شهيد دی دی به راوبلل سي لومړی به د الله ﷻ نعمتونه چې په دنيا کي ده ته ورکړل سوي دي ورپه ياد سي بيا به ورته وويل سي چې تا ددې نعمتو د شکر يې لپاره څه کړي دي ؟ دی به ورته ووايي چې د الله ﷻ په لاره کي وجنگېدم تر داسي اندازې چې شهيد سوم . ږغ به وسي چې درواغ وايي تا ددې لپاره جهاد کاوه چې تاته بهادر وويل سي بيا به امروسي چې پري مخ يې په دوزخ کي ورغوځوی .

ملائکي به يې په دوزخ کي وغورځوي . په دغه ډول به بيا يو عالم راوبلل سي لومړی به نعمتونه ورياد کړل سي بيا به پوښتنه ځني وسي چې تا ددې نعمتو په بدلې څه کړي دي ؟

دی به ورته ووايي چي علم مي زده کړی و نورو ته مي بنودلی و او د الله ﷺ د رضا لپاره مي تلاوت کړی و . پخ به وسي چي درواغ وایي دا خويې ددې لپاره کړی و چي تاته بنه عالم وويل سي دده په اړه به هم امر وسي چي پرې مخ يې په دوزخ کي وغورځوی بيا به يو شتمن سړی راوستل سي لومړی به د الله ﷺ وړ کړل سوي نعمتونه ورياد کړل سي بيا به پوښتنه ځني وسي چي تا د الله ﷺ ددغه درکړل سوو نعمتو په بدله کي څه کړي دي دی به ورته ووايي چي هيڅ د خیر لاره مي نه ده پرې ايښي چي په هغه کي مي پيسې نه وي خرڅي کړي ده ته به هم وويل سي چي درواغ دي وويل تا خو ددې لپاره پيسې مصرفولې چي تاته سخي وويل سي نو دده په اړه به هم امر وسي په دوزخ کي يې پرې مخ وغورځوی . الله ﷺ دي موږ ځني وساتي دا ټوله د بدو نیتونو نتيجې دي ددې ډول څخه ډيري واقعاتي راغلي دي له همدې وجهي څخه روژاتي لره وپره پکار ده او دعا په کار ده چي الله ﷺ دي يې د خپلي رضا سبب وگرځوي . خو يوه خبره د يادوني وړ ده هغه دا چي خپل عمل د قبلېدو وړ نه بلل جلا خبره ده او د الله ﷺ د مهرباني نظر جلا شی دی . د الله ﷺ د مهرباني طريقه خو بيخي عجيبه ده کله داسي وي چي پر گناه هم ثواب ورکوي نو په نيک عمل کي کوتاهي لاشه کوي .

خوبی مین کرشمه وناز و نازم نیت بيار شوه ؛ است بان راک نام نیت

ژباړه : د محبوب ښيگڼه يواځي کرشمه ، ناز او غوره اندامونه نه دي بلکي ډير داسي صفتونه پکښي سته چي په ويلو کي هغو ته نومونه نسته .

دا شپږ شیان د عامو خلکو لپاره ضروري بنودل سوي دي خو د خاصو خلکو (يعني و الله ﷺ ته د نژدې) خلکو لپاره اوم شی هم بنودل سوی دی هغه دا چي د الله ﷺ پرته به زړه بل هيڅ لوري ته نه متوجه کوي آن تردې چي داسي فکر ته هم خطا ويل کېږي چي دا فکر وکړي چي د روژمات لپاره يو شی سته که يا . ځينو علماوو ليکلي دي چي دا فکر کول چي د روژمات لپاره به يو شی وي که يا دا غلطيا ده ځکه دا د الله ﷺ د رزق په وعدې باندي د يقين کموالی دی .

په شرح احيا کي د ځينو بزرگانو قصه ليکل سوي ده چي هغوئ ته چي به د روژمات مخکي يو شی راغلی بل چا ته به يې ورکاوه هسي نه چي زړه مو بل لوري ته متوجه سي او په توکل کي مو کمی راسي خو دا کار د لويو خلکو دئ زموږ د خلکو ددې کار لپاره حرص کول بې ځايه دی او ددوئ و حالت ته د رسيدو وړاندي داسي کار کول په هلاکت کي ځان اچول دي . مفسرين ليکي چي په : کتب عليكم الصيام کي دانسان پر هر غږي باندي روژه فرض

سوې ده . د ژبې روژه داده چې د ناروا ویلو څخه ژبه بنده کړي ، د غوږو روژه داده چې ناروا شیان نه په اوري او د سترگو روژه داده چې بې گټې او ناروا شیان په ونه ویني . د پاته غږو روژه هم په ورته ډول ده چې په پایله کې به یې نفس د شهوتونو څخه وساتل سي . د زړه روژه داده چې زړه د دنیا د محبت څخه وساتي او د روح روژه داده چې د آخرت د خوندونو څخه ځان وساتي او د خاصو خلکو روژه داده چې د الله ﷻ پرته د نورو خلکو څخه ځان وساتي .

ټول عمر روژه نیول هم د قضا سوي روژې ځای نه سي نیولای

۱۰ : عن ابي هريرة رضي الله عنه ان رسول الله ﷺ قال من افطر يوما من رمضان من غير رخصة ولا مرض لم يقضه صوم الدهر كله وان صامه (۳)

ژباړه : رسول الله ﷺ فرمایي : که چا د عذر او ناروغۍ پرته روژه وخورل که ټول عمر روژه ونیسي د هغې روژې (ثواب) ته نه سي رسېدلای .

فایده : د پورتنی حدیث پر بنسټ د ځینو علماوو مذهب دادی چې په دوی کې حضرت علي رضي الله عنه هم دی : چې څوک د عذر پرته روژه وخوري قضایي بیخي نه لري که څه هم ټول عمر روژه ونیسي خو عام علماء په دې آند دي چې که څوک بیخي روژه ونه نیسي نو قضایي پر یوه روژه باندي یوه روژه ده او که یې نیت کړي روژه ماته کړه نو یوه روژه قضا ده او دوی میاشتي پر لپسې روژه نیول یې کفار ده . په دغه کفار سره یې غاړې خلاصیږي خو د روژې چې کوم فضیلت او برکت دی هغه لمنځه ځي او د پورتنی حدیث څخه هم معلومیږي چې د روژې چې کوم برکت دی هغه یې دلایه وزي خو دا ټوله هغه وخت دي چې قضایي بیرته راوړي او که بیخي روژه ونه نیسي لکه په اوس وخت کې چې ځیني فاسقان داسي کوي ددې خو بیخي پوښتنه مه کوه ځکه روژه د اسلام یو رکن دی . رسول الله ﷺ د اسلام بنسټ پنځه شیان بنودلي دي تر ټولو لومړی د توحید او رسالت اقرار دی ورپسې څلور بناوي دي چې د لمانځه ، روژې ، حج او زکوة څخه عبارت دي . څومره انسانان دي چې په شمېرنه کې مسلمان شمېرل کېږي خو پدې پنځو بناوو کې یوه هم نه ادا کوي په دولتي کاغذانو کې مسلمان لیکل کېږي خو د الله ﷻ په فهرست کې مسلمان نسي ورته ویل کېدای آن تردې چې ابن عباس رضي الله عنه فرمایي :

(۳) رواه احمد والترمذي وابوداود وابن ماجه والدرامي والبخاري في ترجمة باب كذا في المشكوة قلت وبسط الكلام على طرقه العيني في شرح البخاري

اسلام پر درو شيانو باندي ولاړ دی چي د شهادت د کلمې ، لمانځه او روژې څخه عبارت دي که چا يو ددې څخه يو پرېښودی کافر دی مرگ يې روا دی که څه هم عالمانو داسي روايتونه په انکار سره مقيد کړي دي او يا يې په بل ډول سره تاويل کړي دي خو په هر صورت د رسول الله ﷺ ارشاد دداسي کسانو په اړه ډېر سخت دی . په فرض کي د کوتاهي کونکو په اړه چي د الله ﷻ قهر او غضب دی ويره ځني کول ضروري ده . د دنيا ژوند ډير ژر پاتېږي او د مرگ څخه د هيچا خلاصون نسته . يوازي د سرې په گټه د الله ﷻ اطاعت دی . ډير نا پوهه کسان روژه نه نيسي . ځيني بې دينه خلگ خو داسي بې کاره الفاظ تر خولې راباسي چي کفر ته په رسيږي د مثال په ډول وايي چي روژه به هغه څوک نيسي چي په کور کي د خوراک شى نه لري . يا وايي چي د لوبږي له امله زموږ په وژنه د الله ﷻ څه کېږي او داسي نور خو دداسي الفاظو څخه ځان ساتل بيخي ضروري دی . يوه مسئله د يادوني وړ ده هغه دا چي په يوه کوچني خبره باندي پسځند وهل کفر دی که څوک ټول عمر لمونځ ونه کړي روژه ونه نيسي او هيڅ يو نیک کار ونه کړي مگر ځيني منکر نه وي او کلمه وايي کافر نه دی او که ددين په يوه کوچني خبره يې پسځند ووايه کافر دی ټول نیک عملونه يې ضائع کېږي ددې خبري زيات فکر ساتل په کار دی چي د روژې په اړه داسي خبري هيڅکله تر خولې ونه باسي . او که څوک په روژه پوري ټوکي نه کوي مگر د عذر پرته يې نه نيسي فاسق دی . د فقهي علماوو په ښکاره ويلي دي چي څوک بېله عذره روژه خوري فاسق دی بايد قتل سي . او که د قتل توان نه وي يعني دا چي اسلامي حکومت نسته امير المؤمنين نسته نو بايد لږ تر لږ دداسي کس ددې نا پاکه حرکت څخه په زړه کي بد يوسي چي د ايمان هغه کمزوري درجه مو ساتلي وي . الله ﷻ دي موږ او تاسو ته د نیکو عملونو توفيق راکړي چي زه خپله ډير کوتاهي کونکی يم . د لومړي فصل لپاره په لس حديثو نو سره بسنه کوم ځکه د منونکي لپاره يو حديث هم کفايت کوي او که (تلک عشره کامله - يعني پوره لس حديثونه) وي خو بيخي بس دي او څوک چي يې نه مني هغه ته نو که هر څومره حديثونه بيان کړي اثر نه پرې کوي الله ﷻ دي ټولو مسلمانانو ته د عمل توفيق ورنصيب کړي .

دوهم فصل

د قدر د شپې بيان

د روژې په مياشت کې يوې شپې ته د قدر شپه ويل کېږي چې ډيره د خيراو برکت شپه ده په قرآن کریم کې دا شپه تر زرو مياشتو غوره بلل سوې ده د زرو مياشتو څخه دروا تيا کاله څلور مياشتې جوړېږي هغه سړی ډير نيکمرغه دی چې ددغه شپې عبادت ورنصيب سي . څوک چې په دغه شپه کې عبادت وکړي داسې ثواب لري گویا تر دروا تيا کلو او څلورو مياشتو زيات عبادت يې وکړی . زيات نو هم نه دی معلوم چې څومره به زيات وي دا په حقيقت کې د الله ﷻ لوی انعام دی چې د قدر شپې عبادت کونکو ته يې ورکړی دی په درمنثور کې يو حديث راغلی دی چې انس ﷺ د رسول الله ﷺ څخه رانقل کړی دی هغه دا چې رسول الله ﷺ فرمايي : الله ﷻ زما امت ته شب قدر ورکړی دی نورو امتو ته يې نه دی ورکړی . دا چې دې امت ته دغه شپه ورکړل سوې ده سبب به يې څشي وي؟ په دې اړه مختلف روايتونه راغلي دي يو دادی چې د نورو امتونو عمرو نه ډيره او د نبی ﷺ د امت عمر لږ وو او ددې امت د نيکو عملونو اندازه د هغو سروه برابرول ممکن نه وه نو د نبی ﷺ سره غم پيدا سو الله ﷻ و خپل نازولي پيغمبر ته دغه شپه ورکړه چې د امت د نيکو عملونو اندازه يې د نورو امتونو سره برابره سي . هغه سړی به ډير نيکمرغه وي چې په دغه شپه عبادت وکړي که څوک لس شپې د قدر عبادت وکړي نو عبادت يې تر اتو سوو درو دير شو او څلورو مياشتو زياتېږي . په يوه روايت کې راغلي دي چې نبی ﷺ د بني اسرائيلو ديوه سړی بيان وکړی چې زر مياشتې پرلپسې يې د الله ﷻ په لاره کې جهاد کړی و اصحاب کرام ﷺ ډير غمجن سوه چې داسې کارونه خو موږ بېخي نسو کولای نو الله ﷻ دغه شپه نازله کړه . په بل روايت کې راغلي دي چې رسول الله ﷺ د بني اسرائيلو د څلورو مبارکو انسانانو يعني زکريا ﷺ ، ايوب ﷺ ، حزقيل ﷺ ، او يوشع ﷺ بيان وکړی چې تر اتياوو کالو پوري مسلسل يې د الله ﷻ عبادت کاوه او د سترگو يورپ نافرمانی يې د الله ﷻ څخه نه کول اصحاب کرام ﷺ په دې سره حيران سوه دستي جبرائيل ﷺ د رسول الله ﷻ په خدمت کې حاضر سو او سورة قدر يې نازل کړی . ددغه روايتونو د اختلاف وجه ده چې کله يو شی ډيرو واقعاتو وروسته پېښ

سي نو هري واقعي ته يې نسبت کېږي خو په هر صورت دغه شپه د الله ﷻ د لوري څخه و محمدي امت ته يو لوی انعام دی. او دا د الله ﷻ ورکړه ده او په دغه شپه کې عبادت هم د الله ﷻ په توفيق سره کېدای سي که نه نو.....

تهدستان قسمت راچر سوزا زهر کمال که خضر آاب جوان ترمی آرد کندر را

ژباړه: د کم نصیبو لپاره د کامل رهبر څه گټه ده چې خضر ﷺ سکندر تر آب حیات تېری تېر کړی

څومره د غبطې خبره ده چې بزرگان فرمایي چې زموږ څخه تر بلوغ وروسته شب قدر نه دی تېر سوی. البته ددغه شپې په تعیین کې د علماو تر منځ اختلاف دی نژدې پنځه سوه ویناوي پکښې سوي دي د ټولو یو ځای کول خو گران کار دی مگر هغه مشهورې ویناوي یې رانقلوم:

د حدیثو په کتابو کې ددغه شپې فضیلتونه په ډول ، ډول او په زیاتو حدیثونو کې راغلي دي خو لکه څرنگه چې ددغې شپې فضیلت په قرآن کې راغلی دی یو مستقل سوره ددغه شپې په اړه نازل سوی دی نو مناسبه ده چې اول ددغه څخه پیل وکړو او تفسیر به یې ولیکو چې د حکیم الامت حضرت مولانا اشرف علي تھانوي رحمۃ اللہ علیہ د تفسیر بیان القرآن څخه رااخیستل سوی دی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿٢﴾

ژباړه: شروع کوم په نامه د الله ﷻ چې ډیر مهربانه او پوره بخښونکی دی بېشکه موږ قرآن د قدر په شپه کې نازل کړی دی.

فایده: یعنی قرآن کریم د لوح محفوظ څخه د دنیا و اسمان ته د قدر په شپه کې نازل سوی دی ددغه شپې لپاره دومره فضیلت بس و چې دومره لوی د عظمت شی په دغه شپه کې نازل سوی دی او لا دا چې په دې شپه کې نور فضیلتونه هم شامل دي ورسې د تشویق په موخه الله ﷻ فرمایي: وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾

ژباړه: تاته څه معلومه ده چې د قدر شپه څومره لوی شی ده او څومره فضیلتونه پکښې سته ددې وروسته الله ﷻ ددغه شپې څو فضیلتونه بیانوي: لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾

ژباړه: د قدر شپه تر زرو میاشتو بهتره ده یعنی ددې شپې عبادت تر زرو میاشتو تر عبادت زیات دی دا هم نه ده معلومه چې زیاتوالی به څومره وي. تَنْزِيلُ الْمَلَكِ فِيهَا بِدَعْوَةِ رَبِّهِ

کي ملائکي راکښته کېږي . علامه رازي رحمته الله عليه ليکي : ته چي ملائکو اول حل وليدي ستا څخه يې کرکه کول او ستا څخه يې الله تعالى ته شکايت کاوه چي دا به داسي مخلوق وي چي په مځکه کي به فساد کوي ويني به تويوي . همدا ډول ستا مور او پلار چي اول حل ته دمنيو څاڅکي وي ستا څخه يې کرکه کول آن تر دې چي د کالو سره به وموښتي کالې به يې پرېول کله چي په تا باندي الله تعالى بنايسته شکل واغوستی نو مور او پلار ستا سره محبت شروع کړی او ملائکي د عذر غوښتلو په موخه راکښته کېږي . **وَأَلْرُوحِ فَيَهَا زَبَاهَةٌ** : او روح القدس يعني جبرائيل عليه السلام هم په دې شپه راکښته کېږي د روح په معنی کي د مفسرينو څو قوله دي لومړی قول د جمهورو علماوو دی چي پورتنی وينا کوي يعني دا چي د روح څخه جبرائيل عليه السلام مراد دی . علامه رازي رحمته الله عليه فرمايي : چي هم دغه قول زيات غوره دی . جبرائيل عليه السلام يې د فضيلت له وجهي په خصوصي ډول تر ملائکو وروسته ذکر کړی .

دوهم قول دادی چي د روح څخه يو لويه ملائکه مراد ده چي ټول اسمانونه او مځکي د دې په پرته لکه يوه گوله داسي دي . دريم قول دادی چي د روح څخه مراد يوه خاصه ډله ملائکي دي چي نوري ملائکي هم يوازي د قدر په شپه ويني . څلورم قول دادی چي د روح څخه يو خاص مخلوق مراد دی چي نه خوراک کوي او نه چيښاک کوي او نه انسانان دي او نه ملائکي دي . پنځم قول دادی چي ددې څخه عیسی عليه السلام مراد دی چي د محمد صلى الله عليه وسلم د امت د کار نامو د ليدلو لپاره د ملائکو سره راکښته کېږي . شپږم قول دادی چي ددې مراد دالله تعالى يو خاص رحمت دی چي د ملائکو سره نازلېږي . ددې څخه علاوه نور قولونه هم سته خو مشهور قول يې اول قول دی . سنن بیهقي د انس رضي الله عنه په روايت د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه ارشاد رانقلوي چي فرمايي : د قدر په شپه جبرائيل عليه السلام د يوې ډلي ملائکو سره يو ځای و مځکي ته راکښته کېږي او څوک چي په ذکر اخته وي دهغه لپاره د رحمت دعا کوي .

بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ . ژباړه : د خپل خدای تعالى په اجازه هر د خیر امر راخلي او د مځکي و لوري ته راکښته کېږي . مظاهرا الحق ليکي : په دغه شپه ملائکي پيدا سوي دي ، په دغه شپه د بني آدم ماده جمعه کېدل شروع سوي ده او په دغه شپه د جنت درختي ايښودل سوي دي او ددعا قبلیدل خو په دغه شپه په ډيرو روايتو کي راغلي دي . د درمنثور په يو روايت کي راغلي دي چي په دغه شپه عیسی عليه السلام و اسمان ته پورته سو او په دغه شپه د بني اسرائيلو توبه قبوله سوه .

سَلَّمَ . ژباړه : دغه شپه سراسر سلام دی یعنی ټوله شپه د ملائکو دلوري پر مؤمنانو باندي سلام ويل کېږي يوه ډله ځي بله ډله راځي لکه د ډيرو روايتو څخه چي څرگنديږي يا مراد دا چي دا شپه سراسر سلامتيا ده د هر شر او فساد څخه امن دی . هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٤٠﴾ ژباړه : دغه شپه به (دبرکتونو سره وي) د سهار ترختو پوري . داسي نه ده چي ددې شپې يوه برخه د برکت ده او نوره نونه ده بلکي دا ټوله شپه د برکتونو څخه ډکه ده د سهار ترختو پوري .

په پورتنې سورة کي الله ﷻ ددې شپې ډير فضائل بيان کړي دي د حديثو د بيان اړتيا نسته خو بيا هم ددې شپې په فضائلو کي ډير حديثونه راغلي دي نو ځکه يو څو حديثونه رانقلوم .

که چا د قدر په شپه کي عبادت وکړی ټول گناهونه به يې وبخښل سي

١ : عن ابي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ من قام ليلة القدر ايمانا واحتسابا غفر له ما تقدم من ذنبه (٤)

ژباړه : رسول الله ﷺ فرمايي څوک چي د قدر په شپه د ايمان سره د ثواب په نيت عبادت وکړي الله ﷻ به مخکني ټول گناهونه وروبخښي .

فايده : په دغه شپه کي د درېدو څخه مطلب دادی چي پر لمانځه باندي ودرېږي او دا هم پکښي داخل دی چي په يو بل عبادت لکه ذکر ، تلاوت او داسي نورو سره مشغول سي . د ثواب لاسته راوړلو څخه مطلب دادی چي ربا او يا بله بدنيتي نه وي پکښي بلکي يوازي د الله ﷻ د رضا لپاره وي . خطابي رحمه الله عليه فرمايي : چي ددې څخه مطلب دادی چي پر ثواب يې يقين وي او زړه يې خوشاله وي . تکليف يې ځانته نه بولي او نا خوالي نه وي پکښي دا ښکاره خبره چي د سړی پر ثواب باندي څومره يقين ټينگ وي په دغه اندازه په عبادت کي تکليف پورته کول اسانه وي .

همدا وجه ده چي څومره سړی و الله ﷻ ته نژدې کېږي په هغه اندازه په عبادت کي شوق ډيرېږي . بله ضروري خبره داده چي په پورتنې حديث او نورو حديثو کي چي د گناه د بخښلو بيان سوی دی مراد ځني صغيره گنا وي دي ځکه د کبيره گناوو په اړه الله ﷻ په (الا من

(٤) كذا في الترغيب عن البخاري ومسلم

تاب) سره تعبير کړی دی يعني هغه وخت بخښل کېږي چې توبه وباسي بېله توبې کبیره گناهونه نه بخښل کېږي علماو هم پر دې خبره اتفاق کړی دی چې کوم گناهونه چې په دغه شپه کې بخښل کېږي صغیره گناهونه دي . زما پلار رحمۃ اللہ علیہ په حدیثو کې پر گناهو باندي د صغائر و قید لگولی دی او ددې وجهي يې بيان کړي دي لومړی دا چې د مسلمان شان دادی چې کبیره گناه به نه کوي او که ځني وسي نو تر هغه وخته پوري دی نه په ارامیږي تر څو توبه ونه باسي دوهمه خبره داده چې که انسان ته داسي زمينه مسعيده سي چې د قدر په شپه کې عبادت کوي نو گویا دده لپاره توبه ضروري ده چې پر خپلو عملو نو باندي پښېمانتيا وکړي او هم داسي کېږي له همدې وجي توبه په خپله پکښي راځي ځکه د توبې څخه مقصد دادی چې پر تيرو گناهونو پښېمانتيا وکړي او د راتلونکي لپاره د نه کولو پخه اراده وکړي . له همدې وجهي څخه که د چا څخه کبیره گناهونه سوي وي نو چې کله د قدر شپه ورته ورسېږي او يا د دعا د قبلېدو موقع په لاس ورسې نو د زړه د اخلاصه دي توبه په خوله وباسي او د راتلونکي لپاره دي د نه کولو تېنګه اراده وکړي چې د الله کامل رحمت ورتو متوجه سي . صغیره او کبیره ټول گناهونه به وبخښل سي . که درپه یاد سوه نو ما گنھگار هم د اخلاص څخه په د کودعاو وکي یاد کړی . (که فقير ژباړونکي هم یاد کړئ ډیره لویه مهرباني به مو وي)

په رمضان کې یوه شپه ده چې عبادت یې تر زرو میاشتو بهتر دی

۲ : عن انس رضي الله عنه قال دخل رمضان فقال رسول الله ﷺ ان هذا الشهر قد حضرکم وفيه ليلة خير من الف شهر من حرماها فقد حرم الخير كله ولا يحرم خيرها الا محروم .
 ۵) کبړي مگر هغه څوک چې په حقيقت کې محروم وي .

فايده : ولې به داسي چاته محرومه نه ويل کېږي چې د اتيا کالو او څلورو میاشتو عبادت د لاسه ورکړي په يوه شپه باندي . دريل گادۍ د لين نوکر بوالان د څو پيسو په وجه ټوله شپه وپېس وي نو ددومره ستر عبادت لپاره چې سپری يوه شپه وپېس سي دا نو څه گرانه

(۵) رواه ابن ماجه و اسناده حسن انشاء الله تعالى كذا في الترغيب وفي المشكوة عنه الا كل محروم

خبره ده . اصلي خبره داده چې په زړه کي عشق او درد نسته که يې شوک لږ خوند وويني نو بيا يوه شپه څه کوي په سلگونو شپې به وينس وي .

النت من برابري وفا هو که جفا هو هرگز من لذت بی اگر دل من مزا هو

محبت کي وفا او جفا برابره ده هر شی خوندور دی چې په زړه کي خوندور وي په هر صورت یو څه خو وه چې نبي ﷺ ددې دومره وعدو او زیرو سره سره بیا هم دومره اوږده او ږده لمونځونه کول چې آخر پښي به یې وپرسېدلې سره ددې چې پر وعدو پوره کېدو باندي یې پوره یقین و . کومو خلکو چې ددې شپې قدر وکړی و امت ته یې نمونه پرېښودل و هغه چا ته د خبرو موقع او دلیل نسو پاته چې وايي د نبي ﷺ په څیر نو طاقت شوک لري چې دومره عبادت وکړي په زړه کي د ځای ورکولو خبره ده د محبت کونکو لپاره په غره کي د شیدو ویا له کښل هم گران کار نه دی خو دا خبره د عاجزی پرته لاسته نه سي راتلای . شعر

تما در دل کي بی تو که خدمت قهر من کی نی ملای که بر بادشاه من کی نر من

ژباړه : که د زړه درد د فقيرانو د خدمت ارزو وکړه دا گوهر په خزانه د پاچهانو کي نه

سي پيدا کېدلای

آخر یو څه خو وه چې حضرت عمرؓ به ماخوستن کورته ولاړی تر سهاره پوري به یې شپه په لمانځه تیره کړه . حضرت عثمانؓ به ټوله ورځ روژه نیول او ټوله شپه به یې په لمانځه تیروول . یوازي د شپې په لومړۍ برخه کي به لږ وخت بیدیدي د لمانځه په یوه رکعت کي به یې ټوله قرآن کریم خلاصوی . په شرح احیا کي د ابو طالب مکيؓ په روایت نقل سوي دی چې د څلویښتو تابعینو څخه په تواتر ثابته ده چه دوی به د ماخوستن په اوداسه د سهار لمونځ کاوه . حضرت شدادؓ به ټوله شپه ستوني ستخ پروت و پریوه او بل اړخ به اوبنتی او دا به یې ویل چې ای الله ﷻ ! ستا دوزخ د ویري زما خوب و تنبیدی . اسود بن یزیدؓ به د ماښام او ماخوستن د لمانځه تر منځ لږ بیدیدي بس نورنه بیدیدی . د سعید بن المسیبؓ په اړه راغلي دي چې تر پنځوسو کالو پوري یې د ماخوستن په اوداسه د سهار لمونځ کړی دی . صله بن اشیمؓ به ټوله شپه لمونځ کاوه سهار به یې دادعا کول چې ای الله ﷻ ! زه خو ددې وړ نه یم چې جنت و غوارم یوازي دومره خواست درته کوم چې د اور څخه مي وساتي . حضرت قتادهؓ به دروژې په میاشت کي په درو ورځو کي یو قرآن کریم ختموی او چې د روژې آخري لس ورځي به سوې نو هره شپه به یې یو قرآن کریم ختموی . د امام ابو حنیفهؓ په اړه دا خبره دومره مشهوره ده چې څلویښت کاله یې د ماخوستن په

اوداسه د سهار لمونځ دئ چې انکار ځني کول د تاريخ څخه بيخي باور پورته کوي . يو چا پوښتنه ځني وکړه چې دغه طاقت تاته څنگه حاصل سو ؟ ده په جواب کي ورته وويل چې ما د الله ﷺ د نومونو په وسيله يوه خاصه دعا کړي ده . دی مبارک به غرمه لږ وخت بيدې او دا به يې ويل چې د غرمې خوب په حديث سره ثابت دی نو گويا دده دغه خوب هم د سنتو تابعداري کول وه . د قرآنکريم دلوستلو په وخت کي به يې دومره ژړل چې د همسايگانو به زړه باندي وسوځي يوه شپه يې ټوله شپه ددې آيات په ويلو سره په ژړا تېره کړه :

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَىٰ وَأَمْرٌ ﴿٦﴾

ابراهيم بن ادهم رحمته الله عليه به د روژې په مياشت کي نه د شپې بيدې او نه د ورځي . امام شافعي رحمته الله عليه به د روژې په مياشت کي په لمونځو کي شپېته ځله قرآن کريم ختموی . ددې څخه علاوه نوري په زرگونو داسي قصې راغلي دي . دوی په لاندې آيات کريمه عمل وکړي چې فرمايي :

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٧﴾

دوی و خلگو ته ونبودل چې د کونکو لپاره هيڅ گرانه نه ده . داهم د مشرانو بزرگانو قصې وي اوس هم داسي خلگ موجود دي که څه هم د هغو انداز عمل يې نوي کړی خو د اوسنۍ زمانې موافق د تير بزرگانو نموني سته . د رسول الله ﷺ ريښتيني اقتدا کونکي اوس هم سته چې نه يې د دنيا راحت منعه کولای سي او نه يې د دنيا کارونه منعه کولای سي . رسول الله ﷺ فرمايي چې الله ﷻ و خپل بنده ته داسي فرمايي : اې د آدم زويه ! ته زما د عبادت لپاره ځان خلاص کړه زه به ستا زړه د غنا څخه ډک کړم که نه نو ستا لاسونه به په کارو بار ډک کړم او مسکنت به دي په زړه کي وي يعني مسکنت به ورڅخه بند نه وي . په اوسنۍ وخت کي هره ورځ د پورتنې ريښتيني ارشاد د شاهدۍ واقعاتي پېښېږي .

(۶) سورة قمر الاية (۴۶)

(۷) سورة الذاريات الاية (۵۶)

د روژو نيونکو بدی به په نيکیو بدلي سي

ژباړه : رسول الله ﷺ فرمايي : کله چې د قدر شپه سي نو جبرائيل عليه السلام د ملائکو د يوې ډلې سره را کښته سي وهرناست او ولاړ سړي ته چې د الله ﷻ په ذکر اخته وي د رحمت دعا کوي . کله چې د کوچني اختر وروغ سي نو الله ﷻ پر ملائکو باندي فخر کوي او ورته وايي چې د هغه چا مزدوري خشي ده چې خپل خدمت پوره وکړي؟ ملائکي ورته ووايي چې داسي چاته دي بدله پوره ورکړل سي . الله ﷻ و فرمايي : زما بندگانو او مينځيانو فرض پوره ادا کړل بيا عيدگاته ولاړه په چيغو يې دعا کول زما دي په خپل عزت ، لويی ، کرم او لوړوالي قسم وي چې زه به ددوی دعا قبولم بيا به ورته وويل سي چې ستاسو گناوي مي وبخښلي په نيکی مي در بدلي کړي دوی به په داسي حالت کي د عيدگاه څخه راووزي چې بخښل سوي به وي .

۳ عن انس رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ اذا كان ليلة القدر نزل جبرائيل عليه السلام في كعبة من الملائكة يصلون على كل عبد قائم او قاعد يذكر الله عز وجل فاذا كان يوم عيدهم يعني يوم فطرهم باهي بهم ملائكته فقال يا ملائكتي ما جزاء اجير وفي عمله قالو ربنا جزاء ان يوفى اجره قال ملائكتي عبيدي واماء ي قضوا فريضتي عليهم ثم خرجوا يعرجون الى الدعاء وعزتي وجلالي وكرمي وعلوي وارْتِفاع مكاني لا جينهم فيقول ارجعوا قد غفرت لكم وبدلت سيئاتكم حسنات قال فيرجعون مغفورا لهم (۸)

فايده : د حضرت جبرائيل عليه السلام مخکي ته راتلل په قرآن کریم کي هم ذکر سوی دی لکه مخکي چې تیر سو او په ډېرو حديثو کي هم دغه بيان په ښکاره ډول راغلی دی خو ددغه رسالې په آخر کي به په يو اوږده حديث کي تفصيلي بيان راسي چې جبرائيل عليه السلام و ملائکو ته فرمايي چې تاسو د هر ذکر کونکي سره لاس په لاس سئ .

غالية الموعظ د شيخ عبدالقادر جيلاني ربه عليه السلام د کتاب غنية په حواله ليکي چې ابن عباس رضي الله عنهما فرمايي : ملائکي به د جبرائيل عليه السلام په وينا په محکه کي خوري سي او هيڅ کور ، کښتۍ ، لوي او کوچنی ځنگل به نه پرېږدي چې مؤمن پکښي وي مگر هغه ته د لاس په لاس کېدو لپاره ورځي . مگر هغه کور ته نه ورځي چې سپی ، يا خنزير ، يا د ناروا کار په وجه جنبي يا تصوير پکښي وي خو بد بختانه په اوس وخت کي په څومره کورو کي يوازي د ښکلا لپاره

(۸) رواه البيهقي في شعب الايمان كذا في المشكوة

خومره تصويرونه څرپېري ددې لوی نعمت څخه يې په خپل لاس ځان بې برخي کړې دى .
تصوير څړونکي يو سړى وى خو دده په وجه ټول کور ددې رحمت څخه بې برخي سي .

د قدر شپه پر طاق نېټه باندي وي

۴ : عن عائشة رضي الله عنها قالت قال رسول الله ﷺ :
تحرروا ليلة القدر في الوتر من العشر الاواخر من رمضان (٩)

ژباړه: رسول الله ﷺ فرمايي : تاسو دروژې د
مياشتي په آخرو لسو ورځو کي پر تاک (طاق)
باندي د قدر د شپي لټه کوئ

فايده : د جمهورو علماوو په آند د روژې په آخرو لسو ورځو کي د يوويشتم څخه شروع
کېږي که مياشت ديرش ورځي وي او که نه ويشت ورځي وي پر دغه دواړو حسابو باندي د
پورتنې حديث د بنووني پر بنسټ پر ۲۱-۲۳-۲۵-۲۷-۲۹ باندي د قدر د شپي لټه کول
په کار ده . که مياشت نهه ويشت وي نو بيا هم عشره په پورته ډول ده . ابن حزم رحمته الله عليه فرمايي:
که مياشت ديرش ورځي وه نو پورتنی خبره صحيح ده او که نه ويشت ورځي وه نو بيا حساب
د شلمي ورځي څخه شروع کېږي .

په داسي ډول نو د قدر د شپي تلاش په ۲۰-۲۴-۲۶-۲۸ کېږي . مگر نبي ﷺ چي به په
آخرو ورځو کي اعتکاف کاوه نو په اتفاق سره دا خبره ده چي د يوويشتم تاريخ څخه به يې
شروع کاوه نو ددغه خبري په نظر کي نيولو سره قوي خبره دا کېږي چي لومړی وينا غوره ده
او غالباً يې په لومړنۍ حساب سره اميد کېدای سي او په دا نورو شپو کي يې هم اميد سته
که څوک په دواړو حسابو کي لټه کوي نو آخري لس شپي دي د قدر د شپي په هيله وينس پاته
سي ځکه ددومري لوی گټي د لاسته راوړلو په موخه لس يوولس شپي روڼول هيڅ گران کار
نه دى .

عرفي اگر برگره مير شدي وصال صد سال ميتوان برتنگرستن

ژباړه: که په ژړا باندي وصال حاصلېدلای نو عرفي به سل کاله ژړلي وای .

٥). عن عبادة بن صامت رضي الله عنه قال خرج النبي ﷺ ليخبرنا بلبلة القدر فتلاحي رجلان من المسلمين فقال خرجت لآخركم بلبلة القدر فتلاحي فلان وفلان فرفعت وعسى ان يكون خيرا لكم فالتسموها في التاسعة والسابعة والخامسة (١٠)

ژباړه: عباده بن صامت رضي الله عنه فرمايي: رسول الله ﷺ راووتی چې مور ته د قدر د شپې په اړه خبر راکړي خو فلانی او فلانی په جنگ اخته وه نو رسول الله ﷺ وفرمايل: زه راووتم چې تاسو ته د قدر په شپه خبر درکړم خو فلانی او فلانی په جنگ اخته وه الله ﷻ لوره کړه کېدای سي چې دغه لور والی ستاسو لپاره غوره وي نو تاسو ددغه شپې لته په نوویشتم او ویشتم او پنځویشتم کوئ.

فايده: په پورتني حديث کي درې خبري د غور وړ دي: لومړي دا چې جنگ کول خومره بد شی دی چې په وجه يې د تل لپاره د قدر د شپې مقرر تيا پورته سوه نه يوازي دا بلکي ټول عمر جنگ برکتونه لمنځه وړي رسول الله ﷺ اصحابو رضي الله عنهم ته وفرمايل: زه تاسو ته يو داسي شی وښيم چې تر لمانځه، روژې او صدقې غوره وي؟ اصحابو رضي الله عنهم وويل: بينخي يې راوښيه. رسول الله ﷺ وفرمايل: په خپل منځ کي ښه سلوک تر ټولو شيانو غوره دی، جنگ او جگړه کول د دين خړيونکي دی يعني لکه څرنگه چې چاره د سر وښتياڼ خړيې او صفا کوي يې جنگ هم داسي دين لمنځه بيايي. دهغه دنيا دارو به څه حال وي چې د دين دعوی کوي غټي تسبيح اړوي خو ټول عمر په جنگو اخته وي. لومړي خو د نبی ﷺ په لارښوونه کي ښه فکر وکړی بيا د خپل دين فکر وکړي ايا په دين کي د صلحي لاره نسته؟ د روژې په اډونو کي تېره سوه چې د مسلمان بي عزتي ته رسول الله ﷺ بدترين سود ويلي دی بد بختانه چې مور نه د مسلمان د بي عزتي پروا کوو او نه د الله ﷻ او دهغه د ريشتيني پيغمبر د لارښوونو پروا کوو. الله ﷻ فرمايي:

ولا تنازعوا فتفشلوا. الاية. ژباړه: جگړې مه کوئ که نه نو کم همته به سئ او زور به ولاړ سي (١١)

نن خلگ د نورو د بي عزته کولو په فکر کي دي يوازي دي کښيني فکر دي وکړي چې دی خپله د ځان و عزت ته خومره تاوان رسوي او د الله ﷻ په وړاندي دا ناپاکه کار خومره ذليله دی. رسول الله ﷺ فرمايي چې څوک د مسلمان ورور سره تر درو ورځو زيات خبري پريردي يعني خوابدی سي او مړ سي سيده به دوزخ ته ځي. په يو حديث کي راغلي دي چې هره سې شنبه او پنجشنبه د بندگانو ټوله عملونه و الله ﷻ ته وړاندي کېږي (د نيکو عملو نو

(١٠) مشکوه عن البخاري

(١١) بيان القرآن

په برکت (ټولو ته د مشرکانو پرته بخښنه کېږي خو د کومو دوو کسانو په منځ کې چې خوا بدتیا وي ددوی په اړه به وویل سي چې دوی پرېږدئ (يعني بخښنه نه ورته کېږي) تر هغه وخته چې په خپل منځ کې روغه جوړه کوي . په بل حدیث کې راغلي دي چې هره سې شنبه او پنجشنبه د بندگانو عملونه و الله ﷻ ته وړاندي کېږي د توبه کونکي توبه قبلېږي د استغفار ويونکي استغفار قبلېږي خو هغه کسان چې په خپلو منځو کې خوا بدې وي پر خپل حال باندي پاتېږي . په يو حدیث کې راغلي دي چې د پنځلسی په شپه (د برات پنځلسمه) د الله ﷻ عمومي رحمت و محکي ته راخوږېږي (او په لږ لږ بهانه) مخلوق ته بخښنه کېږي یوازې دوو کسانو ته بخښنه نه کېږي یو کافر دی دوهم هغه څوک دی چې د مسلمان ورور سره په زړه کې کینه لري . په يو حدیث کې راغلي دي چې ددرو کسانو لمونځ د قبولیت لپاره تر سر یوه لوښت هم نه پورته کېږي په دغه درو کسانو کې یو د مسلمان ورور سره جگړه کونکی دی . داسې نور حدیثونه هم په دې اړه راغلي دي خو دغه حدیثونه مي ددې لپاره ذکر کړه چې زموږ عوام خلگ خوڅه کوي بلکې خاص خلگ چې ځاتته شریف او دینداره خلگ وایي د هغوی مجلسونه هم ددغه ناوړه عمل څخه ډک دي .

فالي الله المشتكى والله المستعان

یوه خبره د یادوني وړ ده هغه دا چې دغه خوا بدتیا په هغه صورت کې مراد ده چې د دنیا په وجه وي او که د چا سره د فسق او یا د بل کار په وجه وي نو بیا جائزه ده ابن عمر ؓ یو ځل د نبی ﷺ څخه یو روایت رانقل کړی نو ځوی یې یو لفظ ووايه چې ظاهراً د اعتراض په ډول معلومېده نو ابن عمر ؓ د خپل زوي سره تر مرگه پوري خبرې نه وکړې . داسې ډیرې واقعاتي د اصحابو ؓ څخه رانقل سوي دي خو د زړه په حال الله ﷻ ښه عالم دی چې څوک ددې په وجه د چا سره خوا بدې کوي او څوک پر شخصي شيانو سره د الله ﷻ سره خوا بدې کوي په ښکاره خو هر سړی د خپلي خوا بدې نسبت و دین ته کوي .

دوهمه خبره داده چې د الله ﷻ په حکمت باندي راضي کېدل يعني دا چې د شب قدر د مقرر تیا پورته کېدل که څه هم په ښکاره لوی تاوان دی خو دا چې د الله ﷻ دلوري څخه دی نو ځکه نبی ﷺ وفرمایيل چې دا به زموږ لپاره خیر وي . دا ډیره د عبرت او غور خبره ده الله ﷻ ډیر کریم او رحیم ذات دی یو بنده ته چې غم او مصیبت پېښ سي نو دی د خپلي عاجزۍ اقرار وکړي او الله ﷻ ته رجوع وکړي په دغه حالت کې هم د الله ﷻ کرم او احسان سته کېدلای سي چې هغه مصیبت دده لپاره د لوی خیر سبب وگرځي او د الله ﷻ لپاره هیڅ شی گران نه دی .

علماوو د قدر د شپې د پوټوالي څو مصلحتونه بیان کړي دي : لومړی دا چې که دغه

شپه معلومه وای نو ډیرو خلگو به یوازې په دغه شپه عبادت کولای په نورو شپو کې به غافله وای نو کله چې دا شپه پته سوه نو کوم کسان چې ددغه شپې لټه کوي هغوی ته به د ډیرو شپو توفیق ور نصیب سي. دوهم دا چې که دغه شپه معلومه وای نو ډیرو خلگو به پر گناه باندي زپورتیا کولای چې ډیره بده خبره ده ځکه ددوی به یقین وای چې په دغه شپه ټول گناهونه بخښل کېږي نو ځکه الله ﷻ دغه شپه پته کړه نو څوک پر دنیا باندي دلاوري نسي کولای ځکه دی په دې آند وي چې گوره چې زه دغه شپه پیدا کړم که یا . رسول الله ﷺ یوه ورځ مسجد ته راغلی په مسجد کې یو صحابي بیده و رسول الله ﷺ حضرت علي ﷺ ته امر وکړی چې وینس یې کړه علي ﷺ هم دغه سړی وینس کړی بیا یې د رسول الله ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې ته خو د خیر په کارو کې زیات کوشش کوي نو تاسو دغه سړی خپله ولي نه وینسوی چې ماته مو وویل؟ رسول الله ﷺ ورته وفرمایل په دې وجه ما نه کړی وینس چې داسې نه چې انکار وکړي نو زما د خبرې په انکار سره کافر کېدی او ستا د خبرې په انکار سره نه کافر کېدی نو ځکه مي وینس نه کړی چې داسې نه چې کافر سي. د همدې وجهي څخه الله ﷻ نه وغوښتل چې د بزګرې شپې د معلومېدو وروسته یو څوک پر گناه باندي زپورتیا پیدا کړي .

درېم دا چې که دغه شپه معلومه وای او د یو چا څخه اتفاقاً دغه شپه پاته سوي وای نو د فکر خرابۍ او نورو په وجه به بیا هیڅ شپه نه وینسیدلای اوس خو لږه تر لږه دوی درې شپې ددغه شپې په امید روڼوي .

څلورم دا چې څومره شپې ددغه شپې په لټه څوک وینس پاتېږي د هغو ټولو جلا جلا ثواب دی.

پنځم دا چې د روژې په میاشت کې الله ﷻ پر ملائکو باندي د خپلو بندګانو په عبادت سره فخر کوي نو څومره چې بندګان د شک په وجه ډیرې شپې روڼوي په هغه اندازه فخر زیاتېږي او که معلومه سي نو بیا دوی ته د کوششونو څه ضرورت دی. ددې څخه علاوه نور مصلحتونه ددغه شپې په پتوالي کې سته . په دې کې هم د الله ﷻ لوی حکمت دی چې مهم شی یې پت کړی دی لکه په قرآن کریم کې چې یې اسم اعظم پت کړی دی د جمعې په ورځ یو وخت سته چې په هغه کې دعا قبلېږي هغه هم الله ﷻ پت کړی دی . دا هم کېدلای سي چې د روژې په هغه میاشت کې یې د جګړې په وجه د قدر شپه پته کړي وي او په نورو میاشتو کې یې د نورو مصلحتونو پر بنسټ د تل لپاره د قدر شپه پته کړي وي .

دریمه خبره چې په حدیث کې راغلي ده هغه داده چې ددغه شپې لپاره درې شپې یعنی پنځویشتم ، اوه ویشتم ، او نویشتم شپې ښودل سوي دي د نور حدیثونو په نظر کې نیولو

سره دا خبره ثابته ده چې دغه درې شپې د آخري عشري (لسيزي) څخه دي په دې کي نو بيا خو ډوله اميد کېږي که چيري د يويشتم څخه حساب شروع سي نو دغه شپې ۲۹-۲۷-۲۵- کېږي او که د پای د خوا څخه را شروع سي نو ۲۱-۲۳-۲۵ کېږي او که مياشت نويشت ورځي سي نو بيا ۲۲-۲۴-۲۶- کېږي ددې څخه علاوه ډير روايتونه يې پر ټاکل والي باندي مختلف سته. په همدې وجه د علماوو په منع ددغه شپې په اړه ډير اختلافات دي لکه مخکي چې مو وويل آن تر دې چې ددغه شپې په اړه د علماوو ويناوي پنځوسو و ته رسيږي ځينو ددې اختلاف وجه دا بنودلې ده چې دغه شپه تو پير کوي په مختلفو کلو کي په مختلفو شپو کي راځي همدا وجه ده چې د نبي ﷺ څخه ددغه شپې په اړه بيل روايتونه راغلي چې په بيلو شپو کي يې ددغه شپې دلتهون لار بنوونه کړي ده آن تر دې چې ټاکلې شپه يې هم بنودلې ده لکه چې د ابو هريره ؓ څخه چې روايت دی چې رسول الله ﷺ د اصحابو ؓ څخه پوښتنه وکړه چې نن د روژې څومې ده؟ اصحابو ؓ ورته وويل چې نن دوويشتمه شپه ده رسول الله ﷺ ورته وفرمايل تاسو په دغه شپه کي د قدر د شپې لته وکړئ. ابو ذر ؓ فرمايي چې ما د نبي ﷺ څخه پوښتنه وکړه چې دغه شپه به د نبي ﷺ تر زمانې پوري خاصه وي او که دده وروسته به هم وي؟ رسول الله ﷺ وفرمايل چې تر قيامته پوري به وي ما بيا پوښتنه وکړه چې دروژې د مياشتي په کومه برخه کي ده؟ رسول الله ﷺ راته وفرمايل: په اولو لسو شپو او يا په آخرو لسو شپو کي يې لته کوئ بيا رسول الله ﷺ په نورو خبرو اخته سو ما بيا موقع پيدا کړه پوښتنه مي ځني وکړه چې يا رسول الله ﷺ! ددغه لسو شپو په کومه برخه کي به وي؟ رسول الله ﷺ دومره ناراضه سو چې نه ما مخکي ليدلی و او نه وروسته خو بيا يې وفرمايل چې دا الله ﷻ که ددې شپې بنودل مقصود وای نو بنودلې به يې وای تاسو يې په وروسته او و شپو کي لته کوئ نوري پوښتني مه کوئ. يو صحابي ؓ ته رسول الله ﷺ په ټاکلي ډول وبنودل چې درويشتمه شپه ده.

ابن عباس ؓ فرمايي چې زه بیده وم يو چا په خوب کي راته وويل چې کښينه د قدر شپه ده زه ژر ژر راکښنستم د رسول الله ﷺ حضور ته راغلم رسول الله ﷺ د لمانځه نيت تړلی و دغه شپه درويشتم وه. په ځينو روايتو کي په ټاکلي ډول څلرويشتم شپه په ټاکلي ډول معلومېږي. حضرت ابن مسعود ؓ فرمايي چې څوک ټوله کال وينس وي هغه د قدر شپه پيدا کولای سي يعني د قدر شپه د ټول کال په شپو کي گرځي يو چا ابې بن کعب ؓ ته دغه خبره وکړه ده مبارک ورته وويل چې د ابن مسعود ؓ مقصد دادی چې په ټوله کال کي پر يوه شپه باندي هم صبر مه کوئ بيا يې قسم ياد کړی چې دغه شپه د اوويشتم ده. همدا ډول د ډېرو

اصحابو ﷺ او تابعينو نظر دادی چې د قدر شپه په اوويشتم ده. د ابي بن کعب ؓ تحقيق هم دادی چې دغه شپه په اوويشتم ده که نه نو د ابن مسعود ؓ وينا بنيبي چې په ټوله کال کې گرځي. د درمنشور د يوه روايت څخه داسې معلومېږي چې د رسول الله ﷺ څخه ارشاد هم دی. په امامانو کې د امام ابو حنيفه ؒ نظر هم دادی چې دغه شپه په ټوله کال کې گرځي. دده مبارک دوهم قول دادی چې د روژې په ټوله مياشت کې گرځي. د يارانو نظر دادی چې د روژې په مياشت کې يوه ټاکلې شپه ده خو معلومه نه ده. د امام شافعي ؒ راجح قول دادی چې د يوويشتم په شپه کې غالباً ده. د امام مالک او امام احمد حنبل (رحمة الله عليهما) نظر دادی چې دغه شپه د روژې د مياشتې په اخرو لسو شپو کې پرتاک (طاق) تاريخ باندي پيدا کېږي يو کال يوه شپه وي بل کال بله شپه وي د جمهورو علماوو نظر دادی چې د اوويشتم شپه ده. شيخ العارفين محي الدين ابن عربي ؒ فرمايي: زما په آند دهغه خلکو خبره ډيره صحيح ده چې وايي د قدر شپه په ټوله کال کې گرځي ځکه ما دوه واره د برات په مياشت کې پر پنځلسم او نولسم تاريخ باندي ليدلي ده او دوه واره مي د روژې د مياشتې په منځني لسو شپو کې ليدلي ده يعني پر ديارلسم او اتلسم تاريخ باندي او د روژې په آخرو لسو شپو کې مي پرتاک تاريخ هم ليدلي ده نو ځکه زما يقين دی چې د قدر شپه د ټول کال په ورځو کې گرځي خو زياته د روژې په مياشت کې راځي زموږ شاه ولي الله صاحب فرمايي: د قدر شپه په کال کې دوه واره ده يوه شپه هغه ده چې الهي احکام پکښې نازلېږي او قران کریم په دغه شپه د لوح محفوظ څخه د دنيا و اسمان ته نازل سوي دي دغه شپه د روژې په مياشت پورې خاصه نه ده په کوم کال چې قرآن کریم نازل سوي دی په هغه کال د قدر شپه په روژه کې وه او زيات وخت په روژه کې وي او دوهمه د قدر شپه د روژې په مياشت پورې خاصه ده په دغه شپه روحانيت خورېږي ملائکې راکښته کېږي، دعاوي قبلېږي دغه شپه د روژې د مياشتې په آخرو لسو ورځو کې په تاک، تاک شپه کې پيدا کېږي زما پلار ﷺ هم دغه وينا غوره کړې ده. په هر صورت د قدر شپه يوه وي او که دوې وي هر څوک يې بايد دخپل توان سره سم په کال کې لټه وکړي. که يې په ټوله کال کې لټه نسي کولای نو د روژې په مياشت کې دي هڅې پسي وکړي او که دا هم نسي کولای نو په اخرو لسو ورځو کې دي لټه پسي وکړي او که دا هم نسي کولای نو په آخرو لسو ورځو کې دي په تاک (طاق) شپو کې لټه وکړي او که خدای مه کړه دا هم ورته گرانه وي نو د اوويشتم شپه خو دي بينځي نه پرېږدي. که يو څوک دغه شپه پيدا کړي نو د دنيا ټوله نعمتونه او راحتونه ددغه شپې په مقابل کې پر هېڅ دي او که يې پيدا نه کړي نو بيا هم د ثواب څخه نه خالي کېږي يعني ددغه شپې عبادت

يې بې ځايه نه ځي. په هر صورت د ما بنام او ماخوستن لمونځ بايد هر څوک په پابندي سره په جماعت وکړي ځکه په ټوله کال کي خو د قدر شپه سته نو ته چي دغه دوه لمونځونه په دغه شپه کي په جماعت وکړي هم لوی ثواب دی او د زياتو جماعتونو ثواب به لاسته راوړي. داد الله ﷺ څومره لوی انعام دی چي يو څوک ديوه ديني کار د لټون په صورت کي نا کامه هم سي بيا هم الله ﷺ ثواب ورکوي. داسي نو ډير د همت څښتنان سته چي د دين لپاره کوششونه کوي او د دې په مقابل کي که څوک د دنيايي موخو لپاره هڅي وکړي نو که کاميابه نسي هغه کوششونه يې بې ځايه ځي. تاسو وگورئ چي د دنيا د بې گټو کارو لپاره څومره خلگ اخته دي ځان او مال دواړه بربادوي.

بين تفاوت ره از کجا است تا کجا

وگوره تو پير د لاري دکوم ځای څخه تر کومه ځايه پوري دی

ژباړه : عبادۀ بن صامت ؓ د رسول الله ﷺ څخه د قدر د شپې پوښتنه وکړه رسول الله ﷺ ورته وويل : دغه شپه د روژې د مياشتي په آخرو لسو شپو کي پر طاق ، طاق تاريخ باندي ده څوک چي په دغه شپه د ايمان او ثواب په نيت عبادت وکړي نو تېر گناهونه به يې ټوله وبخښل سي. نښاني يې دادي چي دغه شپه روښانه ، پراخه او پاکه شپه ده ارامه شپه ده ميانه ده نه ډيره يځه ده او نه ډيره گرمه ده گويا (د انوارو د اورېدو) په وجه سپوږمۍ صفا ده په دغه شپه کي به په شيطانانو پسې ستوري نه ويشتل کېږي او ددغه شپې نښاني دادي چي لمر ددغه شپي په سهار د پلوشو پرته راخيږي برابر لکه د څوار لسم سپوږمۍ او په دغه سهار د لمر ختو په وخت کي الله ﷺ شيطانان د راختو څخه منعه کړي. (په خلاف د نورو ورځو چي شيطانان د لمر ختو سره را پورته کېږي)

۶ : عن عبادۀ بن صامت ؓ ان سئل رسول الله ﷺ عن ليلة القدر فقال في رمضان في العشر الاواخر فانها في ليلة وتر في احدى وعشرين او ثلث وعشرين او خمس وعشرين او سبع وعشرين او تسع وعشرين او آخر ليلة من رمضان من قامها ايمانا واحتسابا غفر له ماتقدم من ذنبه ومن اماراتها انها ليلة بلجة صافية ساكنة ساجية لا حارة ولا باردة كان فيها قمرا ساطعا ولا يحل لنجم ان يرمي به تلك الليلة حتى الصباح ومن اماراتها ان الشمس تطلع صبيحتها لاشعاع لها مستوية كانها القمر ليلة البدر وحرم الله على الشيطان ان يخرج معها يومئذ. (۱۲)

فايده: د پورتنني حديث مضمون په لومړنيو حديثو كې تير سوي دى يوازي ددې حديث په آخر كې د قدر د شپې نېباني بيان سوي دي چې ښه روښانه دي نور تفصيل ته اړتيا نه لري .

ددې څخه علاوه په نورو روايتو او د هغه خلكو په ويناوو كې نوري نېبي هم بيان سوي دي . په ځانگړي ډول د قدر د شپې په سهار چې لمړپلوشي نه لري دغه نېبانه په ډيرو روايتو كې راغلي ده او خامخا به وي نوري علامي ضرور نه دي چې خامخا به وي . عبده بن ابي لبابه رضي الله عنه فرمايي : چې ما دروژې دمياشتي داوويشتم په شپه ددرياب اوبه وچيښي بالكل خوږې وي .

ايوب بن خالد رضي الله عنه ليكي : زما و غسل ته اړتيا پيښه سوه دغه شپه د روژې درويشتم وو نو ما په دريابي اوبو غسل وكړى ددرياب اوبه بالكل خوږې وي . عالمانو ليكلي دي : چې د قدر په شپه ټول شيان پر سجده كېږي آن تر دې چې درختي هم پر سجده سي بيا بيرته پورته سي خو ددغه حالت كشف و هر چاته نسي كېدلای .

۷ : عن عائشة رضي الله عنها قالت قلت يا رسول الله! ارايت ان عملت اي ليلة ليلة القدر ما اقول فيها قال قولي اللهم انك عفو تحب العفو فاعف عني (۱۳)

ژباړه عائشة رضي الله عنها فرمايي : چې ما د نبي صلى الله عليه وسلم څخه پوښتنه وكړه چې كه ما ته د قدر شپه معلومه سي نو كومه دعا ووايم رسول الله صلى الله عليه وسلم راته وويل : دا دعا ووايه : اللهم انك تحب العفو فاعف عني .

ژباړه : اې خدايه ! ته عفو خوښوي نو ماته عفو وكړي .

فايده: دا ډيره ښه جامع دعا ده ځكه چې الله صلى الله عليه وسلم د آخرت ټولي غوښتنې راپوره كړي تر دې نو ښه كار چيري دى .

من زكويكم كه طاعت بپذير قلم غفور گناه هم كش

ژباړه : داسي نه وايم چې عبادت مي قبول كړه بلكي د عفوي قلم مي پر گناه راكش كړه يعني بخښنه راته وكړه .

حضرت سفيان ثوري رضي الله عنه فرمايي : په دغه شپه كې د نورو عبادتونو په پرتله په دعا مشغولېدل زيات غوره دي . ابن رجب رضي الله عنه فرمايي : يوازي په دعا دي نه مشغوله كېږي بلكي په مختلفو عبادتونو مشغولېدل غوره دي . لكه لمونځ ، تلاوت ، دعا ، مراقبه او داسي

نور حُکمه د نبی ﷺ څخه دغه ټوله ثابت دي. همدغه قول ښه دی حُکمه په تیرو حدیثونو کې د لمانځه او نور عبادتونو فضیلتونه په دغه شپه راغلي وه.

دریم فصل

د اعتکاف بیان

په مسجد کې ټاکلي وخت د اعتکاف په نیت اوسېدل د اعتکاف څخه عبارت دی د حنفي مذهب د علماوو په آند اعتکاف پر درې ډوله دی یو اعتکاف واجب دی دغه اعتکاف د نذر کولو څخه عبارت دی د مثال په ډول چې څوک ووايي که زما دغه کار وسوزه به دومره ورځي اعتکاف کوم نو پرده باندي د کار د اجرا وروسته په هغه اندازه اعتکاف کول واجب دي او یا د کار شرطونه لگوي بلکې داغسي ووايي چې پر ما باندي دومره ورځي اعتکاف نذر دی په دغه صورت کې هم د اعتکاف اجرا کول واجب دي.

دوهم ډول اعتکاف سنت دی دا هغه اعتکاف دی چې د روژې د میاشتي په آخرو لسو ورځو کې کېږي چې د رسول الله ﷺ مبارک عادت هم داسې و. دریم ډول اعتکاف نفل دی دغه اعتکاف نه دورځو تعیین لري او نه د وخت هروخت چې یې زړه وغواړي کولای یې سي که څه هم د ټول عمر نیت وکړي البته په کښته اندازه کې یې اختلاف سته د امام ابو حنیفه رحمته الله علیه په آند تر یوې ورځي کم اعتکاف نسي کېدلای خو د امام محمد (رح) په آند د لږ ساعت لپاره هم اعتکاف کېدای سي او هم پر دغه قول باندي فتوی د علماوو ده. په همدې وجه هر چا ته پکار ده چې کله مسجد ته ننوزي د اعتکاف نیت دي وکړي نو تر څو چې په لمانځه مشغول وي د اعتکاف ثواب به هم ورته رسیږي. ما خپل پلار صاحب ډیر وخت لیدلي و چې مسجد ته به ننوتې درستی پښې ددنه کولو سره به یې د اعتکاف نیت کاوه کله به یې د خادمانو د تعلیم په مقصد نیت په زوره وکړی. د اعتکاف زیات فضیلتونه دي تر دې به نو لوي فضیلت چیري وي چې رسول الله ﷺ به تل د اعتکاف اهتمام کاوه. د اعتکاف کونکي مثال داسې دی لکه چې څوک د یو چا په دروازه کې پرېوزي او وایي چې تر څو چې مي خواست قبول نه کړي د ښورېدو نه یم.

نخل جاتی دم تیري تمدون کي نځی یی دل کي حسرت یی آرزوی

ژباړه: ستا تر قدمو لاندې ساه وزي دا زما د زړه ارمان دی او دامې آرزو ده . که په حقيقت کې څوک داسې وکړي نو هر څومره سخت زړه چې يې وي نرم به سي ﷺ د پير کریم ذات دی د بخښنې لپاره بهاني لټوي بلکې بې بهانو هم بخښه کوي

توود تابهې کې دې کې لى درى رحمت کې بن هر دم کملى

ژباړه: ته د ورکړې هغه ذات يې چې ستا دورکړې لپاره په هر آن دروازې درحمت خلاصې دي .

خدای کې دین کاموسى پوچى احوال که آگ لىنى کوجانن پېمېرى مل جانى

ژباړه: د الله ﷻ د ورکړې په اړه د موسى ﷺ احوال و پوښتى چې په اورپسې تللي و الله ﷻ پيغمبري ورکړه .

په همدې وجه څوک چې دنيا پرېږدي د الله ﷻ په دربار کې پرېوزي نو بيا دده غوښتنې په پوره کيدو کې څه وخت لگېږي او الله ﷻ چې پر چا باندې انعام وکړي نو د ډکو خزانو بيان يې څوک کولای سي . ددې څخه وروسته زه د بيان څخه عاجزه يم . ځکه تل نامرد د بلوغ کيفيت چيرې بيانولای سي خو هغه وخت چې کلکه اراده وکړي

جس گل کول دياى جس پهل پرفداهون ياره بعل من آنى ياجان قفسى چوتى

ژباړه: کوم گل ته مي زړه ورکړې او پر کوم گل باندې قربان يم يا به مي هغه ولوري ته راسي او يا به مي روح د بدن څخه جلا سي .

ابن قيم رحمته الله عليه فرمايي: چې د اعتکاف مقصد دادى چې د معتكف (اعتكاف كونكي) زړه او روح د الله ﷻ سره وتړل سي ، د ټولو خواوو څخه فكر رابند كړي يوازې د الله ﷻ سره پيوست سي ، د ټولو بوختياوو په بدله كې د الله ﷻ سره مشغول سي ، د الله ﷻ پرته د ټولو څخه اړيكي وشكوي او داسې بوخت واوسېږي چې په زړه كې يې د ټولو فکرونو پر ځاى د الله ﷻ مينه كښيني او دغه مينه د قبرد وحشت په وخت كې په كار راځي په دغه ورځ به د الله ﷻ پرته نه بل ملگرى وي او نه به زړه خوشاله كونكى وي كه زړه ورسره بلد سوى وي نو څومره به په خوند وخت پرې تيرېږي .

جى ډه بوند تابهې پېروې فرصت که رات دن بيهيتار بون تصور جانان گى بونى

ژباړه: زړه د هغه شپې او ورځې فرصت لټوي ، ناست يم د خپل جانان فکر پکښې کوم . د مراقي الفلاح مؤلف ليکي : اعتکاف چې په اخلاص وي د بهترينو عملونو څخه دی

ځانگړتياوي يې دومره ډيري دي چې تر اندازې وتلي دي ځکه چې دا اعتکاف په کولو کې زړه د دنیا او د هغه شيانو څخه چې په دنیا کې دي پرېکېږي او د الله ﷻ سره مشغوله کېږي او خپل نفس و الله ﷻ ته سپارل کېږي

په جې مې بې که در کسې کې پړاوه من سر زيارمنت دېان کسې بې

ژباړه: زړه مې غواړي چې د يو چا په در کې واى او سر مې د درباري تر منت لاندې واى. همدا ډول د اعتکاف په وخت کې ټول وخت په عبادت کې مشغولتيا وي يعنې خوب ، وينوالي ، خوراک او څښناک او داسې نور يې ټوله په عبادت کې شمېرل کېږي . او الله ﷻ ته نژدېوالى دى . په يو حديث کې راغلي دي چې الله ﷻ فرمايي څوک چې زما لوري ته يوه لويشت رانژدې سي زه به يو گز ورنژدې سم او څوک چې زما لوري ته يو گز رانژدې سي زه به دوه گزه ورنژدې سم څوک چې زما لوري ته کرار کرار راځي زه په منډه ورځم يعنې زما رحمت ورځي . اعتکاف کول د الله ﷻ په کور کې او سپدل دي څوک چې د سخي چا په کور کې ډيره کېږي سخي يې خامخا ډير قدر او عزت کوي . همدا ډول معتکف د الله ﷻ په کلا کې محفوظ دى چې هيڅ دښمن رسيدگي نسي ورته کولای . او داسې نور فضيلتونه هم سته چې په دغه مهم عبادت کې نغښتي دي .

مسئله : د اعتکاف لپاره تر ټولو غوره ځای مکه مکرمه ده بيا مدينه منوره ده بيا بيت المقدس دى ، بيا جامع مسجد دى او بيا د خپل محل مسجد دى . د امام ابو حنيفه رحمه الله عليه په آند د اعتکاف د مسجد لپاره دا شرط دى چې پنځه وخته جماعت به پکښې کېږي خو د يارانو په آند شرعي مسجد کفايت کوي . که څه هم يو وخت لا جماعت نه پکښې کېږي . د بنحو لپاره اعتکاف په هغه ځای کې کېږي چې دوئ د لمانځه لپاره خاص کړى وي که بنه د لمانځه لپاره ټاکلى ځای نه لري نو په کور کې د يو ځای ويو کونج ته د لمانځه لپاره خاص کړي په هغه ځای کې دى اعتکاف هم کوي . د بنحو لپاره د نارينو په پرته اعتکاف ډير اسانه دى ځکه په کور کې اعتکاف کوي د کور کارونه د نجو يا نورو په واسطه هم تر سره کوي او ثواب هم تر لاسه کوي خو د دې اسانتيا سره سره هم بنه گويا د دې سنت څخه بې برخي دي .

ژباړه : ابې سعيد خدرى رضي الله عنه فرمايي چې رسول الله ﷺ د روژې د مياشتې په اولو لسو ورځو کې اعتکاف وکړى بيا يې په منحنى لسو ورځو کې په يوه ترکي

۱ : عن ابى سعيد الخدرى رضي الله عنه ان رسول الله ﷺ اعتكف العشر الاول من رمضان ثم اعتكف العشر الاوسط في قبة تركيه

ثم اطلع رأسه فقال اني اعتكفت العشر
الاول التمس هذه الليلة ثم اعتكفت
العشر الاوسط ثم اتيت فقبل لي انما في
العشر الاواخر فمن كان اعتكف معي
فليعتكف في العشر الاواخر فقد اريت
هذه الليلة ثم انسيتهما وقد رايتني اسجد
من ماء وطن من صبيحتها فالتسموها
في العشر الاواخر والتسموها في كل وتر
قال فمطرت السماء تلك الليلة وكان
المسجد على عريش فوكف المسجد
فبصرت عينا رسول الله ﷺ وعلى
جبهته اثر الماء والطين من صبيحة احدى
وعشرين (١٤)

خيمه کي اعتکاف وکړئ (په دغه بهير کي يې) سر
راوايستي او وې فرمايل چي ما په اولو لسو ورځو کي
اعتکاف د قدر د شپې په اميد وکړی بيا مي په منځني
ورځو کي ددغه شپې په اميد اعتکاف وکړی بيا ماته
يو چا (ملائکي) وويل چي دغه شپه په اخرو لسو
شپو کي ده نو څوک که زما سره اعتکاف کوي ودي يې
کړي ماته دغه شپه ونبودل سوه بيا را څخه هېره سوه
(نښانه يې داده) چي ما ددغه شپې په سهار په خټو
کي خپل ځان سجده کونکي وليدی نو تاسو ددغه
شپې لټه په طاق ، طاق شپه کي کوئ . روايت کونکی
وايي په دغه شپه باران وسو د مسجد بام په خاشو او
لرگو پټ و ما د يو شتمني شپې په سهار رسول الله ﷺ په
خپلو سترگو وليدی چي تندي يې په خټو لرلی و

فايده: د رسول الله ﷺ مبارک عادت زيات وخت اعتکاف کول و خو په دغه مياشت کي
يې ټوله مياشت اعتکاف وکړی . په کوم کال چي يې د دنيا څخه تشریف وړی په هغه کال شل
ورځي په اعتکاف کي پاته سو او اکثره وخت به يې د روژې آخري لس ورځي اعتکاف کاوه په
همدې وجه علماء وايي چي دغه اعتکاف کول سنت موکد دی . د پورتنی حديث څخه
معلوميږي چي د اعتکاف مقصد د قدر شپې لټون دی او ددغه کار لپاره اعتکاف کول
مناسب هم دی ځکه که معتکف بيده هم وي بيا هم پر عبادت شمېرل کېږي . بله خبره داده چي
په اعتکاف کي يوې او بلي خواته تلل او نور کارونه کول نسته نو ځکه دده بوختيا يوازي د
عبادت کول دي . په همدې وجه څوک چي د قدر شپه غواړي نو بهترينه لاره يې اعتکاف
کول دي . رسول الله ﷺ به لومړی په ټوله روژه کي زيات عبادت کاوه بيا په آخرو لسو شپو کي
خوبه يې هيڅ اندازه نه وه خپله به وينس و او د کورنۍ د وينولو به يې هم زيات اهتمام کاوه
لکه د صحيحينو د زياتو روايتونو څخه چي معلوميږي . د بخاري او مسلم په يوروايت کي
حضرت عائشة رضي الله عنها فرمايي: چي رسول الله ﷺ به د روژې په آخرو لسو شپو کي لنگ تينگ
وتړی شپې به يې روڼولي او د خپل کور خلگ به يې هم وينول . د لنگ تينگ ترلو څخه

مقصد داو چې په عبادت کي به يې زيات کوشش کاوه او هم کېدای سي چې مطلب يې دا و چې د خپلو بيبيانو څخه به يې بيخي ځان ساتي.

۲ : عن ابن عباس رضي الله عنه ان رسول الله ﷺ قال في المعتكف هو يعتكف الذنوب ويجري له من الحسنات كعامل الحسنات كلها (۱۵)

ژباړه : ابن عباس رضي الله عنه د رسول الله ﷺ څخه روايت کوي چې رسول الله ﷺ د معتکف په اړه وفرمايل : معتکف د گناهونو څخه محفوظ دی او دومره نيکي ورته ليکل کېږي لکه د ټولو نيکيو د کونکي لپاره.

فايده : په پورتنی مبارک حديث کي د اعتکاف دوې خاصي فائدي بيان سوي دي لومړی دا چې معتکف به د گناه څخه محفوظ وي که نه نو انسان ډير واري د ځينو کمزوريانو له وجهي خامخا په ځينو گناهونو اخته کېږي او په داسي مبارک وخت کي گناه کول څومره لوی ظلم دی خو د دغه اعتکاف په وجه به په امن وي . دوهمه خبره داده چې معتکف چې ځيني نيک کارونه د اعتکاف په وجه نسي کولای لکه جنازه ، د مريض پوښتنه او داسي نور بېله کولو به يې الله ﷻ ثواب ورکړي . الله اکبر! څومره د الله ﷻ لوی رحمت دی چې د يوه عبادت په بدله کي الله ﷻ د لسو عبادتو ثواب ورکوي دا په حقيقت کي بخښي ته بهانه لټول دي لږ غوندي توجه غواړي د رحمت باران په شيبو ورېږي .

برهانمی دېر برهانمی دېر .

ژباړه : په بهانه يې ورکوي په بې قيمته يې نه ورکوي . خو زموږ د خلگو سره د دې قدر نسته اړتيا يې نه بولو توجه څوک کوي ؟ ولي يې وکړي چې زموږ په زړو کي د دين قدر نسته .

اس کی الطاف تویی عام شهید سب پر تجری کیا ضدتی اگر تو کسی قابل ہوتا

ژباړه : شهيد د هغه مهربانی پر ټولو عامي دي ستا سره يې څه ضد و خو که ته د يو شي وروای .

۳ : عن ابن عباس رضي الله عنه انه كان معتكفا في مسجد رسول الله ﷺ

ژباړه : ابن عباس رضي الله عنه په مسجد نبوي کي په اعتکاف کي و چې يو سپری راغلی پته خوله کېښناستی ابن عباس رضي الله عنه

فاتاه رجل فسلم عليه ثم جلس فقال له ابن عباس رضي الله عنه يا فلان اراك مكتئبا حزينا قال نعم يا ابن عم رسول الله لفلان على حق ولا حرمة صاحب هذا القبر ما اقدر عليه قال ابن عباس رضي الله عنه افلا اكلمه فيك قال ان احببت قال فانتعل ابن عباس ثم خرج من المسجد قال له الرجل انسيت ما كنت فيه قال لا ولكي سمعت صاحب هذا القبر رضي الله عنه والعهد به قريب فدمعت عيناه وهو يقول من مشى في حاجة اخيه وبلغ فيها كان خيرا له من اعتكاف عشر سنين ومن اعتكف يومان ابتغاء وجه الله جعل الله بينه وبين النار ثلث خنادق ابعد مما بين الخافقين. (١٦)

پوښتنه ځني وکړه چې اې فلانکيه! غمجن او خفه دي وينم څه وجه ده؟ هغه سرې ورته وويل چې اې د رسول الله صلى الله عليه وسلم د اکا زويه! پر ما باندي د يو سرې حق دی زما دي ددغه قبر دخاوند په عزت قسم وي چې د پوره کولو توان يې نه لرم د رسول الله صلى الله عليه وسلم و قبرته يې اشاره وکړه. ابن عباس رضي الله عنه ورته وويل: ايا زه ستا سپارښت وکړم؟ هغه سرې ورته وويل: څنگه چې ته لازمه بولي هغسي وکړه ابن عباس رضي الله عنه خپلې په پښو کړې د مسجد څخه دباندي راوتی هغه سرې ورته وويل چې تا خپل اعتكاف هېر کړی ابن عباس رضي الله عنه ورته وويل چې هير کړی مي نه دی ما ددې قبر د خاوند څخه اوريدلي دي چې لږ وخت نه و تير سوی (چې د دې الفاظو په ويلو سره) د ابن عباس رضي الله عنه د سترگو څخه اوبښکي رواني سوې چې نبي صلى الله عليه وسلم و فرمايل: څوک چې د مسلمان ورورد حاجت پوره کولو لپاره ووزي کوشش وکړي تر لسو کالو اعتكاف ثواب زيات لري او څوک چې يوه ورځ د الله صلى الله عليه وسلم د رضا لپاره اعتكاف ورکړي دده او ددوونځ تر منځ به درې خندقونه پيداسي يو خندق د محکمي او اسمان تر فاصلې زيات دی. نو دلسو کالو به څومره فضيلت وي چې د يوې ورځې دومره فضيلت دی.

فايده: د پورتنې حديث څخه دوه مضمونونه معلوم سول. لومړی دا چې ديوې ورځې اعتكاف دومره فضيلت دی چې دده او دوزخ تر منځ درې خندقونه جوړيږي د يوه خندق به دومره لوی والي وي لکه ټول جهان او تريوې ورځې چې اعتكاف څومره زياتيږي ثواب يې هم په هغه اندازه زياتيږي علامه شعراني رحمته الله عليه په كشف الغمته كي د رسول صلى الله عليه وسلم څخه نقل کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: د روژې د آخرو لسو ورځو اعتكاف ددوو حج او دوو عمرو ثواب لري. او څوک چې د ماښام تر لمانځه وروسته تر ماخوستنه پوري په داسې مسجد كي اعتكاف وکړي چې جماعت پکښي کېږي او د تلاوت او لمانځه پرته د بل چا سره خبري نه

(١٦) رواه الطبراني في الاوسط والبيهقي واللفظ له والحاكم مختصرا وقال صحيح الاسناد كذا في الترغيب وقال السيوطي في الدرر صححه الحاكم وضعفه البيهقي

و کړي الله ﷺ به په جنت کې یوه ماڼۍ ورکړي .

دوهمه خبره دا چې تر پورتنۍ خبرې هم مهمه خبره ده هغه د مسلمان ورور حاجت پوره کول دي چې تر لسو کالو اعتکاف یې ثواب زیات ښودل سوی دئ همدا وجه وه چې ابن عباس ؓ د خپل اعتکاف پروا ونه کړه ځکه ددې اعتکاف پوره والی په قضا سره ممکن دی همدا وجه ده چې صوفیان وايي : د الله ﷺ په وړاندي چې د مات زړه څومره قدر دی د بل هېڅ شي نسته . همدا وجه ده چې په حدیثو کې د مظلوم د ښراوو څخه ویره کول ښودل سوي ده . رسول الله ﷺ چې به څوک د یو ځای حاکم مقرر کړی نو دا به یې ورته فرمایل : واتق دعوة المظلوم . یعنی د مظلوم د ښراوو څخه ځان وساته .

بترس از آه مظلومان که بنحکم دما کردن اجابت از در حق برایشان می آید.

ژباړه : د مظلوم د آه څخه وویرېږه چې ښراوي قبلیدل د الله ﷺ د دربار څخه د استقبال سره راځي په دې ځای کې یوه مسئله د یادوني وړ ده هغه دا چې څوک د اعتکاف څخه د مسلمان د حاجت پوره کولو لپاره ووزي اعتکاف یې ماتېږي که اعتکاف واجب و نو قضا یې واجب ده . رسول الله ﷺ به د بشري اړتیا پرته د مسجد څخه نه واتی .

د ابن عباس ؓ قرباني یعنی د بل لپاره د اعتکاف ماتوالی د داسې خلکو لپاره مناسب و چې خپله به مړه کېدل خو آخري څاڅکي او به یې خپل ملگري ته مخکي ورکولي خپله یې نه چيښلې آن تردې چې تېری به شهید سو لکه مخکي چې یې قصه تیره سوه او ممکن چې د ابن عباس ؓ اعتکاف نفلي و په دغه صورت کې نو بیا هېڅ ډول اشکال نه پیدا کېږي په آخره کې یو اوږد حدیث بیانوم چې مختلف فضائل پکښې بیان سوي دي او د رساله پای ته رسوم .

خاتمه

ژباړه : ابن عباس ؓ د رسول الله ﷺ څخه روایت کوي چې رسول الله ﷺ فرمایي : د روژې د میاشتي لپاره و جنت ته خوشبویی ورکړل سي او د کال د پیل څخه تر آخره پوري جنت د روژې په خاطر ښائسته کړل سي کله چې د روژې اوله شپه سي نو تر عرش لاندي یوه هوا وچلیږي چې نوم یې مشیره دی (ددغه هوا د چلیدو په وجه) د جنت

۴ : عن ابن عباس ؓ انه سمع رسول الله ﷺ يقول ان الجنة لتبخر وتزین من الحول الى الحول لدخول شهر رمضان فاذا كانت اول ليلة من شهر رمضان هبت ریح من تحت العرش يقال لها المنيرة فتصفق

د درختو پاڻي او د دروازو حلقې يو د بل سره و جنگيري او يو داسي بناسته اواز ځني راووزي چي اوريدونكي ددې پرته نه دي اوريدلي بيا د بناسته سترگو ميرمني حوري د خپلو کورونو څخه راووزي د جنت د لور و دانيو په منځ کي ودريري داسي اوازونه کوي چي څوک د الله ﷻ په دربار کي زموږ سره واده کوي چي الله ﷻ موږ ورسره جوړه کړي بيا حوري د جنت د دروازو اني ملائکي (رضوان) څخه پوښتنه وکړي چي دا څنگه شپه ده ؟ رضوان په ليک سره جواب ورکړي چي د روڙي د مياشتي اوله شپه ده د جنت دروازې د محمد ﷺ د امت لپاره خلاصي سوي دي . رسول الله ﷺ و فرمايل چي الله ﷻ د جنت دروازه واني (رضوان) ته ووايي چي د جنت دروازې خلاصي کړه او ددوځ دروازه واني (مالک) ته ووايي چي د احمد ﷺ د امت پر روڙتايانو باندي ددوځ دروازي بندي کړه . جبرائيل ﷺ ته به امر وکړي چي مځکي ته کښته سه شيطانان بند کړه ځنځيرونه ورواچوه بيا يې په درياب کي و غورځوه چي زما د محبوب محمد ﷺ د امت روڙي خرابي نه کړي . رسول الله ﷺ دا هم وويل چي الله ﷻ د روڙي په هره شپه کي يو اواز کونکي ته امر کوي چي درې ځله دا اواز وکړه : څوک غوښتونکي سته چي زه يې ورکړم څوک توبه ايستونکي سته چي زه يې توبه قبوله کړم څوک بخښنه غوښتونکي سته چي زه بخښنه ورته وکړم څوک داسي سته چي داسي غني ته قرض ورکړي چي نادره نه دی او داسي پوره پوره ادا کونکي دی چي يوه ذره هم کمی نه کوي . رسول الله ﷻ و فرمايل چي الله ﷻ د روڙي په مياشت کي هر شپه د روڙمات په وخت کي لس لکه (۱۰۰۰۰۰۰) داسي کسان د اور څخه ازادوي چي ددوځ مستحق وي ، کله چي د

ورق اشجار الجنان وحلق المصارع فيسمع لذلك طين لم يسمع السامعون احسن منه فتنز الحور العين حتى يقفن بين شرف الجنة فينادين هل من خاطب الى الله فيزوجه ثم يقلن الحور العين يارضوان الجنة ماهذه الليلة فيجيبهن بالتلبية ثم يقول هذه اول ليلة من شهر رمضان فتحت ابواب الجنة لصائمين من امة محمد ﷺ قال ويقول الله عز وجل يا رضوان افتح ابواب الجنان و يا مالک اغلق ابواب الجحيم عن الصائمين من امة احمد ﷺ وياجرائيل اهبط الى الارض فاصفد مردة الشيطان وغلهم بالاغلال ثم اقدفهم في البحار حتى لايفسدوا على امة محمد حبيبي ﷺ صيامهم قال ويقول الله عزوجل في كل ليلة من شهر رمضان لمناد ينادي ثلث مرات هل من سائل فاعطيه سؤله هل من تائب فاتوب عليه هل من مستغفر فاغفرله من يقرض الملمي غير العدوم والوفي غير الظلوم قال والله عز وجل في كل يوم من شهر رمضان عند الافطار الف الف عتيق من النار كلهم قد استوجبا

روژې آخري شپه سي نو الله ﷺ دومره خلگ د اور شخه ازاد کړي لکه په ټوله روژه کي چي يې ازاد کړي وه . کله چي د قدر شپه سي الله ﷺ جبرائيل ﷺ ته امر وکړي جبرائيل ﷺ د ملائکو د يوه لښکر سره مخکي ته راکښته سي يو زرغون بيرغ ورسره وي د کعبې شريفې پر بام يې ښخ کړي . د جبرائيل ﷺ سل وزره دي چي دوه وزره يې يوازي په دغه شپه غوړپېرې چي د ختيځ شخه تر لويديځ پوري خواره سي بيا جبرائيل ﷺ و ملائکو ته ترغيب ورکوي چي کوم مسلمان چي ولاړ وي ، يا ناست وي ، لمونځ کوي او يا ذکر کوي سلام ورته وواياست او مصافحه ورسره وکړي او ددوي پر دعاوو باندي آمين وواياست . ترسهاره پوري دغه حالت وي . کله چي سهار سي جبرائيل ﷺ ښخ وکړي چي اي د ملائکو ټولگيې ! کوچ وکړي درځي . ملائکي پوښتنه وکړي چي اي جبرائيل ﷺ ! الله ﷻ د احمد ﷺ د امت د غوښتونو ، اړتياو او ضرورتونو سره څه معامله وکړه ؟ جبرائيل ﷺ ورته وويل چي الله ﷻ توجه ورته وکړه او د څلورو کسانو پرته يې ټول وبخښل . اصحابو کرامو وپوښتل چي يا رسول الله ﷺ ! دغه څلور کسان څوک دي؟ رسول ﷺ ورته وفرمايل چي يو د شرابو عاداتي دی دوهم د مور او پلار ازارې دی دريم د وصيله رحمي پرېکونکی دی او څلورم کينه ساتونکي دی او په کورنۍ کي اړيکي پرېکونکی دی کله چي د کوچني اختر شپه سي ددغه شپې نوم (په اسمانو کي) په ليله الجايزه سره دی (يعني د انعام ورکولو شپه) کله چي د کوچني اختر سهار سي الله ﷻ و ټولو ښارونو ته ملائکي واستوي ملائکي مخکي ته راکښته سي د ټولو لارو او کوڅو پر سر باندي ودرېږي داسي اوازونه کوي چي د انسانانو او پيريانو پرته يې

النار فاذا كان آخر يوم من شهر رمضان اعتق الله في ذلك اليوم بقدر ما اعتق من اول الشهر الي آخره واذا كانت ليلة القدر يامر الله عز وجل جبرائيل فيهبط في كعبة من الملائكة ومعهم لواء اخضر فيركز اللواء على ظهر الكعبة وله مائة جناح منها جناحان لا ينشرهما الا في تلك الليلة فينشرهما في تلك الليلة فيجاوزان المشرق الى المغرب فيحث جبرائيل ﷺ الملائكة في هذه الليلة فيسلمون على كل قائم وقاعد ومصل وذاكر وبصافحونهم ويؤمنون على دعائهم حتى يطلع الفجر فاذا طلع الفجر ينادي جبرائيل معشر الملائكة الرحيل الرحيل فيقولون يا جبرائيل ﷺ فما صنع الله في حوائج المؤمنين من امة احمد ﷺ فيقول نظر الله اليهم في هذه الليلة فعفا عنهم وغفر لهم الا اربعة فقلنا يا رسول الله! من هم قال رجل مدمن خمر وعاق لوالديه وقاطع رحم ومشاحن قلنا يا رسول الله! ما المشاحن قال هوالمصارم فاذا كانت ليلة الفطر سميت تلك الليلة ليلة الجائزة فاذا كانت غداة الفطر بعث الله عز وجل الملائكة في كل بلاد فيهبطون الي الارض

توله مخلوق اوري . اواز کونکي وايي : اې د محمد ﷺ
 امته ! د هغه کریم ذات ته روان سه چي ډير زيات
 ورکونکي دي او لوي گناه کونکي ته معافي کونکي دي .
 کله چي خلگ و عيدگاه ته ووزي الله ﷻ و ملائکو ته
 ووايي چي د هغه مزدور مزدوري شه ده چي خپله مزدوري
 پوره وکړي ؟ ملائکي ورته ووايي : اې زموږ معبوده !
 اې زموږ مالکه ! دداسي چا مزدوري چي کار يې پوره
 کړي وي داده چي مزدوري يې پوره ورکړل سي الله ﷻ
 وفرمايي : اې زما ملائکو ! زه تاسو شاهداني گرځوم
 چي ما خپلو بندگانو ته د روژو او تراويح په بدله کي خپله
 رضا او مغفرت ورکړي بيا الله ﷻ خپلو بندگانو ته
 وفرمايي : اې زما بندگانو زما شخه غوښتنه وکړي زما
 دي په خپل عزت قسم وي ، زما دي په خپله لويي قسم وي
 چي نن تاسو زما شخه په دې اجتماع کي د آخرت په باره
 کي کوم سوال کوي زه به يې درکوم او که د دنيا په باره کي
 شه غواړئ ستاسو مصلحت ته به گورم . زما دي په خپل
 عزت قسم وي چي ترڅو چي تاسو زما خيال ساتي زه به
 ستاسو پر غلطيو باندي پرده اچوم (يعني پتوم به يې)
 زما دي په خپل عزت قسم وي زما دي په خپله لويي قسم
 وي چي زه تاسو د مجرمانو (کافرانو) په مخکي نه رسوا
 کوم . اوس تاسو په داسي حالت کي کورونو ته ستانه سئ
 چي بخښل سوي ياست تاسو زه راضي کړم زه ستاسو
 شخه راضي يم ملائکي چي دا ثوابونه وويني چي د اختر
 په ورځ يې ودي امت ته ورکړي خوشالي کوي او يو و بل
 ته زيږي ورکوي .

فيقومون علي افواه السكك
 فينادون بصوت يسمع من خلق
 الله عزوجل الا الجن والانس
 فيقولون يا امة محمد ﷺ اخرجوا الي
 رب كريم يعطي الجزيل ويعفو عن
 العظيم فاذا برزوا الي مصالهم
 فيقول الله عز وجل للملائكة ما
 جزاء الاجير اذا عمله قال فتقول
 الملائكة الهنا وسيدنا جزائه ان توفيه
 اجره قال فيقول فاني اشهدكم
 يا ملائكتي اني قد جعلت ثوابهم من
 صيامهم شهر رمضان وقيامهم
 رضائي ومغفرتي ويقول يا عبادي
 سلوني فوعزتي وجلالي لاتسئلوني
 اليوم شيئا في جمعكم لا خرتكم الا
 اعطيتكم ولا لديناكم الا نظرت
 لكم فوعزتي لا سترن عليكم
 عشراتكم ما راقبتموني وعزتي
 وجلالي لا اخزيكم ولا افضحكم
 بين اصحاب الحدود وانصرفوا
 مفعورا لكم قد ارضيتموني ورضيت
 عنكم فتفرح الملائكة وتسبشرون
 بما يعطي الله عزوجل هذه الامة اذا
 افطروا من رمضان. (١٧)

(١٧) كذا في الترغيب و قال رواه ابو الشيخ بن حيان في كتاب الثواب والبيهقي واللفظ له وليس في اسناده من
 اجمع على ضعفه قلت قال السيوطي في التدريب قد التزم البيهقي ان لا يخرج في تصانيفه حديثا يعلمه
 موضوعا الخ وذكر القاري في المرقاة بعض طرق الحديث ثم قال باختلاف طرق الحديث يدل على ان له اصلا

اللهم اجعلنا منهم .

فايده : ددې حديث اكثره مضامين ددې رسالي په تيرو پاڼو كې بيان سوي دي البته د يوشمې خبره د يادونې وړ ده چې تر ټولو مهمه او لومړۍ خبره ده هغه دا چې د روژې د مياشتې د عمومي مغفرت څخه ډير بې برخي خلگ ايستل سوي لكه د مخكې روايتو څخه چې معلوم سوه چې د اختر ددې عام مغفرت څخه محروم سول . يو په خپل منځ كې جگړه كونكې دى ، دوهم د مور او پلار ازارې دى . ددوئ څخه تاسو پوښتنه وكړئ چې تاسو الله ﷻ ناراضه كړي نو تاسو د ځان لپاره كوم استوگنځاى لټولى دى . پر تاسو هم افسوس دى او ستاسو پر هغه عزت هم افسوس چې په خاطر يې د رسول الله ﷺ نبراي پر ځان قبلوى . د جبرائيل ﷺ نبراي قبلوى د الله ﷻ د عام مغفرت څخه ځان بې برخي كوى . زه ستاسو څخه پوښتنه كوم چې كوم چې تاسو نن دښمن ته ماته وركړه خپل بریت مو پرې لوړ كړى دا به تر څو ورځو پوري ستاسو سره پاته وي . چې د الله ﷻ خوږ پيغمبر پر تاسو لعنت وايي الله ﷻ تاسو د خپل مغفرت څخه باسي او د الله ﷻ مقربه ملائكه تاسو ته نبراي كوي . د الله ﷻ لپاره يو لږ فكر وكړئ و بس . د سهار ورك سوي كه ماښام كورته راسي ورك نه ورته ويل كېږي . نن وخت سته كمى مو پوره كړي . صبا چې دداسي حاكم په وړاندي ودرېږي چې نه عزت كار كوي او نه رعب بيا ستاسو مال ، پيسې او سامان كار نه كوي يواځي ستاسو د عمل پوښتنه كېږي .

هره كړنه به مو په ليكلي ډول ستاسو مخته كښيږدي الله ﷻ خپل حقوق معافوي خپل منځني حقوق يعنې د بندگانو حقوق بې له بدلي نه بخښل كېږي رسول الله ﷻ فرمايي زما په امت كې مفلس هغه څوك دى چې د قيامت په ورځ راسي نيك عملونه ورسره وي يعنې لمونځ ، روژې ، صدقې او هر څه راوړي خو په دنيا كې يې چاته ښكنځل كړي وي ، پر چايې تهمت وييلې وي ، څوك يې وهلي وي نو ټول دعوه كونكي پسي راسي دده ټول نيك عملونه دده ددغه حركتو په بدله كې ځني يوسي . كله چې يې نيكي خلاصې سي نو بدى يې دده پر اوږو ورولوېږي بيا ددې امبار په وجه دوزخ ته واچول سوي . نو د ټولو نيكو عملونو د كولو سره چې كومه نااميدي او افسوس سته بيان يې د اړتيا وړ نه دى .

وہ ماہوس تما کیوں نہ سونی اسمان کی کہ جو منزل بمثل اپنی رایگان کی

ژباړه: د آرزو څخه نا امید به ولي و اسمان ته گوري چې منزل پر منزل خپلي هڅي بې

گټي ويښي .

دوهمه خبره د فکر کولو وړ داده چې په دې رساله کې خوځایه د مغفرت بیان سوی دی پر دمخه خبره باندي یو سوال سته هغه دا چې یو چاته یو ځلي مغفرت وسي د هغه لپاره نو بیا مغفرت څه معنی لري ددغه سوال جواب دادی چې هره موقع د مغفرت راسي نو که د بنده پر ذمه باندي گناه وي بڅښل کېږي او که نه وي نو په دغه اندازه یې مرتبې لوړېږي .

دریمه خبره داده : چې الله ﷻ په خوځایو کې ملائکي شاهداني گرځولي دي لکه په پورتنی حدیث کې چې هم تېر سوه ددې څخه مطلب دادی چې الله ﷻ د قیامت په ورځ د عدالت معامله د قانون د اصولو مطابق ایرېږي (چې هیچا ته سوال پکښي پیدا نسي) په همدې وجه انبیاء هم د تبلیغ کولو په خاطر شاهدي ته طلبي لکه د حدیثو په کتابو کې چې په ډیرو ځایو کې نبي ﷺ فرمایلي دي : چې ستاسو څخه زما په اړه پوښتنه کېږي تاسو شاهدان اوسئ چې ما تا سو ته تبلیغ کړی دی . په بخاري او نورو کې روایت سوی دی چې د قیامت په ورځ به د نوح ﷺ څخه پوښتنه وسي چې تا خپل امت ته تبلیغ کړی و؟ د نوح ﷺ قوم به ووايي : ما جاءنا من نذیر ولا بشیر . ژباړه : موږ ته نه وپرونکی او نه زیری راکونکي راغلی و . و نوح ﷺ ته به ووايي چې شاهدان راوله نوح ﷺ به محمد ﷺ او دده امت په شاهدي وړاندي کړي . محمدي امت به راولبل سي شاهدي به ادا کړي . په ځینو روایتو کې راغلي دي چې هغه به محمدي امت ته ووايي چې تاسو څه خبر یاست چې پر موږ شاهدي ادا کوئ تاسو خو تر موږ وروسته یاست ؟ محمدي امت به ورته ووايي چې موږ ته خپل ریشتنی پیغمبر ﷺ معلومات راکړي دی . زموږ پر پیغمبر باندي دالله ﷻ له خوا یو کتاب نازل سوی دی په هغه کې معلومات ورکړل سوي وه . په دغه ډول به د نورو انبیاء د امتونو سره هم معامله وسي .

الله ﷻ په دې اړه فرمایي : وكذا لک جعلنکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس

امام فخرالدین راجی لیکي : چې د قیامت په ورځ به څلوره ډوله شاهدي وي . یوه د ملائکو شاهدي ده چې په اړه یې الله ﷻ فرمایي : ما یلفظ من قول الالیه رقیب عنید و جآت کل نفس معها سائق وشهید اوان علیکم لحافین کراما کاتین یعلمون ماتفعلون .

دوهمه شاهدي د انبیاءو ده چې په اړه یې الله ﷻ فرمایي : وکت علیهم شهیدا مادمت فیهم فکیف اذا جننا من کل امة بشهید و جننا بک علی هؤلاء شهیدا .

دریمه شاهدي د محمدي امت ده چې په اړه یې الله ﷻ فرمایي : و جئ بالنیین والشهداء . څلورمه شاهدي د انسانانو د خپلو غړو ده چې پر دوی یې ادا کوي الله ﷻ یې په اړه فرمایي :

یوم تشهد علیهم السنتم وایدیهم وارجلهم . الایة ، والیوم نختم علی افواههم وتکلمنا ایدیهم . الایه

د لنډوالي په خاطر مي د آياتو ترجمه پرېښودل خو حاصل يې د هغه شاهدي بيان دی چې تر آيات مخکي ذکر سوي ده.

څلورمه خبره چې په حديث کي ذکر سوي ده هغه دا ده چې الله ﷻ فرمايي: زه به تاسو د کافرانو په مخ کي نه شرموم دادالله ﷻ نهايي کرم او احسان دی او د مسلمانانو لپاره د غيرت خبره ده چې دالله ﷻ د رضا لټونکو لپاره دا هم لطف دی چې په غلطيو او گناهو باندي يې په هغه حای کي هم عفو او پرده اچول کېږي.

عبدالله بن عمر ؓ د رسول الله ﷺ څخه روايت کوي چې په ورغ د قيامت به يو سړی الله ﷻ نژدې راوغواړي پرده به پرې واچوي او گناهونه به يې يو په يو ورپه ياد کړي دی به په خپلو گناهونو باندي اقرار وکړي کله چې دغه سړی په خپلو گناهونو باندي اقرار وکړي او دخپلو گناهونو د ډيروالي له وجهي به فکر وکړي چې اوس مي د هلاکت وخت رانژدې سو الله ﷻ به ورته وفرمايي چې ما پر تا باندي په دنيا کي پرده اچولې وه اوس هم پرده درباندي اچوم او معافوم دي. وروسته به د نيکو عملونو و دفتر ته حواله سي. نور هم په سوونو روايتونه سته چې پورته مضمون حني معلومېږي چې الله ﷻ دده رضا طلب کونکي ته د گناه عفو کوي او پرده پرې اچوي. په دغه خبره کي زيات فکر پکار دی چې يو څوک د نيکانو غلطياني د غيبت په ډول بيانوي دغه کس دي ددې فکر وکړي چې داسي نه چې د قيامت په ورغ د هغو پر غلطيانو باندي پرده واچول سي او وبخښل سي او ستاسو عملنامې د غيبتې ډکي وي ستاسو د هلاکت سبب وگرځي الله ﷻ دي په خپل فضل سره موږ ټولو ته بخښه وکړي.

پنځمه خبره داده چې په پورتنی حديث کي د کوچني اختر شپه د انعام په شپه ياده سوي ده چې الله ﷻ خپلو ټولو بندگانو ته انعام ورکوي. په دغه وجه ددغه شپې زيات قدر کول پکار دي. عوام خلگ خوڅه کوي بلکي خاص خلگ هم په دغه شپه سترې ستومانه په خواږه خوب بيده سي او حال دا چې دا شپه په خصوصي ډول سره د عبادت د بوختيا شپه ده. رسول الله ﷻ فرمايي: څوک چې د اخرونو دواړي شپې په عبادت روڼي کړي نو زړه به يې په هغه ورغ نه مري چې زړونه مري (يعني د فتنو او فسادو په وخت کي به د خلگو زړونه مړه غوندي وي مگر دده زړه به ژوندي وي او ممکن چې د شپيلۍ د پوکي په وخت کي دده روح بې هوښه نسي) په يو حديث کي راغلي دي چې څوک په پنځو شپو کي بيده نسي جنت ورته واجب دی (هغه پنځه شپې د لاندنيو شپو څخه عبارت دي)

ليلة التروية (يعني د لوي اختر د مياشتي اتمه شپه) ليلة النحر (د لوی اختر شپه) ليلة العرفة (د نهم شپه) د کوچني اختر شپه او د برات د مياشتي پنځلسمه شپه فقهاو کرامو

داخترو شپې روڼول مستحب بللی دي . په کتاب ما ثبت بالسنة کي د امام شافعي رحمته الله علیه څخه نقل سوی دی چي په پنځه شپو کي دعا قبليري : د جمعي شپه ، د دواړو اخترو شپې ، د خدای تعالی د میاشتي لومړی شپه او د پنځلسي شپه .

خبر داری (تنبیه)

ځینو بزرگانو لیکلي دي چي د روژې په میاشت کي د جمعي په شپه زیات اهتمام کول پکار دی ځکه جمعه او ددې شپې وختونه زیات برکتمن دي . په ډیرو حدیثونو کي ددغه شپې فضیلتونه راغلي دي . خو لکه څرنګه چي په ځینو روایتو کي ددغه شپې د عبادت لپاره پر خاصوالي باندي ممانعت راغلي دی نو ځکه یوه دوې شپې نوري هم ورسره ملګري کول پکار دي . ددې رسالي په آخره کي یو خواست درته کوم هغه دادی چي د روژې د میاشتي په خاصو وختو کي بنده (شيخ الحديث - او ما ژباړونکی) ددعا څخه مه هیروی . کېدلای سي چي ستاسو د مخلصانه دعا په برکت الله ﷻ ماته هم خپله رضا او محبت نصیب کړي .

مناجات

گرچین بدکار و نالاق هون ای شاه جهان ﷻ پتیري در کوناب چوپ کر جاؤن کمان

کون هوتیری سوا محبې نو انی واسطی

ژباړه : ای خدایه ! که څه هم زه بد کاره او نالائقه یم . زه چي ستا در پرېږدم نو ته ماته وښییه زه چيري ولاړ سم ستا پرته نو زه بل چيري اسره لرم .

کشمش ی نا امید کی هوان هون مین تابه ﷻ ویکمه مت میری عمل کر لطف پراڼی نگاه

یار اپنی رحم واحسان وعطا کی واسطی

ژباړه : د نا امیدۍ په کشمکش کي تابه سوم ځما عملو نو ته مه ګوره په خپله مهربانۍ سره پر ما نظر وکړي اي ربه ! د خپل احسان ، اعطا او رحم په واسطه سره

چرخ عصیان سر په ی زیر قدم بحرالم ﷻ چار سو بی فوج غم کر جلداب بهر کر م

کچه رڼایي کاسب اس مبتلا کی واسطی

ژباړه: پر سر مي د گناه اسمان دی تر پنبو لاندې مي د غمو درياب دی پر خلو رو طرفونو مي د غم فوج دی ډير ژر کرم راباندې وکړه چي ددې غم خنځه خلاص سم د مبتلا په واسطه.

بی عبادت کاسارا عابدون کی واسطی ﴿﴾ اور لیکه زندکابی زاهدون کی واسطی

بی عصائی آه مجبی دست وپاکی واسطی

ژباړه: دعا بدانو لپاره د عبادت تکیه ده، د زاهدانو لپاره د زهد تکیه ده زما بې وسه لپاره لکړه ده دپاکۍ په واسطه.

نی فقیري چا بتا هون نی امیری کی طلب ﴿﴾ نی عبادت نی ورع نی خویش علم و ادب

دردل پرچا بی مجبه کو خدا کی واسطی

ژباړه: نه فقیري غواړم نه مي د امارت طلب سته، نه د عبادت طلب، نه د پرهیزگاري او نه مي د علم او ادب خواهش سته خو زړه مي د الله ﷻ سره مینه غواړي د الله ﷻ په واسطه

عقل و هوش و فکر اور نعمائی دنیائی شمار ﴿﴾ کی عطا تونی مجی پر آب تواسی پروردگار

بخش وه نعمت جو کام آتی سدا کی واسطی

ژباړه: عقل، هوش، فکر او د دنیا نعمتونه نه دي بي شمیره را کړي دي. اې خدایه اوس هغه نعمت را کړي چي ټول عمر مي پکار دی.

حدي اتر بهو گیا بی حال مجبه ناشادکا ﴿﴾ کرمی امداد الله وقت بی امدادکا

اپنی لطف و رحمت بی اتها کی واسطی

ژباړه: زما غمگین حالت تر حد زیات خراب دی اې الله ﷻ! زما مرسته وکړه د مرستي وخت دی د خپل بي پایه رحمت او لطف په واسطه سره

گرین هون ایک بنده حاسی غلام پر قصور جرم میرا حوصله بی نام بی تیرا غفور

تیرا کمالاتا هون مین جیسا هون ای رب سئور انت شافی انت کافی فی مهمات الامور

انت حسبي انت ربي انت لي نعم الوكيل.

ژباړه: که څه هم زه ډير گنهگار يم خو زما جرم حوصله ده او ستا نوم غفور رحيم دی اې

شکور ربه! هر څوک چې یم خو ستا بللی یم (یعني ستا لوري ته مي نسبت کېږي) ته شفا ورکونکي یې او ته زما د مهمو کارونو کفایت کونکي یې ته مالره بس یې ته زما رب یې او ته زما ښه وکیل یې یعنی کارساز یې.

لیکونکي: مولانا محمد زکریا کاندهلوي مقیم مظاهر العلوم سهارنپو (وارد نظام الدین دهلوي) د لیکلو نېټه ۱۳۴۹- رمضان- ۲۷

ژباړونکي: مولوي عبدالهادي (حماد) رئیس جامعه اسلامیه حمادیه، قندهار

تعلیم القرآن راډیو، قندهار، هرات، هلمند، زابل

نېټه: ۱۳۸۶\۱۰\۱۵ هـ ش چه د ۱۲\۲۷\۱۴۲۸ هـ ق سره سمون خوري.